

ΗΜΕΡΗΣΙΑ

Ε' ΤΣ Γ'—ΓΡΑΦΕΙΑ ΘΑΟΣ ΚΑΡΥΤΣΗ ΑΡΙΘ. 14

ΑΘΗΝΑΙ, Πέμπτη 6 'Απριλίου 1906

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 757—ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ ΑΡΙΘ. 222

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΕΝ ΤΗ ΑΓΓΛΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

Βραχυτάτη περί των Μακεδονικών πραγμάτων συζήτησις ἐγένετο τῇ προκαρτελούσῃ Τρίτῃ ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Κοινοβουλίᾳ. Ὁ Γρήγγορ ἠρώτησε τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ἂν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἀνακτος ἐμμένει τῇ δηλώσει τοῦ Λόρδου Λάνσδωνος, εἰπόντος ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἀνακτος θὰ εἰσαγγέιτο δραστηριώτερα μεταρρυθμιστικὰ μέτρα διὰ τὴν Μακεδονίαν, ἂν τὰ νῦν ἐφαρμοζόμενα ἦθελον ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκῆ. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Γρέϋ ἀπήντησε πρὸς ταῦτα ὡς ἑξῆς: «Ἡ δὴλῶσις αὕτη ἐγένετο ἀρχικῶς ἐν σχέσει πρὸς τὸ Μυροτέγειον πρόγραμμα ἔκτοτε δ' ἐγένετο ἡ εἰσήγησις περὶ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἧτις καὶ ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἐξακολουθεῖ βεβαίως ἐπιφυλάσσουσα αὐτῇ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προτείνῃ καὶ ἄλλας περαιτέρω μεταρρυθμίσεις, ἂν ἀποδειχθῶσιν εὐκαταίαι καὶ ἐφαρμόσιμοι.» Ὁ Γρήγγορ ἠρώτησε περαιτέρω ἂν ἐγένοντο πρόδοι ἐν ταῖς μεταρρυθμίσεσι ταῖς ἐμπιστευθείσαις εἰς τοὺς πολιτικούς πράκτορας ἐν Μακεδονίᾳ, ἰδίᾳ δ' ἐν σχέσει πρὸς τὰ δικαστήρια καὶ τὰς φοιτάδας. Ὁ ὑπουργὸς ἀπήντησε πρὸς ταῦτα, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ μεταρρύθμισις, ἧτις ὑπόκειται ὡς βάσις πασῶν τῶν ἄλλων μεταρρυθμίσεων, θεωρεῖται ὡς ἡ μάλιστα ἐπείγουσα δραστηριότης δ' ἐργάζεται ἐν αὐτῇ ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ.

×

Τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ ἐγένετο πάλιν συζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων περὶ Μακεδονίας. Ὁ Λόρδος Monkswell ἀπέτεινε πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν σειρὰν ἐννέα ἐρωτήσεων περὶ τῶν Μακεδονικῶν πραγμάτων. Ἐπεθύμει νὰ μάθῃ ἂν ὁ οἰκονομικὸς κανονισμὸς, ὡς μετεβλήθη ὑπὸ τῆς Πύλης, εἶνε ἱκανοποιητικὸς, ἂν ἡ δὲ αὐτοκρατορικὴ ἰσχύς κυρώσῃ τὸν ὑπὸ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς παρασκευασθέντων προϋπολογισμῶν θὰ εἶχεν ἀπλῶς τοπικὸν χαρακτῆρα ἂν ἐξεδόθη ἡ ἰσχύς τῆς κυρώσεως διὰ τὸ ἔτος, ποίας δ' ἐξουσίας κέκτηται ἡ Ἐπιτροπὴ. ἂν ἡ αὐτῆς τῶν τελωνειακῶν δασμῶν ἀπὸ 8 εἰς 11 τοὺς ἑκατὸν συνεφανήσῃ ὑπὸ τῶν Δυνάμεων ἂν αἱ Δυνάμεις μελετῶσι σχέδιον δικαστικοῦ ἐλέγχου ἐν ἐννοίᾳ δὲ περιττώσει, ἂν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἀνακτος θὰ ἤθελε νὰ ὑποβάλῃ αὐταῖς τοιαύτην πρότασιν συμφώνως τῇ γνώμῃ τῇ ἐκφρασθείσῃ ἐν τῷ τοῦ Λόρδου Λάνσδωνος τηλεγραφήματι τῆς 2 παρελθόντος Νοεμβρίου ἂν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἀνακτος διανοεῖται νὰ προτείνῃ προτάσεις περὶ εὐρύτερων μέτρων ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἦθελον ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκεῖς αἱ ἐνεστῶσαι μεταρρυθμίσεις ἂν αὕτη Κυβέρνησις ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν μέσον τι βελτιώσεως τῆς ἐν τῷ Βιλαέτιφ Ἀδριανουπόλεως καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἂν ἐλήθη τις ἀπάντησις τῆς Πύλης πρὸς τὴν διακοίνωσιν δι' ἧς ἀπαιτεῖται αὐξήσις τῶν ἐξουσιῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀξιοκρατικῶν τῆς χωροφυλακῆς ἂν ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπιμείνῃ ἀπαιτοῦσα τὴν ἀποδοχὴν πασῶν τῶν ἐν τῇ διακοίνωσει περιεχομένων προτάσεων διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς χωροφυλακῆς καὶ ποία εἶνε ἡ γνώμη τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἀνακτος περὶ τῆς γινόμενης καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ καὶ περὶ τῶν μεταρρυθμίσεων. Πρὸς τοῦτοισι προέτεινε τὴν δημοσίευσιν σχετικῶν ἐγγράφων, ἐβεβαίωσε δ' ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει νῦν λαμπρὰν εὐκαιρίαν, καθέσθαι ἔχει μείζονα τῆς προκατόχου πιθανότητα νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα. Ἡ προηγουμένη βουλὴ τῶν Κοινοτήτων, εἶπεν, ἦτο πως χλιαρὰ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς Μακεδονίας, ἀλλὰ τοιοῦτό τι δὲν δύναται νὰ λεχθῇ περὶ τῆς ἐνεστώσης βουλῆς. Ἡ Ἀγγλία, προσέθηκεν, ἔχει ὅλως ἰδιόζων καθήκον ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Μὴ σκοποῦμένον τοῦ ζητήματος τῶν συνθηκῶν, ὑπάρχει πληρέστατα ἐποικήσις καὶ ἀποκρῶν λόγος δι' ὃν ἡ Ἀγγλία ὀφείλει νὰ ἡγήται καὶ προσηρῶνται ἐν παντὶ τοιοῦτον ζήτηματι, ὁ λόγος δ' οὗτος εἶνε αἱ πικραδοκαίαι τῆς χώρας, ὅθεν ἐπιθυμεῖ νὰ γινώσκῃ ἂν ἡ Κυβέρνησις διανοεῖται νὰ μείνῃ πιστὴ εἰς τὰς παραδόσεις ταύτας.

×

Ὁ Λόρδος Νεύτων εἶπεν ὅτι τὸ πραγματι-

κὸν καὶ οὐσιώδες πασῶν τῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ εὐγενούς Λόρδου ἐρωτήσεων ἦτο, ποία εἶνε ἡ γενικὴ κατὰστασις τῶν πραγμάτων ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ. Ἀφ' οὗτο ἐγένετο ἡ τελευταία περὶ τοῦ ζητήματος τοῦτο συζήτησις ἐν τῇ βουλῇ, συνεσφωρθεὺς τεράστιον πλῆθος ἐγγράφων ὑπερμεγέθους ἀριθμοῦ διαμαρτυριῶν, διατριβῶν, ἰσχυρισμῶν, ἐγένετο δὲ μάλιστα καὶ ναυτική τις ἐπίδειξις, ἀγαγούσα εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Πύλης ἀποδοχὴν μίαν οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν. Πάντα ταῦτα ἐνεποίησαν ἐπιδημιτικὴν ἐντύπωσιν ἐπιδεικνύμενα ἐπὶ τοῦ χάρτου, ἀλλ' ὅτε, προσέθηκεν, ἐξητάσαμεν τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος καὶ ἐμελετήσαμεν τὰς ὑπὸ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ διατριβόντων προξένων γεγραμμένας ἐκθέσεις, εὐρόμεν αἰφνης ὅτι οὐδὲν ἀπολύτως μετεβλήθη ἐν τῇ καταστάσει τῶν πραγμάτων. Ὑπάρχει ἡ αὐτὴ ἐλλείψις ασφαλείας ζωῆς καὶ ἰδιοκτησίας, τὰ αὐτὰ φυλετικὰ μίση, καὶ ἡ αὐτὴ κατὰστασις ἀναρχίας. Κατὰ τὸ μέτρον τῆς νῦν ἐπιτελουμένης δὴθεν προόδου θὰ παρήρχετο τοῦλάχιστον μία πεντηκονταετία πρὶν ἢ ἀρχθῇ ἡ Μακεδονία εἰς κατάστασιν εὐτάκτου πεπολιτισμένης καὶ προοδευτικῆς χώρας.

Τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἐν Μακεδονίᾳ εἶνε ἡ διηγετική καὶ ἀδιάρκτος ἀλληλοσφαγὴ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ οἰκιστῶν ἀντιζήλων φυλῶν. Διεπράχθησαν 800 φονοὶ κατὰ τῶς τελευταίους ἑκτὼς μῆνας· ὁ δὲ λόγος, δι' ὃν ἐξακολουθεῖ αὕτη ἡ κατὰστασις τῶν πραγμάτων, εἶνε ὅτι οὐδεὶς, ἐκτὸς τῶν δυστυχῶν θυμάτων ἢ τῶν συγγενῶν τῶν καὶ ὀλίγων τινῶν ἐν τῇ μετέρᾳ χώρᾳ, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην ριζικῆς μεταβολῆς. Εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι κατὰ γειτονικά ἐπιδείκνυνται ἄκρως ἀνησυχοντα καὶ ἐνδιαφερόμενα διὰ τοὺς ὁμοεθνοὺς τῶν ἐν τῇ μερίᾳ ἐκείνῃ τοῦ Τουρκικοῦ κράτους, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ κάτοικοι τῶν Μακεδονικῶν τούτων διαμερισμάτων δὲν θὰ ἔσπερον εἰρηνικὴν λύσιν ἂν μὴ ἱκανοποιούντο οἱ ἴδιοι αὐτῶν πολιτικοὶ πόθοι.

Τὸ ἐπ' ἐμοί, προσέθηκεν ὁ Λόρδος Νεύτων, σφόδρα ἀμφιβάλλω ἂν, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι οἱ προτάσεις τῶν Δυνάμεων ἐγένοντο δεκταὶ ἐν τῇ ὁλίγῃ αὐτῇ, θὰ ἐπὶ πᾶσι ὁριστικὴ καὶ διαρκὴς βελτίωσις. Εἰς ἐμὲ ἡ κατὰστασις τῶν πραγμάτων φαίνεται ἀπείσις σχεδόν. Ἡ Μακεδονία κατὰ τὴν παρούσαν στιγμὴν διέρχεται μεταβατικὸν στάδιον. Καὶ τοι εἶνε ἄκρως παράτολμον τὸ προφητεῖν, ὁμολογῶ ὅμως ὅτι ἂν κατέληξα εἰς τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε ἐν ἑκ τῶν ζητημάτων ἐκείνων ἅτινα, ἵνα μεταχειρισθῶν φράσιν τοῦ πρίγκιπος Βισαρκ, θὰ δεησῇ νὰ λυθῶσι δι' αἵματος καὶ σιδήρου. Μόνον διὰ πολέμου νομίζω ὅτι θὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο. Ὅθεν μετὰ λύπης μου ἐμμένω τῇ γνώμῃ ὅτι πᾶσι αἱ μεταρρυθμίσεις, περὶ αἷς τοσοῦτον ἐπιμέλῃς ἀσφολεῖται ἡ διπλωματία, εἶνε ἀπλῶς ἐμβολοματικὰ μέτρα.

×

Ὁ Οὐόρδος Φίτσορ εἶπεν:

«Ὁ εὐγενὴς μου φίλος εὐπρεστῆθαι νὰ ὑπαινιχθῇ τὸ γεγονός, ὅτι πρό τιναν ἐτῶν ἤμην στενῶς συνδεμένος μετὰ τοῦ ζητήματος τοῦτου κατὰ τρόπον πρακτικόν. Ἀλλ' εὐχαριστῶν αὐτῷ, διότι δὲν ἐληψαμην τὰς ὁσονδήποτε μικρὰς ὑπερσίας τὰς παρασκευάσεις ὑπ' ἐμῷ τότε, λυποῦμαι ὅμως ὅτι ὁ φίλος μου ὑπαινιγμὸς οὗτος ἐγένετο πως εἰς βάρος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω τὸν εὐγενὴ μου φίλον ὅτι οὐδὲμία ὑπάρχει περὶ τοῦ ζητήματος τοῦτου διαφορά γνώμης ἐν ταῖς τάξεσι τῆς Κυβερνήσεως, ἂν δὲ ἡ γλώσσα τοῦ ἐντιμωτάτου φίλου τοῦ ἀπαντῶντος πρὸς τινὰ ζήτηματα ἐν τῇ ἐτέρᾳ Βουλῇ καὶ πρὸς τινὰς ἐπιτροπὰς ἰδιωτικοῦ μᾶλλον χαρακτηριστικῶς ἐπισκεφθείας αὐτὸν, ἐφάνη ἵσως οὐχὶ τόσο ἐνθουσιαστικῶς ἐπιδέχμενος ἢ προσδεχόμενος οἱ ἐρωτήσαντες, δύναιμι μόνον νὰ παρακαλέσω αὐτὸν καὶ τοὺς φίλους του νὰ ἐνθυμῶνται, πόσον μεγάλῃ εἶνε ἡ εὐθύνη ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ νὰ ἀναμνησθῶσι τὴν παλαιὰν παροιμίαν ὅτι τὰ ἀνερμούντα ὕδατα εἶνε βαθεῖα. Ἐν σχέσει πρὸς τὸ πρῶτον τῶν γενομένων ἐρωτημάτων,

νομίζω ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀναγνόντων τὴν Κυανθὴν βίβλον δύναται νὰ μὴ πεισθῇ, ὅτι ἡ προηγουμένη Κυβέρνησις, μετὰ τῆς ὁποίας καὶ τῆς νῦν Κυβερνήσεως οὐδεμία ὑπάρχει διαφορά γνώμης περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ὑπεχώρησεν εἰς τὰ σημεῖα ταῦτα μετὰ λύπης, οὐ μόνον διότι εἶχε ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀντίστασιν, ἣν πᾶσα Βρετανικὴ Κυβέρνησις συνήντα παρὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἐν σχέσει πρὸς τὰς προτάσεις ταύτας, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐξασφαλίσῃ αὐτῇ ἐκεῖνο, ὅπερ ἐν τοιοῦτῳ ζητήματι ἦτο ἀπολύτως ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν, — τοῦτέστι, τὴν γενικὴν ὑποστήριξιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν συναδέλφων τῆς.

Μετὰ ταῦτα ἠρώτηθη, — καὶ ἐνταῦθα ἐρχομαι εἰς τὸ ζήτημα τῆς εὐθύνης τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως, — ἂν τὸ τηλεγράφημα τοῦ σέρ Ἐδουάρδου Γρέϋ τῆς 10 παρελθόντος Ἰανουαρίου, τὸ βεβαίον ὅτι ἡ δὲ αὐτοκρατορικὴ ἰσχύς κυρώσῃ τὸν ὑπὸ τῆς οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς παρασκευασθέντων οἰκονομικῶν προϋπολογισμῶν θὰ ἦτο ἀπλῆ διατύπωσις καὶ δὲν ὀφείλει ν' ἀναβάλῃ τὴν ταχέαν καὶ τελεσφόρον αὐτὴν ἐφαρμογὴν, ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τῆς Πύλης ἢ τῶν ἄλλων Δυνάμεων. Ἐν σχέσει πρὸς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα, νομίζω ὅτι τὸ γεγονός, ὅτι τὸ τηλεγράφημα ἐκεῖνο ἔφερε τὴν ὑπογραφήν τοῦ σέρ Ἐδουάρδου Γρέϋ ὀφείλει νὰ ἐμποδίσῃ τὸν εὐγενὴ μου φίλον ἀπὸ τοῦ νὰ προβάλῃ τοιοῦτον ἐρώτημα ὡς ἄρτι προέβαλε, διότι ἀπεδείκνυνται ὅτι ὁ σέρ Ἐδουάρδος Γρέϋ, ἅμα ὡς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, εἶχε τὸν δακτύλόν του ἐπὶ μίᾳ παραγωγῇ, ἧτις ἦδυνάτο κατὰ τὴν γνώμην του νὰ εἶνε ἰδιοζώντως σοβαρὰ, δὲν ἦτο δ' ἀκόμη ἓνα μῆνα ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ὅτε ἔγραψεν ἐν τῶν σπουδαιοτάτων τηλεγραφημάτων τῶν περιεχομένων ἐν τῇ Κυανθῇ βίβλῳ. Δὲν ἦτο ἀναγκαῖον οὐδὲ εὐκαταὶν νὰ ἐρωτήσῃ τὴν Πύλην ἢ τὰς Δυνάμεις ἂν συμφωνοῦν τῇ Κυβερνήσει τοῦ Ἀνακτος ἐν τῇ ἐκφρασθείσῃ ἐν τῷ τηλεγραφήματι ἐκείνῳ, ἐπειδὴ ἦτο ἀπλῆ βεβαίωσις γεγονότος.

Ἡ κυβερνήσις τοῦ Ἀνακτος ἐξεδήλωσε τὴν γνώμην τῆς ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρξῃ μηδὲμία ἀναβολή. Ἡδυνάτο τῆς ἁρὰ γε ν' ἀμφιβάλλῃ περὶ τούτου, ὅτι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης θὰ συνεφανῶν τῇ κυβερνήσει ἐν τῇ γνώμῃ ταύτῃ, ἔχουσαι ὑπ' ὄψει τὰ καθήκοντα τῆς διπλωματίας τῶν; Ὅτε ἤμην Ἐπίτροπος ἐν Βερσάλλει, μετὰ τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου, ἡ εὐθύνη μου ἐξετείνετο ἐπὶ τὴν Κρήτην καθὼς καὶ ἐπὶ τὰς Εὐρωπαϊκάς ἐπαρχίας. Τὸ πρῶτον πρᾶγμα ὅπερ παρετήρησα, ἦτο ὅτι «Ἐλλήν τῆς λίαν εὐφυῆς κύριος ἐν τῇ ὑπερησία Πύλῃ ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐξαίτοymeνος τὴν βοήθειαν καὶ τὴν συμβουλὴν μου διότι ὁ Σουλτάνος εἶχεν ἀρνηθῇ νὰ ἐκδώσῃ τὸν ἱεροδὲν διὰ τὴν Κρήτην, τὸ σύνολον δὲ τῶν οἰκονομικῶν εὐρίσκειτο πράγματι ἐν καθυστερήσει ἐνὸς ἔτους διότι ἦτο ἀδύνατον νὰ ληθῇ ἡ ὑπογραφή τοῦ Σουλτάνου εἰς τὸν ἱεροδὲν. Νομίζω ἁρὰ γε ὅτι εὐγενὴς μου φίλος ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐνθυμούμενος τὰ γεγονότα ταῦτα, θὰ ἐκρίνεν ἀναγκαῖον νὰ παρμείνῃ τὴν ἐγκρίσιν τῆς Πύλης, ἢ καὶ τῶν Δυνάμεων, ὅπως ἐκφράσῃ καθαρὰν γνώμην πρὸς τὴν Πύλην, ἂν ἡ κυβερνήσις εὐρίσκειν ὅτι οὐδαμῶς ἐλθὺναιτο ὑποψιν ὅτι ὁ σέρ Ἐδουάρδος Γρέϋ ἐβεβαίωσε ἐν τῷ τηλεγραφήματι τούτῳ;

Ἡ δευτέρα ἐρώτησις τοῦ εὐγενούς Λόρδου ἀνεφέρετο εἰς τὸ ἱεροδὲν τῆς κυρώσεως τῶν προϋπολογισμῶν διὰ τὸ ἔτος τοῦτος. Ἡ κυβερνήσις περὶ ἐμὲν πλήρως ὁρίζετο περὶ τούτου, ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἡ Κυβέρνησις παρακολουθεῖ μετ' ἀγρυπνίου προσοχῆς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ὁ εὐγενὴς Λόρδος ἠρώτησε κατόπιν περὶ τοῦ δικαιοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ παρακρατεῖν τοὺς μισθοὺς ἐγνωσμένων ἀξιωματικῶν καὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων. Ἄν ἡ προθεσίς τοῦ ἡτο νὰ ἐρωτήσῃ ποίας ἐν γένει ἐξουσίας κέκτηται ἡ Ἐπιτροπὴ, δύναται μόνον νὰ εἴπῃ ὅτι εἶνε ἀδύνατον ν' ἀποκριθῇ, ἢ ἵσως θὰ ἦτο ἀσφαλέστερον νὰ εἴπω ὅτι αἱ ἐξουσίαι εἶνε καταγεγραμμέναι ἐν τῶν ἐγγράφοις τοῖς περιεχομένοις ἐν τῇ Κυανθῇ βίβλῳ. Περαιτέρω δὲν δύναμαι νὰ προβῶ. Ὁ εὐγενὴς μου φίλος θὰ ἴδῃ ὅτι, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀπολύσιν δικαστῶν καὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ πρὸς τοιοῦτον εἶδος ὑποθέσεις, ἡ Ἐπιτροπὴ οὐδεμίαν ἔλαβε ἐξουσίαν ἢ δικαιοδοσίαν. Ἡ Ἐ-

πιτροπὴ εἶνε οἰκονομικὸν σωματεῖον, αἱ δ' ἐξουσίαι τῆς εἶνε οἰκονομικῆς ἐπιβλέψεως καὶ μέχρι τινὸς βαθμοῦ οἰκονομικῆς διαχειρίσεως. Ἡ περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν τελωνειακῶν δασμῶν ἐρώτησις ἀναφέρεται βεβαίως εἰς σπουδαῖον ζήτημα, καθ' ὅσον σχετίζεται πρὸς τὴν διοίκησιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐπαρχιῶν τῆς Τουρκίας καὶ θίγει ὡσαύτως τὸ Βρετανικὸν ἐμπόριον.

×

Περὶ τοῦ ζητήματος τοῦτου δὲν δύναμαι νὰ εἴπω περισσότερα τῶν ὧν εἶπεν ἐν ἐτέρῳ τόπῳ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸ δύο ἡμερῶν. Διαπραγματεύσεις διεξάγονται ἀπὸ τινος χρόνου μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς Πύλης, καθὼς καὶ πρὸς τὰς ἄλλας Δυνάμεις, περὶ τῆς σπουδαίας ταύτης ὑποθέσεως. Δύναμαι ὅμως νὰ προσέσω, ὅτι ἡ σοβαρὰ ἐπιθυμία καὶ ἐλπίς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν εἶνε ὅπως πᾶσα εἰς τὴν Πύλην παρεχομένη ἄδεια τοῦ ἐπιβάλλειν τέλη συνδέεται μετ' ὀρισμένων βελτιώσεων ἐν τῇ γενικῇ διαχειρίσει τῶν τελωνειακῶν δασμῶν ἐν τοῖς λιμένσι, ἐν ταῖς νόμοις περὶ μεταλλείων καὶ ἄλλων, καθὼς ἐπίσης ἵνα ἡ ἀξίωσις τῶν τελωνειακῶν δασμῶν σχετισθῇ πρὸς τὴν οἰκονομικὴν διοίκησιν τῶν διαφόρων βιλαετιῶν οὕτως ὥστε νὰ καταστῇ βεβαίον ὅτι ἡ αὐξήσις αὐτῆς, ἢ τοῦλάχιστον σημαντικὸν αὐτῆς μέρος, θὰ εἰσέρχεται εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ θὰ χρησιμοποιοῦται, οὐχὶ διὰ σκοποῦς σπατάλης, δι' ἣν ἡ Τουρκικὴ οἰκονομικὴ διοίκησις εἶνε διαδοχῆτος, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπ' ὀφελείᾳ τῶν ἀπὸ μακροῦ χρόνου καταπιεζομένων ὑπηκόων τοῦ Σουλτάνου ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἄλλαι.

Πέποιθα ὅτι οἱ εὐγενεῖς Λόρδοι, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει τὴν λεπτότητα τῶν διεξαγομένων διαπραγματεύσεων οὐ μόνον πρὸς τὴν Πύλην, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλας Δυνάμεις, δὲν θ' ἀπαίτησιν νὰ πρὶν εἰς περαιτέρω περὶ τούτου δηλώσεις. Ἡ ἐπακολουθήσασα ἐπερώτησις τοῦ εὐγενούς Λόρδου ἀνεφέρετο εἰς τὸ σχέδιον τοῦ δικαστικοῦ ἐλέγχου. Περὶ τούτου προαπέμειν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 110 ἐγγράφον τῆς Κυανθῆς Βίβλου, σελ. 74. Ἐκεῖ εἰσάγεται ἡ βεβαίωσις τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐκφράζουσα τὴν εὐχὴν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν βουλῆς, ὑπὲρ ἐπεκτασεως τοῦ κανονισμοῦ ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ εἰς τὸ δικαστικὸν μέρος τῆς διοικήσεως.

Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ εὐρὴν τὸν αὐτὸν ζήλον καὶ τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον ἐν τῇ ὑποθέσει τῆς μεταρρυθμίσεως, ὅ δὲ εὐγενὴς μου φίλος, ὁ πρώην ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὑπέδειξεν ἤδη καὶ τὰς δυσκολίας, ἃς ἐδέχθη νὰ ὑποστῇ ἡ ἡμετέρα χώρα ἐνεκα τῆς σχετικῆς ἀδιαφορίας τῶν ἄλλων Μεγάλων Δυνάμεων. Ἐκτὸς ἐάν ἡ ἡμετέρα χώρα εἶνε παρασκευασμένη νὰ λάβῃ ἱσχυρότερα στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ μέτρα, ἐκτὸς ἐάν ἡ Κυβέρνησις τύχῃ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἄλλων Δυνάμεων, οὐδὲν ἡ ἐλαχίστον δύναται νὰ κατορθώσῃ καὶ ἐπομένως ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ βελτιοῦ τῆς συναινέσεως τῶν ἄλλων Δυνάμεων, ἰδίᾳ δὲ τῶν γειτόνων Δυνάμεων Αὐστρίας καὶ Ρωσίας. Ὁ εὐγενὴς Λόρδος ἠρώτησε κατόπιν ἂν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἀνακτος ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν μέτρα βελτιώσεως τῆς ἀξιοθρηνητῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἐν τῇ βιλαετιᾷ Ἀδριανουπόλεως. Καὶ περὶ τούτων ὡσαύτως ὑπάρχει τηλεγράφημα τοῦ Λόρδου Λάνσδωνος ἐν ᾧ οὗτος ἐξέφραζε τὴν γνώμην ὅτι εὐκαταὶν εἶναι νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς τὸ βιλαετιον Ἀδριανουπόλεως αἱ μεταρρυθμίσεις αὗται, — οἰκονομικαί, δικαστικαί ἢ ἰσχυρότεροι ἂν ὦσιν. Λαμβάνων δ' ὑπ' ὄψει ὅτι οἱ ὅροι τῶν μεταρρυθμίσεων ἐν τῷ 23 ἄρθρῳ τῆς Βερολινεῖς Συνθήκης εἶνε νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐν τῇ βιλαετιᾷ Ἀδριανουπόλεως, δὲν βλέπω τί ἄλλο ἢ δύναται νὰ πράξῃ ὁ πρώην ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἂν ἡ Κυβέρνησις ἠδύνατο νὰ εὐρὴν ὑποστήριξιν τῶν ὑπὸ τοῦ Λόρδου Λάνσδωνος ἐκφρασθεισῶν γνώμων, θὰ ἐδράττετο πάσης εὐκαιρίας, ὅπως ἐπιβάλλῃ αὐτάς. Ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ γεννησῇ ἢ νὰ διατηρῶ προσδοκίαν μὴ δύναμαι νὰ πραγματοποιήθωσι, καὶ διὰ τοῦτο ἀναγκάζομαι νὰ ὁμιλῶ μετ' ἐπιφυλακτικότητος. Ἡ προσεχὴς ἐπερώτησις τοῦ εὐγενούς Λόρδου ἀνεφέρετο εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν ἐξουσιῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς. Αἱ περὶ τούτου προ-

τάσεις ἀνεγνώσθησαν ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ τοῦ εὐγενοῦς Λόρδου, ἥτοι δὲ πρόδηλον ὅτι ἐξε-
προσώπων τὴν ὁρμήν ἀντίληψιν τῆς καταστά-
σεως τῶν πραγμάτων. Πῶς δύναται ἡ χωρο-
φυλακὴ νὰ εἶναι χρήσιμος ἀν μὴ ἡ, λόγου χά-
ριν, καταλλήλως ὠπλισμένη; Πῶς δύναται
νὰ εἶναι χρήσιμος, ὅταν ὁ ταπεινὸς καταστά-
σῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Πύλης δύναται ν' ἀντι-
τάσῃ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πρὸς τὴν τῆς χω-
ροφυλακῆς.

Ὁ εὐγενὴς μου φίλος δύναται νὰ εἶναι βέ-
βαιος ὅτι πάντα τὰ μέτρα, ἅτινα δύναται νὰ
λάβῃ ἡ κυβέρνησις ὅπως ἐντυχῇ καὶ ἀσφα-
λίῃ τὴν θέσιν τῆς χωροφυλακῆς, θὰ ληφθῶσι.
Συνγερῶς ὁμοῦ παρατήρησις ὅτι ὑπάρχει ἐπι-
κινδύνος τῆς ἀσφαλείας ἐν ταῖς σπουδαίαις
τῶν συστάσεων τῆς διότι ἡ χωροφυλακὴ ζητεῖ
τὸ καλούμενον «δικαίωμα ἐπεμβάσεως». Δὲν
ἐπιθυμῶ νὰ εἶμαι σχολαστικὸς, ἀλλὰ τὸ γνῶ-
μὴν μου φράσις ἐπικινδύνου πλάτους. Τὸ ὑ-
πουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ φρονίσῃ νὰ
περιορίσῃ τὴν γενικὴν τούτην ἐκφράσιν δι' ὅ-
ρων πρακτικῶν, ἀλλὰ ἡ ὑπόθεσις αὕτη
θ' ἀπαιτήσῃ χρόνον τινά. Τέλος, ὁ εὐγενὴς
Λόρδος ἐποίησεν ἐτέρως ἐρώτησιν ἐπικινδύνου
πλάτους, — δηλονότι, ποῖαν γνώμην ἔχει ἡ
κυβέρνησις περὶ τῆς γενικῆς καταστάσεως τῆς
χωρᾶς καὶ περὶ τῶν μεταρρυθμίσεων τῆς
χωροφυλακῆς. Ἡ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργείου
τῶν Ἐξωτερικῶν περιέχεται ἐν τῇ Κιανῇ
βίβλῳ ἥτις φθάσει μέχρι τοῦ μηνὸς Ἰανουα-
ρίου, δὲν δύναται τις δὲ βεβαίως νὰ προσδοκᾷ
παρ' ἐμοὶ προσθήκην τινὰ οὐσιώδη κατὰ τὴν
πρώτην ἐβδομάδα τοῦ Ἀπριλίου. Ἐπιθυμῶ ἐν
τούτοις νὰ βεβαιώσω συγχρόνως ὅτι ἐπὶ τῇ
μικρᾷ τῇς βελτίωσις ἐν τῇ καταστάσει τῆς
χωρᾶς. Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἐργάζεται
ἀναμφιβόλως μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ ἐπιτελεῖ
τὰ καθήκοντά της μετὰ σπουδαίτης συγ-
χρόνως ὁμοῦ, ὅτι αἱ πρόδοι ἐν ταῖς ὑπο-
θέσεσι ταύταις ἐπιτελοῦνται βραδέως καὶ δὲν
ἀντιλέγω πρὸς τὴν γνώμην τοῦ εὐγενοῦς Λόρ-
δου ὅτι ἀκόμη ἀναβολήνεται λυπεῖ τὴν καρ-
δίαν. Ὅταν ἀναλογίζωμαι ἐπὶ τὸ ζήτημα
τούτου ἐν πάσει σκεδὴν τὰς ἐνεστώσας αὐτοῦ
μορφὰς ὑφίσταται ἀπὸ 25 ἡδὲ ἐτῶν, δὲν μέμ-
φομαι ἐκείνους, οἵτινες, ἀγνοοῦντες ἴσως τὰς
δυσκολίας τοῦ πράγματος, κλίνουσιν εἰς τὴν
ἀνυπομονήν. Ἀλλὰ παρακαλῶ τοὺς εὐγε-
νεῖς Λόρδους νὰ πιστεύσωσιν ὅτι, ὡς οἱ προ-
κάτοχοι ἡμῶν ἐν τῇ ἀρχῇ, εἰμὲθα προθυμῶτα
τοὶ νὰ ἐκπερῶμεν πᾶσαν εὐκαιρίαν ὅπως
ὠθήσωμεν εἰς τὰ πρῶτα τὰς μεταρρυθμίσεις
ταύτας. Ἐπιτρέψατέ μοι ν' ἀναγνώσκω βρα-
χεῖαν τινὰ ἐπιστολὴν γραφέναν ὑπὸ τοῦ ὑπουρ-
γοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς μέγα καὶ ἰσχυρὸν
σῶμα ἐκ μελῶν τῆς βουλῆς τῶν Κοινοτήτων
προσέληθον πρὸς αὐτὸν ἐνεκεν τοῦ ζητήματος
τούτου.

Ἡ ἐπιστολὴ ἔχει ὡς ἐξῆς: «Δύναμαι νὰ
Σὺς διαβεβαιώσω, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἀ-
νακτοῦ ἀναγνωρίζει πλεονέκτητα τὴν ἀνάγκην
τοῦ βελτιώσεως ἐπὶ μᾶλλον τὴν διοικησὶν τῆς
Μακεδονίας. Ὁ πρᾶξις πᾶν ὅτι δύναται ὅπως
ἐξασφαλίσῃ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως
τῶν κατοικῶν τῶν τριῶν βιλαετιῶν καὶ αἰρεῖ
βεβαιωμένην ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη θὰ τύχῃ τῆς
ὑποστηρίξεως τῆς βουλῆς τῶν Κοινοτήτων». —
Εἰμὶ δὲ βέβαιος ὅτι θὰ τύχῃ καὶ τῆς ὁπο-
στηρίξεως τῆς βουλῆς τῶν Λόρδων ὡσαύτως.
Ἡ πρόδοις κατὰ τὴν πολυμορφίαν διεσπασμένη
ἀναγκαστικῶς ἐξαρτᾶται κατὰ μέρος ἐκ
τῆς γνώμης ἣν ἔχουσιν αἱ ἄλλαι εὐρωπαϊκαὶ
Δυνάμεις περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Μακεδο-
νίας, καθὼς καὶ ἐκ τῶν μέτρων, ὧν ἡ λήψις
κρίνεται ποσοφόρος, ἀλλ' αἱ διαφοροὶ ἐνδιαφε-
ρόμενοι Κυβερνήσεις γινώσκουσιν ὅτι ἐν πάσῃ
προσπαθείᾳ πρὸς προαγωγὴν τῶν μεταρρυθμί-
σεων δύναται νὰ βασίζονται ἐπὶ τῶν συμπαθεῶς
προθυμίας καὶ συνεργασίας τῆς Κυβερνήσεως
τοῦ Ἀνακτοῦ. Εἰς ταῦτα δύναμαι νὰ προσ-
θέσω ὅτι νῦν αἱ χεῖρες τῆς Κυβερνήσεως εἶναι
ἐχθρῶς ἐλεύθεραι, περαιοῦσιν ἤδη ἄλλων
σπουδαίων διαπραγματεύσεων, αἵτινες ἔμπο-
δίζουν τὰς χεῖρας τῆς προκατοχῆς Κυβερνή-
σεως, διότι δυσκλῶς δύναται νὰ φαντασθῇ ὅτι
ἐν οἰονδήποτε μέλῳ τῆς βουλῆς τῶν Λόρδων
φρονεῖ ὅτι, καθ' ἣν στιγμήν ὑπῆρχον αἱ σόβα-
ραι ἀνησυχίαι ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀφρικανικῆς
ἀκτῆς, ἐγγὺς τῶν στενῶν τοῦ Γιβραλτάρ, ὁ
πρῶτος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ ἦτο δε-
δικαιολογημένος νὰ ἐξετίθετο εἰς τὸν κίνδυνον
τοῦ νὰ ἔλθῃ εἰς φανεράν διχνοίαν καὶ ἔχε-
δον σύγκρουσιν πρὸς ἄλλας Δυνάμεις ἐπὶ τῶν
ἀκτῶν τοῦ βοσπόρου ὡσαύτως. Ἀλλὰ νῦν, ὅτε
ἡρῆσαν, ὡς πιστεύω, αἱ δυσκολίαι ἐκεῖναι, ὁ νῦν
ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἔχει τὸ μέγα πλε-
ονέκτημα ὅτι δύναται ν' ἀφιερώσῃ ἀμέριστον
τὴν προσοχὴν τοῦ εἰς τὰ ζητήματα ταῦτα, περὶ
ὧν ἀπησχόλησεν ἴσως ἐπὶ μακρότερον τοῦ δε-
οντος τὴν προσοχὴν τῶν εὐγενῶν Λόρδων».

ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΕΝ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝ. ΒΟΥΛΗ

Τὸ ζήτημα τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ Πρίγκι-
πος Μπόλφ γράφει ἡ «Βελγικὴ Ἀνεξαρτη-
σία» μένει ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει. Ἡ κατά-
στασις τῆς ὑγείας τοῦ Ἀρχικαγκελαρίου ἐβε-
τιώθη κατὰ πολὺ, καὶ δὲν φοβούνται πλέον
καμμίαν ἐπιπλοκήν, ἀλλὰ ἀφῆνται νὰ ἐννο-
ήθῃ ὅτι ἐντός δεκαπέντε ἡμερῶν καὶ ἐπὶ τῇ
Μπόλφ θέλει ἀπελθεῖ ἐκ' ἀδείας, καὶ εἴτι θα
ἀναγκασθῇ νὰ προσεῖχῃ κατὰ τὴν ὑγείαν του
ἐπὶ χρόνον ἀρκετὰ μακρὸν. Συμπεραίνουσιν
ἐκ τούτων, φυσικῶν δι' λόγων, ὅτι πρὸ θά ἐπα-
ναλάθῃ πλέον τὴν ἐπὶ λήσιν, ὅταν πραγματοποι-
καὶ ὅτι ὁ Κάιζερ μετὰ ἓνα ἢ δύο μῆνας θὰ
ἐκλέξῃ νέον Καγκελάριον. Ἐφημερίδες ὁρί-
στα ἀνέστησαν, ὅτι προκρίνεται ὁ πρὸς τῆς
στικῆς τοῦ ἀντικατάρσεως, ὁ κ. Ράδοιτς ἐ-
μελλε νὰ ἀναλάβῃ προσωρινῶς τὰ καθήκοντα
τοῦ Καγκελαρίου ἀλλὰ βεβαιώται ἤδη, ὅτι ὁ
κ. Πόζατς, ὁ κανονικὸς ἀναπληρωτὴς
τοῦ Καγκελαρίου, μέλλει προσωρινῶς νὰ τὸν
ἀντικαταστήσῃ, ὅτι δὲ ὁ κ. Ράδοιτς θὰ ἀν-
τικαστήσῃ ὡς πρὸς τῆς Γερμανίας ἐν Πα-
ρισίῳ τὸν πρίγκιπα Ραδολφ. Ὅπως καὶ ἂν
ἔχῃ τὸ πρῶγμα, δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν
μεταβολὴν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ προσωπικῷ τῆς
γερμανικῆς διπλωματίας αἱ δὲ μεταβολαὶ αὐ-
ταὶ θὰ σημειώσωσι βεβαίως νέαν κατεύθυνσιν
ἐν τῇ παγκοσμίᾳ δράσει τῆς κυβερνήσεως
Βερολίνου. Ὁ κ. Ράδοιτς παρέσχεν ἐν Ἀλ-
γερίᾳ δείγματα μεγάλου διαλλακτικοῦ πνεύ-
ματος, καὶ ἐξαιρέσει σχέσεις ἀς συνέσπε μετὰ
τοῦ κ. Ρέουζλ κατέστησαν αὐτὸν ἰδίαν συμ-
παθητὴν εἰς τοὺς κύκλους τῆς Γαλλικῆς
πολιτικῆς. Ὁ διορισμὸς του λοιπὸν ὡς πρέ-
σβεως ἐν Παρισίῳ θὰ συνετελεῖ εἰς εὐχρησ-
τικὴν βελτίωσιν τῶν γαλλογερμανικῶν σχέσεων,
τοῦθ' ὅπερ θὰ ἐπιθυμῇ ἡ Γερμανία ὅσον καὶ ἡ
Γαλλία. Μετὰ τὴν Ἀλγερίαν, ὁ Κάιζερ δίδει
νὰ ἐνόησεν ὅτι ἡ διεθνὴς θέσις τῆς Γαλλίας
ἐπαρκῶς ἐστερεοποιήθη ὥστε νὰ μὴ εἶναι πλέον
δυνατὸν νὰ διεγείρῃ τις κατ' αὐτῆς ἐπικίνδυνον
ζήτημα ὅμοια πρὸς τὸ τοῦ Μόροκου, ὅπερ
παρ' ὀλίγον νὰ καταλήξῃ εἰς ἐνοπλίον ρήξιν.
Ἡ Γερμανία δὲν ἔχει κανὲν συμφέρον ἀμεσ-
τὸν ἢ ἐμμεσὸν ὅπως ἐπιθυμῇ οἷαν δῆποτε ταπεί-
νωσιν τῆς Γαλλίας, καὶ ἡ καλῶς ἐννοουμένη
πολιτικὴ τῆς δὲν δύναται εἶναι νὰ τείνῃ εἰς
προσέγγισιν πρὸς τὸ μέγα λατινικὸν ἔθνος.

Ἀναμφιβόλως ἡ προσέγγισις αὕτη δὲν δύ-
ναται νὰ ἐπιτευχθῇ εὐχερῶς τὴν ἐπιούσῃ τῆς
μαρκονηῆς κρίσεως, ἥτις διήγειρε παρὰ τῷ
γαλλικῷ λαῷ τοσαύτας παλαιὰς δισπιστίας,
ἀλλὰ δὲν δύναται τις ν' ἀπελπίσῃ περὶ τοῦ
μέλλοντος, ὅταν παρατηρῇ ὅτι ἡ ἐγκάρδιος
ἀγγλογαλλικὴ συνεννόησις ἀποκατεστάθη τῶ-
σα ἔτη μετὰ τὸ ἐπὶ σκεδὴν τῆς Φασόδας.
Ὅτι ἀπορᾷ τὴν Γαλλίαν, αἱ ὑπὸ τοῦ κ.
Βουρζουὰ εἰς τὴν Γερμανίαν γενομένης δηλώ-
σεις ἐξοικιστικῶς τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ
τοῦ πολιτικῆς κατ' οὐδὲν ἐτροποποιήθη. Οὐ
σιωδῶς φιλερηνικῇ, ἡ Γαλλία δὲν ἐπιδιώκει
τὴν ταπεινώσιν οὐδὲ ἄς ἄλλης δυνάμεως, ἀλλ'
ἐννοεῖ νὰ μὴ μετῴχῃ τίποτε ἐν τῇ τακτικῇ
τῆς. Ἐμμένει πιστὴ εἰς τὴν συμμάχίαν αὐτῆς
μετὰ τῆς Ρωσσίας καὶ εἰς τὴν φιλίαν τῆς
μετὰ τῆς Ἀγγλίας, αἵτινες ὑπῆρξαν δι' αὐ-
τὴν τοσοῦτον πολυτίμητοι εἰς τὸ Συνέδριον τῆς
Ἀλγερίας. Ἡ δὲ λήσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν
Ἐξωτερικῶν ἀποδεικνύει καταφανῶς, ὅτι ἡ
Γαλλία ἐξῆλθε νικητρία ἐκ τῆς μαρκονηῆς
κρίσεως, ἀφοῦ ἡ συμμάχία τῆς μετὰ τῆς Ρωσ-
σίας καὶ ἡ συνεννόησις τῆς μετὰ τῆς Ἀγγλίας
ὑφίστανται ἀκέραιαι, καθ' ὃν χρόνον ἡ Γερμα-
νία σκοπὸν κυρίως εἶχε νὰ διαπάσῃ καὶ τὴν
μὲν καὶ τὴν δὲ καὶ νὰ καταστρέψῃ τὸν μέγαν
τούτον συμμάχικόν συνδυασμόν, ἐν ὑπολαμβί-
ναι διεθυμῶν ἐναντίον τῆς καὶ ὅστις πράγ-
ματι δὲν εἶναι εἰμὴ ἐγγύθις πρὸς διατήρησιν
τῆς εἰρήνης ἐν Εὐρώπῃ.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 5 Ἀπριλίου. — Οἱ ἐργάται τυ-
πογράφοι τῶν Παρισίων καὶ τῶν περιχώρων
ἀπελθόντες ἀπεργίαν ζητοῦντες τὴν ἐλάττωσιν
τῶν ἐργασίμων ὥρων εἰς 9.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 5 Ἀπριλίου. — Πλείονες τῶν
1800 τυπογράφων τῶν Παρισίων καὶ 600
τῶν περιχώρων τῆς Ἀλλῆς ἐπαύσαν ἔργα
ζόμενοι. Τὸ κίνημα τῆς ἀπεργίας τῶν τυ-
πογράφων κρίνεται νὰ ἐκτεταθῇ εἰς ὅλα τὰ
μέρη.

(Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν)

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΧΙΛΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 5 Ἀπριλίου. — Ἀγγέλλεται
ἐκ Σταντάγου (τῆς Χιλῆς) ὅτι τὸ ὑπουργεῖον
παραιτήθη.

(Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν)

ΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΝΕΑ ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΩΣ ΔΙΗΛΘΟΝ ΧΘΕΣ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἐ-
δουάρδος μετὰ τῆς Α. Υ. τοῦ Πρίγκιπος
τῆς Οὐαλλίας συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ ναυάρ-
χου κ. Ζόιου καὶ τοῦ ὑλασιτοῦ κ. Κουν-
τουριώτου ἐπέβησαν χθὲς βασιλικῆς ἀμά-
ξης καὶ κατηνύνησαν εἰς τὸ μέγαρον τῆς
Ἀγγλικῆς Προσεβίας.

Κατὰ τὴν διέλευσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βα-
σιλέως Ἐδουάρδου πρὸ τοῦ καφενείου Ζα-
χαράτου, ὅλοι οἱ καθήμενοι καὶ ὅλος ὁ πέ-
ριξ κόσμος ἠγέρθησαν καὶ ἀποκαλυπτόμε-
νοι ἐξηκολούθησαν ἐνθουσιωδῶς.

Ὁ Βασιλεὺς φιλομειδῆς ἐχαίρετα παν-
ταχοῦ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐγένετο δεκτὸς εἰς
τὴν Προσεβίαν ὑπὸ τοῦ προσηντοῦ σιρ Ἐλ-
λιου καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Προσεβίας.

Ὅλγα λευὰ πρότερον τὸ διπλωματικὸν
Σῶμα δόλοκληρον ἐν μεγάλῃ στολῇ μετέβη
εἰς τὴν Προσεβίαν.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Δυνάμεων παρον-
σάσθησαν πρὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἐδουάρ-
δου, ὅπως ἐχαίρειται θερμῶς πάντας.

Ἐπίσης ὁ Βασιλεὺς δέδεχθη τὰ ἐξέχοντα
μέλη τῆς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Ἀγ-
γλικῆς παροικίας.

Τὴν 12ην δὲ καὶ τέταρτον ἀπῆλθε τῆς
Προσεβίας, ἐπενσημηθεὶς καὶ πάλιν κατὰ
τὴν παρελάσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ πληθούς.

×

Τὴν 11 1/2 π. μ. ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισ-
σα τῆς Ἀγγλίας Ἀλεξάνδρα μετὰ τῆς Α. Μ.
τῆς Βασιλίσσης Ὀλγας τῶν Α. Α. Μ. τῆς
πριγκίπισσας τῆς Οὐαλλίας καὶ τῆς πριγ-
κίπισσας Σοφίας ἐπ' ἀμάξης καὶ ἡ Α. Υ. ἡ πριγ-
κίπισσα Βικτωρία μετὰ τῆς Α. Υ. τῆς πριγ-
κίπισσας Ἐλένης μετέβησαν ἐκ τῶν Ἀνακτο-
ρων εἰς τὸ κατάστημα τῆς Βασιλικῆς Σχολῆς
χειροτεχνιμάτων τὸ ἀπέναντι τοῦ ζαχαρο-
πλαστείου Γιαννάκη κείμενον.

Αἱ Α. Α. Μ. Μ. Βασίλισσας καὶ αἱ Α. Α.
Υ. Υ. πριγκίπισσας παρέμειναν ἐπὶ πολὺ
ἐξετάζουσαι λεπτομερῶς τὰ διάφορα χειρο-
τεχνήματα πολλὰ τῶν ὁποίων ἠγόρασαν.

Τὴν μεσημβρίαν αἱ Α. Α. Μ. Μ. οἱ Βασίλεις
τῆς Ἀγγλίας παρεκάθισαν εἰς πρόβλημα
μετ' ὀλοκλήρου τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενίας.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας μετ'
ὅλων τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογε-
νίας ἐξῆλθον τὸ ἀπόγευμα ἐπὶ αὐτοκίνη-
του εἰς τὰ περίξ τῶν Ἀθηνῶν ὁδοὺς ἐ-
πανήλθον τὴν ἑσπέραν.

Τὴν ἑσπέραν οἱ Βασίλεις τῆς Ἀγγλίας ἐ-
γενήσαν παρὰ τῇ Α. Υ. τῇ πριγκίπισσῃ
Νικολάφ.

×

Τὴν ἑσπέραν τῆς σήμερον παρατίθεται
εἰς τὰ Ἀνάκτορα τὸ μέγα ἐπίσημον γεῦμα
πρὸς τιμὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Ἐ-
δουάρδου παρεστημένῃς ὀλοκλήρου τῆς Βα-
σιλικῆς Οἰκογενίας τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς αὐτὸ θὰ παρακαθίσουν 185 ἐν ὅλῳ
πρόσωπα, ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Γ. Θεοτό-
κης καὶ οἱ ὑπουργοὶ μετὰ τῶν κυριῶν τῶν
ὁ Σ. Μητροπολίτης, οἱ Προσβευταὶ καὶ
οἱ γραμματεῖς τῶν Προσβείων μετὰ τῶν κυ-
ριῶν τῶν, ὁ μέγαρχος κ. Δημόπουλος καὶ
πάντες οἱ σοματάρχαι, οἱ Δήμαρχοι Ἀθη-
νῶν καὶ Πειραιῶς μετὰ τῶν προέδρων τῶν,
Δημοτικῶν συμβουλίων, ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ
Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ πρόεδρος
καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετών καὶ ἄλλα
ἐπίσημα πρόσωπα.

Ἐκλήθησαν ἐπίσης ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀν-
τιπολιτευσεως κ. Ράλλης καὶ ὁ κ. Ἀλέξαν-
δρος Ζαΐμης.

Ἐκ τῶν Ἀδλικῶν θὰ παρακαθίσουν ὁ
Ἀδλάρχης κ. Παπαρηγόπουλος, ὁ Ἀρχι-
γὺς τοῦ Στρατοῦ. Οἶκον τοῦ Βασιλέως κ.
Παπαδιαμαντόπουλος, οἱ ὑπασισταὶ τοῦ
Διαδόχου καὶ τοῦ Πρίγκιπος Γεωργίου
μετὰ τοῦ ἰδιαίτερον γραμματέως αὐτοῦ κ.
Γ. Παπαδιαμαντοπούλου καὶ οἱ διασπισταὶ
τοῦ Πρίγκιπος Νικολίου Ἐπίσης δόλοκλη-
ρος ὁ πολιτικὸς Οἶκος τοῦ Βασιλέως.

ΣΕΙΣΜΟΣ ΕΝ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 5 Ἀπριλίου. —

Πλείστα τηλεγραφήματα ἐξ Ἀγίου
Φραγκίσκου (τῆς Καλιφρονίας) ἀγ-
γέλλουν ὅτι ταύτην τὴν πρωΐαν σφο-
δρὸς σεισμὸς ἐπροξένησεν ἐν τῇ πόλει
ἀνυπολόγιτον καταστροφὴν. Ὑπολο-
γίζονται πλέον τῶν χιλίων θυμάτων.
Πλείστα οἰκίαι ἐξ ὀλοκλήρου κατε-
στράφησαν. Εἰς διάφορα μέρη πυρ-
καὶ ἐξερχάθησαν. Ὁ λαὸς καταλη-
φθεὶς ὑπὸ πανικοῦ ἔφυγεν.

(Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν)

Η ΕΚΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΕΖΟΥΒΙΟΥ

ΝΕΑΠΟΛΙΣ, 5 Ἀπριλίου. — Πανκὴ βρο-
χὴ τέφρας καὶ λίθων ἐξοκλουθεὶς πίπτουσα
εἰς Ὀτταγιάδην καὶ Ἀγ. Ἀναστασίαν. Οἱ μυ-
κημοὶ τοῦ ἡφαιστείου ἐξακολουθοῦν κατὰ
μακρὰ διαστήματα.

(Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν)

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΒΕΝΙΤΡΑΔΙΟΝ, 5 Ἀπριλίου. — Τὸ Ὑ-
πουργεῖον Γερουσίας ὑπέβαλε τὴν παραίτησιν
τοῦ, ἥτις ἐγένετο ἀμέσως δεκτὴ παρὰ τοῦ
Βασιλέως.

(Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν)

ΒΑΣΙΛΙΚΑΙ ΦΙΛΟΦΡΟΝΗΣΕΙΣ

ΒΙΕΝΝΗ, 5 Ἀπριλίου. — Πρὸς τὸν Αὐτο-
κράτορα Φραγκίσκον Ἰωσήφ ἀποστελλάντα
χρηματικὴν ἀρωγὴν ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς
ἐκρήξεως τοῦ Βεζουβίου, ἐτηλεγράφησεν ὁ Βα-
σιλεὺς τῆς Ἰταλίας εὐχαριστῶν καὶ ἐκφράζων
τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ διὰ τὸ δαίγμα τοῦτο
τῆς φιλίας καὶ φιλαλλίας τὸ παρασχέσθαι ἐπὶ
τῇ θλιβερᾷ ταύτῃ περιστάσει.

(Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν)

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΒΕΝΙΤΡΑΔΙΟΝ, 5 Ἀπριλίου. — Φήμεν δια-
τρέχει ὅτι μεγάλοι προσπάθειαι καταβάλλου-
νται ἥδη ὅπως καταπεισθῶν οἱ βασιλοκτόνοι
ἀξιωματικοὶ νὰ παραιτηθῶσιν.

(Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν)

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΚΟΥΡΡΙΕΡ

ΛΕΝΣ, 5 Ἀπριλίου. — Εἰς τὸ Κένουριερ ἡ
ἀρὰ ἐγενικεύθη. Καθ' ὅλην τὴν λιθω-
θρακοῦχον ἔκτασιν, ἡ ἐξέγερσις ἐπιτείνεται.
Εἰς Λιεδόν οἱ ἀπερῶν ἐπετίθησαν κατὰ τῶν
στρατιωτῶν συνοδευόντων τρεῖς συλληφθέν-
τας μεταλλευτῶν. Εἰς ἀξιωματικῶς καὶ
δύο στρατιῶται ἐπληρώθησαν σοβαρῶς, πλεί-
στοι δὲ ἄλλοι στρατιῶται κατεδιώχθησαν.

(Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν)

ΚΡΙΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 5 Ἀπριλίου. — Αἱ ἐφημερίδες
ἀναγράφουν καὶ σχολάζουν μετὰ πολλῆς ἐν-
διαφερόσεως τὴν ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν τὴν
γενομένην ἐν Ἀθήναις εἰς τοὺς Βασιλεῖς τῆς
Ἀγγλίας.

(Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ

Ὁ παρακολουθῶν τὴν Α. Μ. τὸν Βασι-
λέα Ἐδουάρδον ὑφυπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξω-
τερικῶν ἀπηθύνει χθὲς πρὸς τὸν Δήμαρ-
χον Ἀθηναίων τὴν ἐξῆς εὐχαριστήριον ἐπι-
στολήν:

ΑΘΗΝΑΙ, 17 Ἀπριλίου 1906

Κύριε Δήμαρχε,

Ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ	Ετήσια.....	δραχ. 18
ΕΦΗΜΕΡΙΣ	Εξαμηνιαία.....	9
ΕΦΗΜΕΡΙΣ	Ετήσια.....	φράγ. 25
ΕΦΗΜΕΡΙΣ	Εξαμηνιαία.....	16

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΗΛΗΘΗΝΤΑΙ

5 ΛΕΠΤΑ ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ—ΛΕΠΤΑ

Ο ΚΥΡΙΟΣ συναρχηγός η συμπάροδος η δπως δήποτε άλλως ευχαριστείται αυτοκαλούμενος, εδημοσίευσεν ευχαριστήριον επιστολήν προς τούς εκλογείς της επαρχίας του, διαφημισθείσαν καταλλήλως δια του τύπου, ως ελπίαι αληθοειδείς τον επιχειρήσεις. Καί είναι βέβαια δικαίωμα του να συντάσσει, δπως θέλει ευχαριστήριους επιστολάς, αλλά δεν γνωρίζομεν κατά πόσον ενισχύει τον τίτλον του «επόμενου και σεμνού πολιτευτού», τίτλον τον οποίον κατά κόρον απονέμουναι εις αυτών οι διάφοροι πιωχο-πρόδρομοι, όταν τα τουούτου είδους δημοσιεύματά του άρτιον δια κενών διοριστολογίων και ύβρεων κατά των πολιτικών αντιπάλων συμφώνως προς το από νυνος εγκαινισθέν νέον αντιπολιτευτικόν σύστημα.

βεβαίωσιν της προς ύμās διακεκριμένης υπολήψεώς μου.

Κάρολος Χάρντεγκ

Υπουργός εν τη ακολουθία της Α. Μ. του Βασιλέως

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Καστορίας κ. Γερμανός Καραβαγγέλης απέστειλεν εις την Α. Η. τον Οικ. Πατριάρχην την επομένην επιστολήν, δια της εξεγγέλλει την γενεράς διοριστολογίων διαπραχθείσαν εις την περιφέρειαν της διοικήσεως του. Την επιστολήν ταύτην παραλαμβάνομεν εκ της «Εκκλησ. Αληθείας».

Παναγιώτατε δέσποτα

Διά της ταπεινής μου ταύτης προβαίνω εις την εξιστόρησιν των τελευταίων φωνών, υβριδισμών, άτινα δια τής βίας αποσκίρτησαν κατά το έτος 1902. Διαμείβεις λοιπόν επί τινος ή μέρας εις την παρά την Χόλιςταν ιεράν μονήν των αγίων Αναργύρων, έπεσεσθε την τα χωρία Κομανιτισσών και Τσαρίλων, όπου με ιδέχθησαν μετά συγκινήσεως οι χριστιανοί ήμῶν, και επέλεσα την θείαν και ιεράν λειτουργίαν.

Μόλις όμως άνεχώρησα επηκολούθησε σειρά δολοφονιών των σπουδαιότερων έμογενών. Την 9ην Φεβρουαρίου έφρονεύθησαν εν Χολίστη υπό της συμμορίας Κοσμά ο Κοσμάς παπῶ Βασιλείου και ο Γεώργιος Κύρου, οι πολυτιμότεροι ήμῶν άνθρωποι καθ' όλην έκείνην την περιφέρειαν, άρχαίτοι άγωνιστάι και πρόμαχοι των ερηνόδοξων άρχων.

Την 14ην έφρονεύθη εν Τσιριβόλῳ ο Κωνστ. Αθανασίου, ο στύλος του χωρίου.

Την δε 18ην ο μοναχάρης του Κομανιτισσόδου Αργύριος Δημητρίου, δστις όλην ήμέραν πρὸ του φόνου αυτού προσελθὼν εις την Μητρόπολιν με προσεκάλεσεν όπως λειτουργήσω εις το χωρίον.

Τους φόνους τούτους των άειμνήτων έμογενών επηκολούθησαν φόνοι βουλγάρων τινών, και ή κατάσταση αυτή εξακολουθεί.

Επί τούτοις, κατασπαζόμενος την δεξιάν της Υμετέρας θεοτάτης και προσκυνητής μοι Παναγιότητος, υποδιατελώ μετά σεβασμού και άφοσίσεως ταπεινός θεράπων και έλάχιστος

εν Χριστῷ άδελφός

† Ο Καστορίας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Καστορία τη 24 μαρτίου 1906.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ

ΗΕ ΤΩΝ ΕΚΛ ΓΩΝ

Η «Βελγική Άνεξαρτησία» αναγγέλλουσα εν κυρίῳ άρθρῳ την εκλογικὴν νίκην της Κυβερνήσεως Θεοτόκη και τον αριθμὸν των εκλεγέντων κυβερνητικῶν βουλευτῶν, έπαγεται τὰς εξής κρίσεις :

«Κατὰ την διάρκειαν της τελευταίας βουλευτικῆς Συνόδου ὁ κ. Θεοτόκης συνήντησε ποικίλας δυσχερείας, κυρίως όμως ή μέριμνα αὐτοῦ όπως αποκαρπύνη τούς άξιωματικούς από του πολιτικού βίου προκάλεσεν αντιπολίτευσιν άδυσώπητον εκ μέρους των άξιωματικῶν βουλευτῶν. Οὗτοι μολον ότι έδρεύνοντες εν τῷ Κοινοβουλίῳ, εξηκολούθουν ν' αποτελῶσι μέρος του στρατεύματος και ήζήουν να προσβάλλωνται τακτικῶς καίτοι μή έκτελούντες καμμίαν στρατιωτικὴν υπηρεσίαν. Το τοιούτον ήτο κατάφωρος κατάχρησις, εις την ὁποίαν έπρεπε να τεθῇ ἑν πέρας, εἰλλὰ αἱ αντιπολιτεύσεις έμέμφοντο του κ. Θεοτόκη ως ένεργούντος έναντίον του Συντάγματος δια της από των άξιωματικῶν αφαιρέσεως ενός δικαίω ατος όπερ το Σύνταγμα χορηγεί εις όλους τούς πολίτας. Εν τῇ πραγματικότητι ή έρμηνεία αὐτή ήτο ἰπολύτως άβάσιμος, διότι ὁ κ. Θεοτόκης άφινεν εις τούς άξιωματικούς το δικαίωμα να εκλέγωνται μεταξὺ του στρατεύματος και του κοινοβουλίου. Δεν συνετέλεσεν δλιγώτερον εις την διάλυσιν και μία μερίς της πλειοψηφίας του, ήτις ήπείλει να τον εγκαταλείψη. Η διάλυσιν εν τούτοις υπήρξεν επιτυχής δι' αὐτόν, αφού αἱ νέαι εκλογαί τῷ εξησφάλισαν πλειοψηφίαν παγίαν, σημαντικώτεραν πασῶν των προγενεστέρων πλειονοψηφιών, εφ' ὧν ήδυνήθησαν να στηριχθῶσιν οι προκαταρκτικοί, συμπεριλαμβανομένου και του Θ. Π. Δηλιγιάννη.

Πρέπει τις να χαίρει δια το αποτέλεσμα τουτο εκ γενικῆς απόψεως. Η πολιτικὴ θέσις της Ελλάδος ήτο αρκετά δύσκολος, ένεκα της κυβερνητικῆς άσταθείας, υπό την διαρκή απειλήν της από της πλειοψηφίας απογοηρώσεως ενός κομματιδίου Ζαϊμικοῦ ή άλλου, το όποτον προστιθέμενον εις το εν ή εις το έτερον μέρος επέφερε τὰς κρίσεις, των δύο πολιτικῶν κομμάτων όντων περίπου ισοδυνάμων, κομματιδία, μή αριθμούντα πλέον των δέκα ή δεκαπέντε μελῶν, παρεῖχεν εις αὐτά την αναγκαίαν υποστήριξιν όπως κυβερνῶσιν. Έκάστην φοράν, καθ' ήν ή Κυβέρνησις ήνευτο να συμμορφωθῇ προς τὰς αξιώσεις των κομματιδίων τούτων, έσπευδον ταῦτα να προσέλθωσιν εις τὰς τάξεις της Αντιπολιτεύσεως και περιήγον δια μέσ την Κυβέρνησιν εις μειονοψηφίαν. Οὕτως εις διάστημα δλιγώτερον του έτους ο κ. Ράλλης άνετράπη τέ, άνταρτίεζε και αὐτός τον κ. Θεοτόκη, δστις τον είχε διαδεχθῇ. Οὗτος, εν τούτοις, έσχε την τελευταίαν λέξιν, αφού κατώρθωσε κατά τὰς ένεστώσας εκλογάς να συγκεντρώσῃ πλειονοψηφίαν αρκετήν, ώστε να δύναται να μή έχη ανάγκην του λοιποῦ των μικρών άνεξαρτήτων κομματιδίων, ὧν ή αποστολή έληξε και αἶτινα δεν θά βραδύνωσι ν' απορροφηθῶσιν πρὸ των δύο μεγάλων κομμάτων. Η Έλληνικὴ Κυβέρνησις του λοιποῦ θα κέκτηται πραγματικὴν μονομνηότητα και ὁ κ. Θεοτόκης θά δυνηθῇ να επιδοθῇ εις την πραγματοποίησιν του μετάρρυθμιστικοῦ του προγράμματος και να εξαλείψῃ εκ της περιόδου των κλονισμῶν, ήτις υπήρξε τοσοῦτον όλεθρία δια την πολιτικὴν και οικονομικὴν άνόρθωσιν της Ελλάδος».

ΑΘΗΝΑΪΚΑ

Αἱ Α. Α. Μ. Μ. οι Βασιλεῖς της Αγ. γλίας μετά της Β. Οικογενείας των περὶ το έπέρας της χθές έπεσεκλήθησαν την ένταῦθα Άγγλικὴν Σχολήν, ὁ Διευθυντής της οποίας παρέθηκε τείον Α. τοις. Εἰς την Άγγλικὴν Σχολήν αἱ Α. Α. Μ. Μ. παρέμειναν περίπου ὡραν.

Αφίκετο ὁ πρῶν υπουργός των Εκκλησιαστικῶν και της Δημοσίας Εκπαιδεύσεως και φίλος βουλευτής Κηθῶρων κ. Σπ. Στάης.

Ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός εις ένδειξιν συμπαθείας υπὲρ των θυμάτων της γενομένης έκρήξεως εν τοῖς μεταλλείοις του Κυρριέρ απέστειλεν εις τον Γαλλικόν Έρυθρόν Σταυρόν χίλια φράγκα.

Ο κ. ΙΩ. ΔΕΜΑΡΚ καθηγγητής της Άγγλικῆς φιλολογίας ὁ μόνος ένδεδιγμένος δια την παρ' ήμῖν διδασκαλίαν της Άγγλικῆς Σόλωνος 115.

ΝΕΟΣ καλῆς οικογενείας πρῶν υπάλληλος ζητεῖ οἰανδήποτε άντιγραφικὴν υπηρεσίαν. Πληροφορία παρ' ήμῖν.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ

ΕΚ ΣΙΦΝΟΥ

Επιβεβλημένη διάψευσις

Εκ της συναδέλφου «Σίφνος» παραλαμβάνομεν τὰ εξής σχετιζόμενα με την εκλογήν Μήλου υπό τον άνωτέρω τίτλον :

«Η άποτυχία του υποψηφίου του κόμματός μας εις Μήλον ειπεν ὁ άρχηγός της αντιπολιτεύσεως πρὸς τον συντάκτην του «Εμπρός» όφείλεται εις την επικρατοῦσαν τρικυμίαν, διότι το άτιμὸπλοιον (γράφε άτιμάκτος) δια του οποίου μετεβαίνον έκει 120 εκλογείς δεν ήδυνήθη να προσεγγίσῃ».

Αγνοοῦμεν τίς άσέβῳ πρὸς το πρόσωπον του κ. Ράλλη εξέπηκτῃσεν αὐτόν. Νομίζομεν ότι όφείλου να έχουσι μεγαλειέταν προσχην οι διδόντες πληροφορίας επί των όποιων θα βρασιδῶσι τόνον έπίσημα έξογγέλματα' ουχί 120 αλλά 38 και μόνον άπεστέλλοντο ουχί να ψηφίσωσι, άλλ' να πνιγῶσιν ή να περιπαίξωσιν άγνοοῦμεν τίνα. Δέν άποστέλλονται εκ Πειραιῶς εις Σίφνον κ. Ράλλη με τρικυμιώδη βορρᾶν 38 άνθρωποι έκτός του πληρώματος του πλοίου με μίαν εσούσαν, ως ευφῶς έπωνομάσθη ή παραλαβούσα. τούτους γνωστή άτιμάκτος ὁ «Ελλησποντος» παρ' ή να πνιξῶσιν αὐτούς ή να περιπαίξωσιν τίνα άλλα περί τούτου νυν δεν πρόκειται' πρόκειται μόνον περὶ του αριθμοῦ ὁ όποτος έτετραπλασιάσθη δια του σόματος του κ. Ράλλη. Δέν ήσαν λοιπόν 120 παρ' μόνον 38' αλλά και 120 εἰαν ήσαν κατά τί ήθελον όφελήσῃ τον άποτυχόντα υποψηφίον σας κ. Ράλλη; Ο κ. Κουλούρης υπερτέρησε κατά 223 ψήφους' εις τί λοιπόν ήθελεν όφελήσῃ τον ήττημένον ή μειώσις της πλειοψηφίας κατά 120; Η τρικυμία δε ήν κατοράσει ὁ κ. Ράλλης ως ύπαιτιον της συμφορᾶς δεν ήτο μόνον εις αὐτόν επιζήμιος 25 εκλογείς Μήλου του κ. Κουλούρη, εἰθόντες ένταῦθα δια της έκ Πειραιῶς «Θεσσαλίας» και 15 έτεροι άναμνηστές τούτους, όπως μετὰδῶσιν εις Μήλον έμειναν εν Σίφνῳ της τρικυμίας ένεκεν' οὕτως έχει ή αλήθεια και αλόν νομιζομεν εἶναι να μή διζή πιστίν ο κ. Ράλλης εις ανθρώπους οἵτινες άσέβουντες πρὸς αὐτόν μετὰδῶσιν αὐτῷ πληροφορίας καταγελάστους.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Γαλλία

Αγγέλλεται εκ Παρισίων ότι της Βουλῆς συζητούσης τὰς δια την Συνδιασκέψιν της Άλγεζίας πιστώσεις ο κ. Μπουρζοά, ύπουργός των έξωτερικῶν, άνέγνω δήλωσιν λέγουσαν ότι εν τη Συνδιασκέψει της Άλγεζίας εξηκολούθησε την πολιτικὴν του προκατόχου αὐτοῦ. Έξακολουθῶν την άνάγνωσιν της δήλωσεως αὐτοῦ ὁ ύπουργός ειπεν : Εἰαν αἱ διατάξεις της γενικῆς πράξεως της Συνδιασκέψεως της Άλγεζίας, τῆς υπογραφείσης της 7 τριχ., φαίνωνται ήμῖν εύφωροι πρὸς τὰς βέβεις της Γαλλίας, επίσης εὐτυχές εἶμεθα διαπιστοῦντες ότι τὰ αποτελέσματα της Συνδιασκέψεως εγένοντο άποδεκτά υπό πάντων των εθνῶν μετ' αἰσθημάτων, τὰ όποια δεν εἶνε δυνατόν εἰ μή να έμπνέωνται υπό διαθέσεων πρὸς φιλοδίκαιον συνθηκολόγησιν. Έξακολουθῶν ο κ. Μπουρζοά έδήλωσεν ότι ή Γαλλία ήδυνήθη εν τη Συνδιασκέψει να δοκιμάσῃ το άσφαλές των συμφωνιῶν και των φιλιῶν αὐτῆς, εις ὅς προσετέθησαν και πολιτικοί συμπάθειαι. Εκ της καταστάσεως ταύτης προσέθηκεν ὁ επί των έξωτερικῶν ύπουργός, άντλεῖ ή Γαλλία δυνατόν μεγάλας, τοσοῦτῳ μάλλον καθ' ὅσον έννοαί με τὰς διαθέσεις πρὸς εξυπηρέτησιν του πολιτισμοῦ, της δικαιοσύνης και της ειρήνης».

Αἱ πιστώσεις της Συνδιασκέψεως έψηφίσθησαν παμπήφει.

Ο λόγος του κ. Μπουρζοά παρήγαγεν έκαιρατον έντύπωσιν. Τηλεγραφήματα εκ Βερολίνου λέγουσιν ότι τὰ γερμανικά φύλλα εὐνοικῶς έκριναν τὰς δηλώσεις του ύπουργοῦ των έξωτερικῶν της Γαλλίας, οἱ ή πολιτικὴ άποκαλύπτει λίαν μεμετρημένην.

Η «Εφημερίς του Φόξ» λέγει ότι εἶνε καταλλήλος ή στιγμή πρὸς ειλικρινῇ γαλλογερμανικὴν προσέγγισιν.

Ούγγαρία

Αγγέλλεται εκ Βουδαπέστης ότι εν τη γενομένη συνελεύσει των ευνησπισμένων κομμάτων ὁ πρωθυπουργός κ. Βέκερλε εξέθηκε το πρόγραμμα της κυβερνήσεως. Έδήλωσεν ότι οι νέοι ύπουργοί άνέλκον την κυβέρνησιν επί τη βάσει των νόμων του 1867, διατηρούντες όμως και τὰς αρχάς αὐτῶν. Έξακολουθῶν ειπεν ότι το νέον ύπουργείον θά ζητήσῃ παρὰ του Κοινοβουλίου την επιψήφισιν του προϋπολογισμοῦ δια την χρῆσιν του 1906. Έν τέλει προσέθηκεν ὁ νέος πρωθυπουργός, ότι ή κυβέρνησις δεν θά συνάψῃ μετὰ της Αυστρίας τελωνειακὴν ένωσην αλλά τελωνειακὴν σύμβασιν.

ΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΘΙΑΣΟΥ

Εἰς την προχθεσινὴν παράστασιν του «Σαμφῶν και της Δαλιδᾶς» του έξόχου τουτου έργου του Σαίν-Σαιν, το όποτον άπ' αρχῆς μέχρι τέλους διαπνέει μία Βαγνερικὴ πνοή έμπνεύσεως. ὁ Ιταλικός θιάσος ήρεν αληθῆ θρίαμβον. Εἰμπορεῖ να εἰπῇ κανεῖς ότι ή παράστασις αὐτή υπήρξεν ή μεγαλειέτα μέχρι τουδε επιτυχία του θιάσου. Ο χορός τον όποτον εις το έργον αὐτό ὁ συνθέτης έδωσεν ιδιαιτέρην σημασίαν. υπήρξεν άνώτερος πάσης προσδοκίας. Η ὀρχήστρα καλὰ ήνωμένη και καλὰ χρωματισμένη, και ὁ οἰφίφωνος με την κάπως τραχείαν φωνήν του επέδειξε δραματικὴν δύναμιν.

Υπεράνω όμως όλων διεκρίθη και εθριάμβευσεν ή διαρμηναύουσα τον ρόλον της Δαλιδᾶς κυρία Lavin με την θαυμασίαν εις όγκον εις έκφρασιν και εις τέχνην φωνήν, της οποίας, ότι και αν εἰπῇ τις θά ήτον όλιγον.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΗΧΩ

Μετὰ τετράμηνον άπουσίαν εις ταξείδιον άνα την Αίγυπτον Άλεξάνδρειαν, Κάϊρον, Χελουάν επανήλθεν ὁ γνωστός της πόλεως μας φημισστος και χημικός φαρμακοποιός κ. Ιωάννης Παπακώστας προτιθέμενος να μετὰδῶσῃ το φαρμακείον του εις τον θέλοντα να εγκατασταθῇ εν Αθήναις έπιστήμονα φαρμακοποιόν. Δέχεται δε τούς πάσχοντας εν τῷ φαρμακείῳ του (Γωνία ὁδῶν Λέκκα και Μουσῶν).

Ο νευρολόγος και ψυχίατρος κ. Ηλαδιανός μετώκησεν εις την ὁδόν Πατησίων και Πολυτεχνείου 2Α, ακριβῶς άπέναντι του Πολυτεχνείου και δέχεται τούς εκ Νευρικῶν ή Φρενικῶν νοσημάτων πάσχοντας 10—12 π. μ. και 5—6 μ. μ. καθ' έκαστην πλὴν των Κυριακῶν.

Εἰς του Σαμπράκου ένδύσεθε οἰκονομικώτερα και κομφώτερα από όλα τὰ μέρη του κόσμου. Καί με 60 μόνον δρ. ένδύσεθε άριστα

ΘΕΑΤΡΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Αἱ τιμαί των παραστάσεων του Ιταλικῶ θιάσου ήλατώθησαν ως εξής :			
Πλατεία	4 πρώται	δραχ. 20	
	4 έπομ.	» 15	
	4 τελευταία	» 10	
Εξέδραι		» 15	
Θεωρ. με	5 εισόδ.	Α. » 125	
	»	Β. » 60	
	»	Γ. κατ' άτ. » 6	
Υπερῶν	»	» 3	

Ώδειον Λόττερερ

Θαυμάσια εἶνε ή αναγγελομένη δια το προσεχές Σάββατον συναυλία εν τῷ «Ώδειῳ Λόττερερ του Μουσικοῦ Συλλόγου» «Απόλλωνος» Εκτός μεγάλων έργων οργανικής μουσικής του Μπάχ, Σούμαν και Σοπέν, ὁ χορός θά φάλη δύο φαλμῶδες του Δαυτῷ μελοποιημένους από τον Μίνδελσον, την Γαμήλιον κομπήν εκ του «Δόεγκριν» και το περίφημον άσμα του Σούμαν ή «Γαιγάνικη ζωή». Τιμή εισόδ. δρ. 3, δια τὰ μέλη του Συλλόγου και τούς μαθητάς δρ. 2.

ΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Θά πωλῶνται από σήμερα μόνον εις τὰ κάτωθι μέρη :

- 1) Πλατεία Συντάγματος.
- 2) Πλατεία Μητροπόλεως.
- 3) Σταθμός Όμονοίας. Σιδηρ. Αθηνών—Πειραιῶς.
- 4) Σταθμός Λαυρίου.
- 5) Βιβλιοπωλείον Έστίας, (κάτωθεν τραπεζῆς Σκοιζέ).
- 6) Κατάστημα Ιωάννου Κασδῖνῃ (έναντι Β. Σταύλων).
- 7) Πανόρμα.
- 8) Πλατεία Κολωνακίου.

Εν Πειραιεῖ δε

- 1) Σταθμός Σιδηρ. Αθηνών—Πειραιῶς.
- 2) Κατάστημα Σεργιώτῃ (έναντι Δημ. Θεάτρου).

Εντός της έβδομάδος εις τὰ άνω μέρη θά πωλῶνται και τὰ εισιτήρια δια την πανηγυρικὴν εν τῷ Σταδίῳ παράστασιν του Οιδίποδος. Τιμαί θέσεως δρχ. 7 και 3.

ΣΗΜ. Η πώλησις εν γένει εισιτηρίων δια τούς άγῶνας εν τοῖς γραφείοις της επιτροπῆς έπαυσεν όρατικῶς από χθές.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Σ. ΛΥΚΟΥΔΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Νομικός Σύμβουλος και δικηγόρος της Έθνικῆς Τραπεζῆς της Ελλάδος τέως Νομικός Σύμβουλος του Κράτους

Γραφεῖα ὁδὸς Προστατείου 47

“ΗΜΕΡΗΣΙΑ”
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΠΕΜΠΤΗ 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
Ευτυχίου Κωνσταντινου

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΙΩ. ΦΩΤΙΟΥ

5 Απριλίου	
Μετοχαι Έταιρειών	
Εν. αν. τ. 104 25	Μετ. Α. 70.—
1 το εκ. 3 ο/ο 297.—	Σιδ. Α. Π. 894.—
5 το εκ. 4 ο/ο 297.—	Σιδ. Π. Α. Π. 88.—
1 έτιον 4 ο/ο 230.—	Σιδ. Θεο. 193.—
Μετοχ. Δανείων	Δημ. Δημ. εργ. 56.—
Εν. λαχ. 4 ο/ο 475.50	Εργοληψιών 145.—
Εν. λαχ. 21/20 ο/ο 100.—	Ελλ. Π. 89.—
ΣΗΛΠ. 8 ο/ο 123.—	Μονοπωλίου 866.—
Σ.Α.Π. 4 ο/ο 440.—	Πανελ. Α. 152.—
Σ.Π. 5 ο/ο 199.—	Ηλεκτρ. Έταιρ. 93.—
Σ.Π. 5 ο/ο 194.—	Ελ. Έκ. Μεταβ. 84.—
Σ.Π. 5 ο/ο 495.—	
Σ.Π. 5 ο/ο 194.—	
Μετοχαι Τραπεζών	
Εθνικής 3665.—	Εικασόφρακτον 21 35
Βιομηχανικής 96.75	Αίρα Τουρκίας 24.35
Εργ. Τραπεζ. 138.—	Συναλλάγματα
Αθηνών 165.50	Γαλ. 5 φ. 108.—
Ανατολής 165.—	Αγγλίας 27 15
Μετοχαι Προνομιούχου Έταιρείας 820	Αυστριακών 118.—
Ίδρυτικοί τίτλοι ατόχης 28	Γερμανικών 132.50

ΑΝΘΙΓΜΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Τραπεζής Αθηνών 154.— Βιομηχανικής — Λαυρίου 66.50 Θεσσαλίας 181.— Ηλεκτρικής 84.75 Πελοποννήσου 82.—

ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ

5 Απριλίου
Η βαρομετρική ύψος η κατέχουσα την Βέρειον Εδρώπην, έχωρησε προς Ν και κατέλαβε σήμερον την ΒΑ τοιαύτην.
Την Α. κατέχουσι πίεσις όλιγον υπέρτεροι της κανονικής.
Σήμερον την 8ην π. μ. βαρόμετρον εν Αθήναις 768.3.
Η θερμοκρασία από της χθες κατήλθεν όλιγον. Θερμοκρασία σήμερον την 8ην π. μ. εν Αθήναις 16.4, Κερκίρα 16.2, Ζακύνθος 17.6, Αργοςτολίφ 14.8, Άρτη 14.4, Λαμία 15.4, Μεσολογγίφ 16.9, Άνδρφ 17.6, Πάτρας 17.3, Καλάμας 18.7, Ναυπλίφ 18.8, Τριπόλει 13.0, Αίγιφ 16.4, Ρώμη 14.6, Παρίσιφ 7.0, Κωνσταντινουπόλει 8.5, Αλεξανδρεία 17.5.
Η μεγίστη εν Αθήναις 20.0 και η ελαχίστη 11.4.
Οδρανός μετρίως νεφελώδης.
Άνεμοι Α. μεταβλητοί επικρατέστεροι Ν. μέτροι—ασθενείς.
Θάλασσα σχεδόν γαληνιαία.
Υγρασία εν Αθήναις όλίγη (41)

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΠΕΜΠΤΗ, 6 Απριλίου Είς Χίον, Σμύρνην και Μιτυλήνην (Πανελλήνιος) 10 π. μ. Είς Κρήτην (Ρωσικόν) 10 π. μ. Είς Κύπρον, Ρόδον, Βυρρτόν (Μεσσαζερή και Πανελλήνιος) 10 π. μ. Είς Αίγυπτον, Κύπρον, (Κεδιδιά) 1 π. μ. Είς Εδρώπην και Άμερικην (Πανελλήνιος) 10 1/2 π. μ.

ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΕΙΟΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΥΝΕΤΟΥ
Διπλωματούχου του Βασιλικού Ιατροσυνεδρίου της Ελλάδος και της Αμερικανικής Σχολής της Νέας Υόρκης
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ BYZANTION
8—ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΦΩΚΙΩΝΟΣ—ΑΡ.—8
ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ
Έκαστος δόδος τεχνητός 5-10
Βιδωτός 15-25
Σφραγίσματα όλων των ειδών 5-15
Έξαγωγή δόδοντος ή οίτης 3
Έντελώς ανόδοντος και διά όλως νέας μεθόδον 5
Παρά τω ιδίω διακεκριμένω δοντογαστρίφ εύρίσκεται υγρόν τονωτικόν θεραπεύον τελείως και ταχέως την νευραλγίαν την αιμορραγίαν των ούλων και σπερμών τον κινουμένον δόνοντας.
Όδός Έρμου και Φωκίωνος Ξενοδοχεζον Βυζάντιον

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΤΑΣ

Έβδομαδιαίαι τακτικά αναχωρήσεις εκ Πειραιώς
ΔΕΥΤΕΡΑΝ, μεσημέρια. Διά Γύθειον, Καλάμας, Κατάκωλον, Πάτρας, Κέρκυραν και Τεργέστην.
ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 7 π. μ. Διά Χαλκίδα, Αέριον, Μιτιλήνην, Στυλίδαν και Βόλον.
ΠΕΜΠΤΗΝ, 12 μεσημέρια. Διά Χίον, Σμύρνην, Μιτιλήνην, Δαρδανελλίαν, Κωνσταντινούπολιν, Άμισσόν, Όρδου Κερασούντα, και Τραπεζούντα.
ΠΕΜΠΤΗΝ, 8 π. μ. Διά Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αταλάντην, Αϊδηψόν, Στυλίδαν, Όρεούς και Βόλον.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 π. μ. Διά Σίφνον, Χανία, Γεωργιούπολιν, Ρέθυμνον, Πάνορμον, Ήρακλειον, Χερσόνησον, Σίσι, Αγ. Νικόλαον και Σητείαν.
Αναχωρήσεις εκ Πατρών.
ΕΤΤΑΡΤΗΝ 8 π. μ. (Κατ' εύθειαν). Διά Κέρκυραν και Τεργέστην.
Πρακτορείον εν Αθήναις όδός Σοφοκλέους «Σοφοκλείων».

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΒΑΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΤΑΣ

ΤΖΩΝ ΜΑΚ ΔΟΥΔΑΙ ΚΑΙ ΒΑΛΒΟΥΡ

Αναχωρήσεις εκ Πειραιώς
ΔΕΥΤΕΡΑΝ 7 π. μ. Διά Ύριον, Αλιέριον, Χαλκίδα, Λίμνον, Στυλίδαν, Όρεούς και Βόλον.
ΤΡΙΤΗΝ 8 π. μ. Διά Πάτρας, Κέρκυραν, και Αγ. 40.
ΤΡΙΤΗΝ μεσημέριαν. Σίφνον, Χανία, Ρέθυμνον και Ήρακλειον.
ΤΡΙΤΗΝ 7 π. μ. Διά Λαύριον, Κύμην, Σκύρον.
ΤΡΙΤΗΝ 8 π. μ. Διά Κέα, Κύθον, Σύρον, Τήνον, Κόρθιον και Άνδρον.
ΠΕΜΠΤΗΝ 8 π. μ. Διά Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ίον, Οίαν και Θήραν.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 7 π. μ. Διά Αίγινα, Μεθана, Πάρον, Ύδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Λεωνίδιον, Άστρος και Ναύπλιον.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 8 π. μ. Διά Πάτρας, Ζάκυνθον, Κατάκωλον, Κυπαρισσίαν, Άγίαν Κυριακήν, Μάραθον, Πύλον, Κορώνην, Νησίον, Καλάμας, Διμένιον, Γερολιμένα, Γύθειον και Πειραιά.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 7 π. μ. Διά Χαλκίδα, Βόλον και Θεσσαλονίκην.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ μεσημέριαν. Δαρδανελλίαν, Κωνσταντιν, Ύργον και Βάρναν.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 μετά μεσημέριαν Διά Πάτρας, Μεσολόγγιον, Κυλλήνην, Ζάκυνθον, Αηξούριον και Αργοςτολίον.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 π. μ. Διά Ίτέαν, Γαλαξείδιον, Πετρινίτσαν, Αίγιον, Ναύπακτον, Πάτρας, Ίθάκην, Βασιλικήν, Λευκάδα, Παξούς, Κέρκυραν, Πρέβεζαν, Σαλαώρην, Βόνιτσαν, Κόπραιναν, Καρδασαράν, Πάργαν και Σαγιάδαν.
Πρακτορείον εν Αθήναις πλατεία Όμονοίας και άρχή της όδου Σταδίου αριθ. 66 παραπλεύρως του Ξενοδοχείου «Όλύμπια» αριθ. τηλεφώνου Αθηνών 154.
Έν Πειραιεί δι πλησίον του Καρνεείου Τελετήφ και παραπλεύρως Ιταλικής ατμόπλοίας Φλώριο Ρουμπαντίνο. Αριθμός τηλεφώνου Πειραιώς 14.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οικία μετ' επίπλων. Οικογένεια αναχωρούσα ένοικιάζει την επί της όδου Όμήρου 33 και Σόλωνος γωνίαται μονοκατοικίαν δωμάτια 6, έξώστα 3 αντί δρχ. 200.
Πληροφορία εν τη αὐτῇ οικίᾳ ή εις τό Πρακτορείον Γενικών Υπηρεσιών.

Κύριος τις πρόφην έμποροκτηματίας έργασθεις επί πολλά έτη εις διαφόρους επαχίς και εις τας αγοράς Πειραιώς και Αθηνών εις αποικιακά και άλευρα, δυνάμενος δέ να χρησιμεύσῃ και ως βοηθός λογιστού, ζητεί οίανδήποτε θέσιν έντοῦθα είτε άλλαχού. Έχει δέ πλείστας καλὰς συστάσεις. Προσφέρεται δέ κατ' άρχας δοκιμαστικῶς και άμισθεί. Πληροφορία εις τό Γραφεῖον μας.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ
ΝΕΥΡΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

MAISON DE SANTE

ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ

Όδός Μιχαήλ Νομικού (άριστέρα του Λυσιστραίου).

Ξ. Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΥ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΥ Κ Ι ΦΡΕΝΟΛΟΓΟΥ

Πληροφορία εις τό Γραφεῖον του Διευθυντού εν Αθήναις, όδός Πατησίων και Πολυτεχνείου 2Α άκριδώς έναντι του Πολυτεχνείου.

Κλίνει από 10—20 δραχμάς δι' ημέρας και καθ' ώρας δέχεται τούς πάσχοντα εκ νευρικών και φρενικών παθήσεων 10—12 π. μ. και 5—6 π. μ. καθ' έκάστην.

Δίδεται ό κανονισμός ταντι ένδιαφερομένω ως και πάσα σχετική πληροφορία.

Τό εν τη Έπιφυλλίδι της «Έμμερησίας» δημοσιευθέν έργον του

κ. Α. Ν. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗ

Η ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ
ανάτυπώθεν εις βιβλίον, πωλείται παρ' άπασι τοίς εν Αθήναις Βιβλιοπώλαις δρχ. 3.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ τρία δωμάτια εύήλια ευρύχωρα και εύάερα με κουζίνα, νερόν και σιαια χρεώδης, εν όδφ Κωνσταντινου Παλαιόλου αριθ. 2 (Συναίγια Βάθειας).

ΤΡΑΠΕΖΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1873

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ . . . ΑΡΑΧ. 15,000,000.—
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ . . . 692,757.90

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΣΑΜΠΟΥΔΤ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, ΠΑΤΡΑΙΣ, ΒΟΛΩ

Έκτέλεισις παντός είδους Τραπεζικών έργων.—Δάνεια επί ενεχυρίσσει τίτλων και έμπορευμάτων.—Έκδοσις έπιταγών επί του Έξωτερικού και εσωτερικού.—Πιστωτικά έπιστολάι.—Προεξοφλήσεις.—Είσπραξις συναλλήκων φορτωτικών και τοκομεριδίων.—Άγορά και πώλησις χρεωγραφων εις άπασας τας αγοράς.—Έκτέλεισις έμπορικων έργων δια λογαριασμόν των πελατών αυτών.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εις πρώτην ζήτησιν λαμβανουν τόκον 3 ο/ο	
» αποδοτέα μετά τρεις μήνας 3 1/4 ο/ο	
» » έξ μήνας 3 1/2 ο/ο	
» » εν έτο 4 ο/ο	
» » δύο έτη και επέκεινα 5 ο/ο	

Η Τράπεζα δέχεται καταθέσεις εις τραπεζογραμμάτια, εις έπιταγὰς επί Γαλλίας και Άγγλίας και εις χρυσόν,
Έπί καταθέσεων εν ύψει εις χρυσόν ή τραπεζογραμμάτια 100,000 και άνω ό τόκος περιορίζεται εις 2 ο/ο.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Γίνονται δεκταί καταθέσεις εις πρώτην ζήτησιν 4 ο/ο

ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΝ

Η Τράπεζα έχει εις την διάθεσιν του κοινού άντι ελαχίστου μισθώματος διαμερίσματα χρηματοπιστωτικόν προς φύλαξιν χρημάτων, τίτλων και άλλων πολυτίμων άντικειμένων έντός του τεθωρακισμένου διά χάλυβος και άδιατρήτου θησαυροφυλακίου αυτών.

ΜΕΓΑ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΤΣΙΛΥΒΑ

Διπλωματούχου της Παρισίνης Ακαδημίας
Πλούτος ύφασμάτων Άγγλικών και Γαλλικών τελευταίας έποχής.

120—Όδός Αιόλου 120

ΤΑ ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΡΟΣΟΧΗ 49 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙ

Ο ΚΟΣ ΑΡΓΥΡΟΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἀφίκετο προχθές ἐν Νέα Ὑόρκη ὁ πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθήναις Κεντρικοῦ Μακεδονικοῦ Συλλόγου «Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος» κ. Ἀθανάσιος Ἀργυρός.

Εἶναι εὐχῆς ἔργον διὰ τὴν πατρίδα ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι ἐξέχοντες ἐπὶ πατριωτικῇ καὶ μορφώσει, κατενόησαν τέλος ὅτι ὑπάρχουσι καὶ πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ πολυμελεῖς Ἑλληνικαὶ παροικίαι αἵτινες ἔχουσιν ἀνάγκη τελείας διαφωτίσεως καὶ ἀναπτύξεως τῶν μεγάλων ἐκείνων ζητημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἐπίλυσις θίλει καθόρσει τὴν ἐν τῇ μέλλοντι σταδιοδρομίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Τὸ ἔθνικόν αἰσθημα καὶ ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη εἶναι πυρᾶι αἵτινες ἐν τῇ ξένῃ διαρκῶς καὶ ἐπιμέλῃς πρέπει νὰ συνδυαζόνται, διότι ὑποκείται εἰς τὰς πνοὰς παντοίων ξενικῶν ἀνέμων. Εἰς τὰς κορυφὰς δὲ τῶν γραμμάτων, τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς πολιτικῆς τῶν ἔθνων ἀπέκλειται τὸ μέγα ἔργον τοῦ συγκρατεῖν λαμπρὰς καὶ ἀσβεστοῦς τὰς πυρὰς ταύτας, αἵτινες χρησιμεύουσιν εἰς τὸ νὰ ὑποκρίσῃ καὶ θερμαίνουσιν τὸν λείψαν τῆς ἑθνικῆς συνειδήσεως.

Δυστυχῶς μέχρι τοῦδε οἱ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνες, ἀπότομα ἤρξαντο μεταναστεύοντες καὶ ἐγκαθιστάμενοι ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, οὐδέποτε ἔσχον τὸ εὐτύχημα νὰ φιλοξενήσωνται παρ' αὐτοῖς ἀνδράς τῆς πατρίδος τῶν διακεκριμένων καὶ ἐμβριθῶν, οἵτινες ἐν τῇ κύρει αὐτῶν δὲ ὁμιλήσῃσι πρὸς αὐτοὺς περὶ τῶν μεγάλων τῆς πατρίδος ζητημάτων, νὰ διδάξουσιν αὐτοὺς τί ἐστὶν Ἑλληνισμός καὶ τί ἐπιδιώκει αὗτος ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ του, νὰ ἀναψυχθῶσι αὐτὸν θερμαίνουσιν τὸ τυχερὸν ψυχρὰν αὐτὸν πατριωτικὴν φρονήματα καὶ νὰ ὑποδείξουσιν εἰς αὐτοὺς ὅποιοι οἱ δασμοί, οἵτινες πρέπει νὰ συνδέσῃ τὰ ἐκαστοῦ τῆς γῆς ἐγκατασταμένη μὲν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς πόθους καὶ τὰ ἰδιώματα αὐτῆς. Καίτοι δὲ κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἡ πατρίς ἡμῶν ἀπέκτησεν ἐθνικοὺς ἀποστάτας, οἱ οὗτοι Ματαστέοντες καὶ ὁ Καζάκης, οἵτινες περιεργάζοντο τὸν Ἑλληνισμόν διὰ τῶν ὁμιλιῶν, διὰ τῶν διαλέξεων, διὰ τῶν ἐνθουσιασμοῦ αὐτῶν κρατύνουσιν καὶ ἐξαιροῦσι τὸ ἔθνικόν αἰσθημα, προλαβαίνοντες οὕτω τὴν ὁδὸν τῆς Μεγάλης Ἰδέας καὶ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος, οὐδεὶς ἐκ τούτων ἐπεχειρήσει τὸ ὑπερὸν Ἀτλαντικὸν ἔθνικόν αἰσθημα τὸ νὰ προέλθῃσι μετὰ ἑθνικὰ ὠφελήματα.

Εἶτε διότι τὰ ταξιδιῶν εἶναι ἐπιπόνον καὶ μακρὸν, εἶτε διότι τὸ ἔργον τῶν ἀποστόλων τούτων εἶναι ἐις αἰετὶ ἀσυμπλήρωτον ἐν τῇ Ἑλληνισμῷ τῇ βιούτῃ ἐν Ἑλλάδι, ἐν Εὐρώπῃ, ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, οὐδέποτε τούτων ἐξέδραμε, μέχρι τοῦ νῦν, καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, τῆς ὁποίας τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἔχει ἀνάγκη τῶν ἐθνικῶν κηρυγμάτων τῶν.

Εὐτυχῶς τὴν ἑλλειψιν ταύτην τοῦ ἐθνικοῦ κηρύκους ἔρχεται νῦν νὰ πληρῶσῃ ὁ πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθήναις Κεντρικοῦ Μακεδονικοῦ Συλλόγου «Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος», τοῦ ὁποίου ὁ πατριωτισμός καὶ ἡ σοβαρὰ καὶ μεμελετημένη κρίσις εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦντας τὴν εξέλιξιν τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος.

Τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα εἶναι σήμερον τοῦτο, πρὸς τὸ ὅποιον διόκληρος ὁ Ἑλληνισμός ἔχει συγκεντρώσει τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτοῦ, ἔχει δὲ διὰ τοῦτο κατ' ἐξοχὴν ἀνάγκη σοβαρῶν ἐθνικῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἔχουσιν βαθεῖαν καὶ ἀσφαλῆ γνῶσιν τοῦ ζητήματος τούτου, νὰ διαφωτίσῃ τὸν Ἑλληνισμόν ἐπ' αὐτοῦ καὶ νὰ ἐκθέσῃ αὐτὸν τὰ πραγματικὰ καὶ τὰ ἱστορικὰ δικαιώματα τῆς πατρίδος τοῦ ἐπὶ τῆς Μακεδονικῆς γῆς.

Εἰάν δὲ διόκληρος ὁ Ἑλληνισμός ἐξῆλ ἀνάγκη τῶν ἀνδρῶν τούτων, πλείονα ἀνάγκη ἔχει ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμός, ὅστις μακρὰν τῆς πατρίδος τοῦ ζῶν, δὲν ἔχει τελείαν καὶ σαφῆ

γνῶσιν τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος, ἐν ταῖς λεπτομερείαις καὶ τῇ εξέλιξιν του, διατελῶν ὑπὸ τὸ κράτος συγχίσεως, τὴν ὁποίαν μόνη ἡ δύναμις διὰ λύσιν φωνῇ ἐθνικοῦ ἀνδρός ἔχοντος γνῶσιν καὶ γνῶσιν τοῦ ζητήματος καθ' ὅλας τὰς φάσεις του, καὶ ἀκουσμένη σθεναρὰ ἐν μέσῳ τῶν Ἑλληνικῶν παροικιῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Τὴν φωνὴν ταύτην, ὑψηλὴν, ἐθνικὴν, ζωηρὰν καὶ διαφωτιστικὴν ἐπὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος ἀναμένοντες, καὶ δικαιούμεθα νὰ ἀναμένωμεν παρὰ τοῦ ἀφίχθεντος προέδρου τοῦ Κεντρικοῦ Μακεδονικοῦ Συλλόγου τῶν Ἀθηνῶν.

Διότι ἡ φωνὴ αὕτη, ἐκφερομένη παρ' ἀντιπροσώπου τῆς Μακεδονικῆς ιδέας, ὅλος ὁ κ. Ἀργυρός, δύναται ἐν τῇ κύρει καὶ τῇ σοβαρότητι τῆς νὰ ἀναπτύξῃ ἐν ἐκτάσει τὰς λεπτομερείας τοῦ πολυπλόκου Μακεδονικοῦ ζητήματος, διαφωτίζουσα δὲ καὶ θερμαίνουσα, νὰ ἐμβολιάσῃ μὲ τὸν ἔρωτα τῆς Μακεδονικῆς ιδέας τὰς ψυχὰς τῶν ὁμογενῶν τῆς Ἀμερικῆς, οἵτινες ἐν τῇ μέλλοντι μεγάλῳ δύνανται νὰ συμβάλουσιν ὑπὲρ αὐτῆς.

Ν. ΚΑΙΣΤΑΝΑΚΗΣ

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ^ο ΑΡΓΥΡΟΥ

Εἶδομεν χθές τὸν ἐν Νέα Ὑόρκη ἀφίχθεντα πρόεδρον τοῦ Κεντρικοῦ Μακεδονικοῦ Συλλόγου τῶν Ἀθηνῶν κ. Ἀργυρόν, τὸν ὁποῖον παρεκάλεσαμεν ὥπως μᾶς ἐξηγήσῃ τὸν σκοπὸν τοῦ ταξιδίου του καὶ μᾶς ἐκθέσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος γνώμας του.

Ὁ κ. Ἀργυρὸς ἀπάντων εἰς τὸ πρῶτον ἐρώτημα μᾶς εἶπε τὰ ἑξῆς ἐν σχέσει πρὸς τοῦτο.

Ὁ σκοπὸς τοῦ ταξιδίου του.—
Βουλγαροὶ πρῶτορες παρακολουθοῦντες Μακεδόνες μεταστάτας.

Τὸ ταξιδίόν μου, μᾶς εἶπεν ὁ κ. Ἀργυρὸς, γινόμενον ὑπὸ τὴν ἰδιότητά μου ὡς προέδρου τοῦ Μακεδονικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, δὲν δύναται παρὰ νὰ ἔχῃ ἔθνικόν σκοπόν. Πρὸ πολλοῦ ὁ Σύλλογος ἡμῶν εἶχεν ἀποστείλῃ ὥπως εἰς τὸν ἀντιπροσώπων τὸν εὐχρὴ εἰς Ἀμερικὴν, καὶ διακοινοῦν τοὺς ὁμογενεῖς τῶν Ἑλληνικῶν παροικιῶν ἐπὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος, ἐνισχύον τὸ φρόνημα αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας καὶ ἐκκαλεσθῇ τὴν προσοχὴν των ἐπὶ τοῦ μεγάλου τούτου ζητήματος, τοῦ ὁποίου ἡ λύσις θὰ σημεῖν ἡ τὸ μεγαλεῖον ἢ, δύναται τις εἰπεῖν, τὸν θάνατον τῆς πατρίδος μας.

Ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων ὁ Σύλλογος ἡμῶν ἀνεκάλεσε μίαν καταχθονίαν πολιτικὴν ἐνέργειαν τῶν Βουλγάρων, τῆς ὁποίας τὸ ἔδαφος εἶναι ἡ Ἀμερικὴ, καὶ ἀνέβησαν εἰς ἐμὲ τὴν ἀντιπροσωπεῖαν ὅπως ἐρχόμενος ἐδῶ καὶ συνεννοούμενος μετὰ τὸν ἐνταῦθα Μακεδονικὸν Σύλλογον, ἀντιτάξωμαι ἐκμηδένισιν τῆς βουλγαρικῆς ταύτης ἐνεργείας.

Ἡ ὑπόθεσις καὶ αἰσιολογία αὕτη ἐνέργεια τῶν Βουλγάρων εἶναι ἡ ἑξῆς:

Πράκτορες τῆς Βουλγαρικῆς προπαγάνδας παρακολουθοῦντες ἐκ τῶν διαφόρων λιμένων τῆς Ἀνατολῆς τοὺς μεταναστεύοντας Μακεδόνας, ἐρχονται εἰς συνάφειαν κατὰ τὸν πλοῦν μετ' αὐτῶν, κατὰ δὲ τὴν ἀποβίβασίν των εἰς Ἀμερικὴν, παραλαμβάνουσιν τοὺς καὶ τοὺς συνιστάουσιν εἰς διαφόρους λειτουργοὺς ἐνταῦθα Βουλγαρικοῦ Συλλόγου, οἵτινες ὁλοκλήρως ἐπιθροῦν κατόπιν ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τῶν Μακεδόνων τούτων.

Ἡ ἐνέργεια αὕτη τῶν Βουλγάρων ἀνταπείσθη πῶς ἐθνικὴν ζημίαν προφέρει, καὶ τοσοῦτον μᾶλλον, καθόσον οἱ ἀπὸ τῆς Μακεδονίας, περιπίπτοντες εἰς τὰ δίκτυα τῆς βουλγαρικῆς ἐνεργείας, πολλάκις ἐκβουλιζοῦνται καὶ ἐπιστρέφοντες εἰς Μακεδονίαν, καθίστανται ἀπονοῦν ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Κατὰ τῆς ἐνεργείας λοιπὸν ταύτης κατ' ἀνάλογον ἐνέργειαν ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἀντεπεξέλθωμεν, πορίζοντες μεγάλην ἐθνικὴν ὠφελείαν. Διότι φρονῶν ὅτι ἐν Ἀμερικῇ δύναμεθα διὰ τοῦτο τοῦ τρόπου κάλλιον νὰ ἐξελθῶμεν καὶ αὐτοὺς τοὺς βουλγαροφίλους Μακεδόνας ἡ διὰ τῶν σχολείων καὶ τῶν ὁπλῶν ἐν Μακεδονίᾳ.

— Προτίθεσθε νὰ περιέλθῃ τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας τῆς Ἀμερικῆς, κύριε Ἀργυρὸς, ἡ θὰ διακινῆται ἐν Νέα Ὑόρκη, συνεννοούμενος ἐνταῦθα;

— Βεβαίως εἰς Νέα Ὑόρκη θὰ μείνω ὀλίγον καὶ πρέπει νὰ μείνω, διότι ἐδῶ θὰ εἶναι τὸ κέντρον τῶν ἐνεργειῶν μας, ἀλλὰ

μετ' ὀλίγον χρόνον θὰ περιέλθω διὰς τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας τῆς Ἀμερικῆς, ἵνα δυνάμην τὸ ἐπ' ἐμὲ συμβάλει ἐνίσχυσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος διὰ τὸ μέγα ζήτημα.

Αἱ παραστάσεις τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἑλλάδα περὶ τῶν ἐνὸς-πλῶν σμάρτων.

— Ποῖαν ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, κύριε Ἀργυρὸς, αἱ παραστάσεις τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Τουρκίας διὰ τὴν ὁρᾶν τῶν ἐνὸς πλῶν σμάρτων τῆς Μακεδονικῆς Ἀμύνης;

— Αἱ παραστάσεις αὗται, μᾶς εἶπεν ὁ κ. Ἀργυρὸς, ἀνεμένοντο κατόπιν τοῦ θρησκείας τῶν Ἑλληνικῶν σμάρτων ἀπέναντι τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν. Καὶ λέγω ἀνεμένοντο, διότι εἶναι εἰς ὅλους γνωστὰ ἡ πάντοτε ὑπερβολικὴ πολιτικὴ τῶν ἐν Γαλιζίᾳ.

Διότι ἡ Τουρκία κατὰ τὴν πρώτην ἐισβολὴν τῶν Μακεδονικῶν σμάρτων αἰσθέρως ἐδέξατο τὴν συμπαρίστασιν αὐτῶν ἐναντίον τῶν λεηλατούντων τότε τὴν Μακεδονίαν Βουλγάρων ληστών.

Ἀλλ' ὅτε αἱ βουλγαρικαὶ συμμορίαι διεκλύθησαν ἡ ἐξωλοθεύθησαν παρὰ τῶν γενναίων Μακεδονομάχων, ἡ Τουρκία ὑπεώρρησε πλέον περὶ τὴν ἡμῶν ἐπὶ τῆς Μακεδονικῆς ἰδέας τὰς ψυχὰς τῶν ὁμογενῶν τῆς Ἀμερικῆς, οἵτινες ἐν τῇ μέλλοντι μεγάλῳ δύνανται νὰ συμβάλουσιν ὑπὲρ αὐτῆς.

Αἱ ἀπειτήσεις τῆς Ρουμανίας
Περὶ τὸν ἀπειτήσαν τῆς Ρουμανίας καὶ τῶν διπλωματικῶν τῆς ἐνεργειῶν παρὰ ταῖς Δυνάμεις τί φρονεῖτε;

— Κατ' ἐμὲ, μᾶς εἶπεν ὁ κ. Ἀργυρὸς, ἡ Ρουμανία δὲν εἶναι ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ ἐν ὄργανον τῆς Ἰταλίας θελήσεως νὰ ἀναμειχθῇ εἰς τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα χάριν ἰδίων σκοπῶν καὶ συμφερόντων.

Ἀλλὰ ἡ Ρουμανία, ἐπράξε τὸ ἀσυνέχιστον σφάλμα νὰ προῖ εἰς διπλωματικὰς ἐνεργείας ὑπὲρ τῶν ἀξιώσεων τῆς παρὰ ταῖς Δυνάμεις, διὰ προσώπου τοῦ ὁποῖου φέρει ἔξω καὶ ὅτι πολιτικῆς θεώρησι, διὰ τοῦ στρατηγικοῦ Λαγυδάρι, ὅτι ἐγγενεῖς ποιεῖται τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ρουμανίας, καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἀλλὰ ἐπέσυρε καὶ ἐναντίον του τὴν μὴν πολλῶν ἰσχυρῶν διπλωματικῶν ὅπως τοῦ Γαλλοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν Βουρζουά.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι ἡ Ρουμανία μᾶλλον ἐκ τῆς προσωπικῆς ἐριδίας ἢ ἡ Ἑλλάς ἐκ ἐξέλιξιν ἡγεμονίας καὶ ζημιωμένη.

Ἡ Μακεδονία ὑπὸ αὐτονομίαν

Εἶδομεν πρὸ ἡμερῶν κ. Ἀργυρὸς εἰς τὰ ἀγγλικά φύλλα ὅτι ὁ ἐπὶ τὸν ἐξωτερικὸν ὑπουργὸς τῆς Ἀγγλίας, ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος, ἤρξατο νὰ νοηθῇ ὅτι τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα μοιραῖον βαίνει πρὸς τὴν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας. Ἐπ' αὐτοῦ σεῖς ποῖαν γνῶμην ἔχετε;

— Φρονῶ ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ βουλγαρικοῦ ὁλοκλήρως τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ λύσις βαίνει πρὸς τὴν αὐτονομίαν, ἀλλὰ φοβούμεν μὴ ἡ αὐτονομία αὕτη δὲν γίνῃ πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ πρὸς ὄφελος τῆς Βουλγαρίας. Φοβούμεν ὁλοκλήρως μὴ αὐτονομία κληθῇ αὐτονομία Βουλγαρικὴ καὶ τότε οὐδ' ἐγὼ γνωρίζω μέχρι τίνας σημείους θὰ φθάσῃ τὰ πράγματα. Ἡ Βουλγαρία εἶναι φίλη τῶν Ἀνταρξάνων, αἱ δὲ Ἀνταρξάνες αἵτινες ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως, τὰς ἐφάρμοσαν κατὰ τρόπον ὅστις οὐκ ἔστιν ὡς ἐπὶ τῇ ἐξέλιξιν ἡ μὴ τὴν μέρην τῆς Μακεδονίας ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφημερεύον αἱ μεταρρυθμίσεις, εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Διότι αἱ Δυνάμεις ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν μεταρρυθμίσεων, ἄρξαν ἐκτὸς αὐτῶν τινὰ τῶν μετμεμβρινῶν βίλας τῆς Μακεδονίας ἅτινα κατοικοῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν ἐν ὅς ποῖοι πλεονάζει ὁ βουλγαρικὸς πληθυσμὸς τὰ περιελθόν ἐντὸς τῶν μεταρρυθμίσεων.

Αὕτη ἡ ἐνέργεια τῶν Δυνάμεων μᾶς ἐξήγερε τοὺς φόβους μας καὶ τὴν προσοχὴν μας, ὅπως καὶ τὴν προσοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς, διότι ἡ τοιαύτη ἐνέργεια τῶν Δυνάμεων ὑποκρύπτει ἀποτέλεσιν σκέδον. Καὶ τὸ σκεδόν τοῦτο φοβούμεν μὴ εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ αὐτονομίας Βουλγαρικῆς καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ἐφημερεύον κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς μὴ μὴ ἐφαρμογῆς αὐτονομίας — Βουλγαρικῆς — ταμηνία ταῦτα τῆς Μακεδονίας, τὰ κα-

τοικόμενα ὑπὸ Ἑλλήνων προβαίνουσιν εἰς συνθήκας ταραχῆς καὶ διαμαρτυρίας.

— Καὶ νομίζετε ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμοθῇ Βουλγαρικὴ αὐτονομία χωρὶς νὰ ληφθῇ ποῖος ὁπ' ὅλην τὰ δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος;

— Δὲν τὸ νομίζω. Ἐγὼ λέγουμαι πιστεύω ὅτι ἡ διάθεσις τῶν Δυνάμεων αὕτη, ἔλαβεν ἄλλην τροπὴν. Τώρα ἐκ τῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος ἐξαρτᾶται νὰ ἐπιδιώξῃ ἐν τῇ δικῇ τῆς ἐκείνου τὸ ὅποιο ἐπιδιώκεν ἡ Βουλγαρικὴ πολιτικὴ, διότι προσάγει τῆς Μακεδονίας ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι δύσκολον νὰ κατορθωθῇ. Ἀλλὰ μέγιστος τῆς στιγμῆς τῆς τοιαύτης ἡ τοιαύτης λύσεως τοῦ ζητήματος, εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ὄπλον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον, πρέπει παρὰ τὴν λειτουργίαν ἐν Μακεδονίᾳ πρὸς ἐπίτευξιν μιᾶς εὐνοικῆς λύσεως.

— Καὶ ἡ γενικὴ σας γνώμη ἐπὶ τῷ Μακεδονικῷ ζητήματι κ. Ἀργυρὸς;

— Ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι ἡ Μακεδονία δὲν εἶναι δυνατόν, ἡ νὰ γένῃ ἡμέραν τινὰ ἐπαρχία τῆς εὐσεβείας Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο χρειάζεται κινήσις, δραστηριότης, ἐργασία, ὑποστήριξις καὶ πατριωτικὸς ὅχι μόνον τῆς πολιτικῆς, τῆς διπλωματίας, τῶν Συλλόγων, καὶ τῶν σωματείων, ἀλλὰ παντὸς Ἑλλήνος, πάσης Ἑλληνικῆς καρδίης.

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΩΤΑΤΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ

Ἡ τόσον ἐντεχνος συστηματικὴ τῶν γενομένων διαστροφῇ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων καὶ ἰδίᾳ καὶ τῶν Ρουμάνων, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ γείνωσι διδάσκαλοι εἰς τοὺς Ἰησοῦτας ἐν τῇ ἀμείμητῃ ἐφαρμογῇ τοῦ προγράμματος ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα, καὶ ἐφ' ὧν εἰς τὴν μνήμην συμβᾶται τινὰ, ὅτινα ἐλαβόν χάραν ἐν Μακεδονίᾳ, κατ' ὃν χρόνον διέθετον ἐκεῖ τὰ ἀσθενεῖς μου δυνάμεις ὑπὲρ τοῦ οἰκτιρῶς στένοντος Μακεδονικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὰ γεγονότα ταῦτα θὰ διηγηθῶ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἀρθροῦ «Τὰ Ἑλληνικά δικαία ἐν τῇ ξένῃ» τοῦ δημοσιευθέντος ἐν τῇ φιλοπατρὶδι «Σημαίᾳ» τῆς 17 Ἰουλίου, ὡς αὐτοῦ τῆς μάρτυς, ἵνα ἀντίστη ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμὸς κατὰ συνειδήσει τὸν ἀπεικτικὸν καὶ συστηματικὸν πόλεμον, τὸν κατ' ἡμᾶς διὰ πάντων μέσων διεξαγόμενον, σπεύδων πρὸς ὅλην πάντοτε νὰ ἐπιδιοικῶσιν καὶ πάσῃ δυνάμει καὶ ὑποστηρίξῃσι πᾶν ἐκπαφέντες μέσον ἀμύνης ὑπὸ τοῦ τύπου ἡ οἰουμένη ἀλλοιᾳ προτινόμενον, ἀφ' ὃ ἡ τοῦ μᾶς ἡνύθησεν ἐνταῦθα οὐ μόνον ἀσφάλειαν ζωῆς καὶ περιουσίας νὰ ἔχωμεν ἐν τῇ φιλοξένῳ ταύτῃ χώρᾳ ἀλλὰ καὶ πλὴν τοῦ ἐπιστοίου καὶ πάντοτε χάριτι θεῷ νὰ περισσεύωμεν διὰ τῆς τιμιότητος καὶ τῆς ἐργασίας.

Ὅτε ἡμῶν ἐν Μακεδονίᾳ, Βουλγαροὶ Μητροπολίτης εἶχεν ἀπειλήσει ἐπὶ ποινῇ ἀφορισμοῦ πάντα Βουλγαροὺς προσκαλοῦμενος εἰς τὸ δικαστήριον νὰ διέρχηται διὰ τῆς Μητροπόλεως πρᾶτον, ἵνα ὁδηγηθῇ ἐκεῖθεν ὅποιαν μαρτυρίαν πρέπει νὰ καταθέτῃ, ὁσάκις ἐπρόκειτο περὶ Γρακομάκων — ἔστιν καὶ διὰ κτηματικὴν ἀκόνη ὑπόθεσιν. Οἱ χονδροκέφαλοι ἀλλ' εὐκλείδης (ὅχι ὡς ἡμεῖς οἱ ἔξωποιοι οἱ ὁποῖοι τὰ εἰς τὸν ὄλεον ὅλα καὶ δὲν ἐννοοῦμεν νὰ περὶ δάμναται εἰς τίποτε, ἀλλ' ἔκαστος ἔχει καὶ τὴν ἰδικὴν του σφραῖαν) Βουλγαροὶ ἠπάκοντο τυφλῶς. Ὅσακις ὁ Ἑλληὶς εἶχε τὸ δικαίον καὶ ὁ Μητροπολίτης τοῖς συνεδοῦλεν νὰ ψευδομαρτυρᾶν ἐναντίον τοῦ Ἑλλήνου, ἐπὶ τῇ ἐνδοκίμῳ πᾶσι νὰ ὀρκισθῇ ψευδῶς, ὁ Μητροπολίτης τοῖς ἀπάντα: «Μὴ φοβεῖσθε» βουλιάζετε τὸν Γρακομάκων καὶ περὶ τῆς κατὰ τὴν Μητροπολὶν νὰ σας διαβάσω μιὰ ἐπιχρῆσιν συγχωρητικὴν! Διὰ τὸ ἔθνος ὅλα συγχωροῦνται!!! Καὶ τὸ δικαστήριον, ἐάν δὲν ἐδωροδοκῆται, προσεάθει νὰ εὐρὴ ἀλγίστων μετὰ ταῦτα τέρατα Βουλγάρους μάρτυρας.

Ἐτερον. Οἱ πρωτοστατοῦντες ἐκ τῶν Βουλγάρων, ὅσοις ἐκ τῶν ἀπαιτικῶν ἡμετέρων δὲν ἐδελέετο τὸ σκαῖνον χρέμα (ἡ ἡτο ἀνάξιος ὁ κόπος τῆς κατασκευῆς αὐτῶν), παρέρποντο ἐξ ἑξῆς: «Δὲν ἔμεναν πλέον, τοῖς ἔλεγον, Πατριάρχικοι. Ὅλοι οἱ Μητροπολίται ἔμεναν Βουλγαροὶ καὶ ὑπακούοντες εἰς τὴν Ἐξάρχιν, διότι ἡ Ἁγία Ρωσία ὑποστηρίζει τὸν Ἐξάρχον καὶ ὅτι, ἡμεῖς ἀπὸ τὸν Σουλτάνον, δὲν εἰσπορεύομεν νὰ τοῦ ἐπιβῇ. Μόλις ἔμεναν καμνία δεκαμῖα Πατριάρχικοι, οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ βλέποντες τὴν προστασίαν τοῦ Ἐξάρχου γράγοιρα δ' ἀφήσιν τὸν Πατριάρχην ὁλομόνητον».

Περίεργοι τινες περίεργοι ἦλθον ἐκ τοῦ χωρίου τῶν πρὸς με ἐρωτῶντες ἐάν ἡ παναθεσβρία αὕτη ἔχεται ἀληθής. Τοῖς ἀπεκρίθησα τοὺς 80 τότε Μητροπολίτας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἐκίους τῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἀπῆλθον εὐχάριστημένοι. Ἀλλὰ καὶ πάλιν περιήλθον εἰς ἀμφιβολίαν ἐκ τῶν πολλῶν ψευδολογιῶν αἵματι ἐπανόδωσαν εἰς τὸ χωρίον. Εὐτυχῶς κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας μοι εἶχεν ἔλθει τὸ Ἡμερολόγιον «Ὁ Φάρος τῆς Ἀνατολῆς» περιέχων τὰς εἰκόνας καὶ βιογραφίας ὁλων τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῶν Μητροπολιτῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Λαμβάνω τοῦτο καὶ ἰσπεύσας ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ εὐρέθην εἰς τὸ 8 ὥρας ἀπῆλθον χωρίον, ὅπου ἀφαιπεύσας ἐκάθησα ἐν τῇ πλατείᾳ ἀ

ΕΥΝΑΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΑΙ

Εν Ἑλλάδι Ἐφημερίδα 30 Ἐξάμηνη Δρ. 15
Εν τῇ Ἑσπερίῳ Φρ. 40
Εν Ρωσσίᾳ καὶ Περσίᾳ Ρουβλ. 15 Ρουβ. 7 1/2

Ὁδὸν ἐγγράφῃ συνδρομητῶν γίνεται
ἀνευ προπληρώσεως.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΘΗΝΑΙ, ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ 17 ΔΡΩ. ΤΗΛ. 410

ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΠ. Μ. ΣΙΜΟΣ

ΠΑΤΡΙΣ

(ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ)

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

ΜΑΚΡΟΝ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΓΙΛΔΙΖ

Η ΠΡΩΤΟΜΑΧΙΑ ΤΩΝ ΒΟΔΕΝΩΝ

Θαυμάσατε τὴν ἡρώας τοῦ μακεδονικοῦ ἀγώνος, τῶν ὁποίων τὰς εἰκόνας δημοσιεύομεν παραπληρώως. Εἰκοσιπενταετής νεανίας ὁ ἀτρόμητος βασιλεὺς τῆς Γαλιτίας, μαζὴ μετὰ τὰ πάλαια καὶ τὰ ἰσχυρὰ τοῦ ἡγευτοῦ λεοντοκαρδίου, γεμάτος ἐνδοξασμῶν πατριωτικῶν καὶ πολυεθνικῶν μένος, ἐνέσπειρε τὸν πανικὸν εἰς τὰς βουλγαρικὰς συμμορίας, τὸν ἐξολοθρευτὴν τῶν ὁπείων ἀνταγωνιστῶν καὶ αὐτῇ τῇ ἀγγλικῇ «Σημαίᾳ». Ὁ νεοελληνικὸς ἀρματοπολεμὸς ὁσημέραι φαίνεται νὰ φθάσῃ τὸν ὑπερλαμπρὸν ἐκείνον τοῦ ἑσπεροῦ ἀγώνος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας.

Ὁ Γαλιτῆς μετὰ τὰ πάλαια καὶ τὰ ἰσχυρὰ τοῦ ὁρμῶν κατὰ τὸν βουλγαρικὸν καὶ δεκαετῶν ἀγῶνα, ἐνθυμίζετο τὰς ἐνδόξους ἀετὶδας τοῦ 21. Ἡ περιγραφή τῆς μάχης τῆς γενόμενης πρὸς τὰ Βοδενά, τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν ἄλλως, εἶνε ἀξία ἐθνικοῦ παρηγορησμοῦ.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ μανιωδῶς ὠρμημένοι εἰσέρχοντο εἰς τὰ Κρούσδια, ὅταν τὸ πῦρ τοῦ ὑπὸ τὴν Γαλιτῆν σώματος τοῦ ἀνταγωνιστοῦ. Οἱ βουλγαρικοὶ ἐντρομοὶ ἀποχωροῦν, ὅτε ὁ Κρόστας Γαλιτῆς μετὰ τὸν βοδενικὸν εἰς τὴν δεξιὰν ὁρμᾷ κατ' αὐτοὺς. Προχωρεῖ ἐνὸς ταχὺ τὸ ἐχθρὸν πῦρ σκορπίζει γύρω τὸν θάνατον. Ἀλλ' αἱ πτέρυγες τῶν ἀγγέλων προφυλάσσουσιν τὴν παλλομένην καρδίαν τοῦ ἡρώος, ὅστις στήθεος πρὸς στήθεος παλαίων τῶν διακρίνει τὸν ἀρχηγὸν τῆς βουλγαρικῆς συμμορίας, τὸν Καρατάσσον, καὶ συλλαμβάνων αὐτὸν ἐκ τῆς μακρῆς τοῦ γενεαδῶς τὸν ρίπτει κατὰ γῆς καὶ τὸν φονεῖ διὰ μίας σφαίρας εἰς τὸν κρόταφον. Πρὸς τὸν ἐπακολουθεῖ τὸ πῦρ τῶν ὀρμημένων συμμοριῶν τοῦ πεσόντος βουλγαρικοῦ ἀρχηγοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐντὸς ὀλίγου δεκαετῶν καὶ κατεκαταλαμβάνονται ἀπὸ πανικῶν.

ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ ἐκδικητὴς ὁ ὑπαρχηγὸς τοῦ Καρατάσσου, ὁ βοεδοῦς Λουκάς, ἀλλ' ἡ μάχη τοῦ Γαλιτῆ τὸν ρίπτει ἀπὸ παντός, προφθάσας μόνον νὰ πυροβολήσῃ κατὰ τοῦ κυλίσαντος αὐτοῦ εἰς τὸ χῶμα. Ὁ φόνος τῶν ἑσπερῶν ὑπὲρ τοῦ τέλους τῆς βουλγαρικῆς συμμορίας. Ἀλλ' ὁ Γαλιτῆς ἐπέσε βλεφάρων καί τῳ μετὰ τὸν ὄνυχον τῆς Παιτρὶδος εἰς τὰ χεῖρά;

ΣΕΛΙΔΑΣ τοιοῦτο ἡρώας σμῆμα δὲ ἔχῃ πολλὰς νὰ ἐπιδείξῃ ἢ ἀνταγωνιστῶν στρατιωτικῆς ἐξουσίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡρὸς αὐτοῦ ἐνδόξους καὶ καρτερικοὺς τοῦ τοῦ μακρῆς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦς ὑπερασπιστὰς τῆς ἐθνικῆς ἰδέας, πρὸς τοὺς θεματοφύλακας, αὐτοὺς τὸν ἐθνικὸν ὀνειρώδην, ἀνῆκε πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα!

Πρὸς τὸ ὅλεον αὐτὸ τῶν ἡρώων, ὅς σπέρσονται τὰ ὅμιλα οἱ ἐντεταλμένοι τὴν δημοκρατικὴν στρατοῦ Ἑλληνικοῦ.

Ἀς μὴ τοιμῶν νὰ λέγουν ὅτι οἱ Ἕλληνες εἰμεθα λαὸς ἀπόλεμος. Ἀπόλεμος εἶνε μόνον οἱ ἐπὶ κεφαλῇ αὐτοῦ εὐρεσκόμενοι. Τὸ αὐτὸ ὅλεον, οἱ αὐτοὶ ἄνθρωποι, ὡς στρατιῶται μὲν τοῦ Κράτους μετμορφώσαν εἰς φυλάκας καὶ ρυψάσιν, ἐνὸς ὡς ἐλευθεροῦ ἄτομα παρουσιάζονται ἡρώας καὶ λυτρωταὶ τῆς Μακεδονίας.

Ποῦς ὁ λόγος;
Ἐξηγήσατε σεῖς τὸ μυστήριον!

ΑΡΑΓΕ ὅλος αὐτὸς ὁ ἡρωϊσμός τῶν Ἑλλήνων μακεδονικῶν σωματίων θὰ χρησαμένῳ ὡς καθυποχρεῖται πρὸς τὴν στρατιωτικῇ ἀναγεννήσεως;

Ἀρὰ γε ὅλος αὐτὸς ὁ περιλαμπρὸς ἀρματοπολεμὸς θὰ ρέψῃ τὸν σπῆρον τοῦ ἀναμενόμενου ἀνθους;

Ἀρὰ γε ὅλον αὐτὸ τὸ χυνόμενον αἷμα θὰ συγκινήσῃ τοὺς ἀσυγκινήτους καὶ θὰ ἐκπύρξῃ ἐκ τοῦ ληθάρου τοῦς ὀπισθοφύγους κυβερνήτας τῆς Ἑλλάδος;

Ἀρὰ γε τὸ θεομάρτυρον αὐτὸ ὅλεον θὰ ληθῇ σὺδρὰ φροντὴς νὰ διαπλάσῃ ἐθνικῶς ὡς στρατὸς τοῦ Κράτους, ἢ ὅτι ποιεῖται μὲ τὴν δύσιν τῶν μεμονωμένων αὐτῶν κακοθωμάτων, ὅποια, δὲ ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς μονομαχίας τῶν ἑσπερῶν, τὸν ὁποῖον τὰ ἐθνικὰ σύμφορον συγκροτοῦνται, θὰ πέσωμεν ὡς Κράτος κατὰ τρόπον οὐκ ἐνδοξότερον τοῦ 97;

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἡ βυζαντινὴ ἐποχὴ ὅσον καὶ ἂν εἴνε ἐνδοξὸς διὰ τὸ παρελθὼν τοῦ μεγάλου Ἑλληνισμοῦ, ὅσα καὶ ἂν παρουσιάσῃ αἰώνια μνημεῖα προόδου καὶ πολιτισμοῦ, εἶνε εἰς τὰ καθ' ἑκάστη αὐτῇ καὶ δεκάδας αἰτίνας ἔχοντες ἂν τὸν σκοτεινὸν χρωματισμὸν τῶν ἡσυχῶν τοῦ μεσαίωνα.

Καθ' ὅσον ἐκείνη τὴν μεγάλαν περιόδον ἡ ἐπιβλαβὴς τῆς παραλῆψης τοῦ τῶν τελευταίων χρόνων τῆς κοσμοκρατορίας Ρώμης ἀπομένει ζωηρὰ τὸς εἰς τὴν Ἀνατολὴν ὅσον καὶ εἰς τὴν Δύσιν. Αἱ ἀρεταὶ τῶν λαῶν δὲν φαίνονται παρὰ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ πινύου. Τὴν ἰδίαν στιγμὴν εἶνε καὶ νῦν τὸν ἀνταγωνιστῶν παθῶν, τὰ ὅποια οὐδὲν πλέον χαλάνων ἀναγνωρίζουν καὶ τὰ ὅποια οὐ μόνον οὐδὲν ἀπολύτως τὰς σχέσεις τῶν μελῶν τῆς πολιτικῆς εἰς συνθετὴν κοινωνίαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Διὰ τοῦτο ἀκριβὲς ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ βυζαντινοῦ, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῶν μικροπληκτικῶν τῆς Ἑλλάδος, τοῦ θεοδωρακισμοῦ τῆς Γαλιτίας, καὶ τῶν πρώτων ἐτῶν ἀπελευθερώσεως ἀπὸ τῶν Μαυρῶν τῆς Ἰσπανίας, οἱ δραματικοὶ συγγραφεῖς ὅλον τοῦ κόσμου, μὲ περιστομένην εὐκαλίαν ἠδυνήσαντες καὶ δύνανται ἔως σήμερον ν' ἀνέσονται ἐξῆλα ἀληθινὰ τραγικὰ μεγαλεῖα. τὰ ὅποια καὶ ἡ πολυμνοτέρα φαντασία δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ πλάσῃ.

ΟΙ ΓΕΝΝΑΙΟΙ ΠΗΛΙΟΡΕΙΤΑΙ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΓΑΡΕΦΗ

(Ὁ Γαλιτῆς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν)

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΙ ΗΡΩΕΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΡΕΦΗΣ

(Ὁ ἡμῆτος τῶν Βοδενῶν)

Τὴν τακτικὴν αὐτὴν τῆς εὐκολίας δι' ἧλθε τοῦ Ἑλλήνα δὲν τὴν εὐρίσκει τὸς ἐπαινετὴν καὶ ἱππὸς συγγενὴν διὰ τοῦτο ἀπὸ τῶν κ. Βερναρδίνου, τῶν κ. Ραγκαβίου, τῶν κ. Καλοῦστριν, τῶν κ. Πολέμιν καὶ τοῦς ἄλλους συγγενῶν δραματικῶν συγγραφῆς.

Ἡ βυζαντινὴ ἐποχὴ εἶνε δεκάδας ὀφείδ' ἡμῶς τοῖς ἀπογόνους. Ἀλλὰ καὶ μὲν ἐξ αὐτῶν δὲν εἶδε μέχρι τοῦδε ἐξαιρουμένην εἰς τὰ βυζαντινὰ δράματα. Οἱ συγγραφεῖς μὲν κατὰ προτυπὸν ἐκλέγονται τὰ γεγονότα, τὰ ὅποια ἂν δὲν ἀπαιτοῦνται αἰσθῆς, τοῦλάχιστον ἀποτελοῦν κατὰ τὸ παρελθὼν τοῦ ὁποῖου ἡμῶς οἱ ἐπίγονοι ἐπρεπε νὰ φροντίσωμεν νὰ λησμονήσῃ θάμενον κάτω ἀπὸ τὰ λείψανα τῶν περιλάμπων ἐρεσιῶν.

Δὲν ζητῶ βεβαίως τὴν δραματοποιεῖν τοῦ ἱστορικῶν νομοθετικῶν καὶ νομοδουλευτικῶν ἔργου, οὐτε τὸν νικῶν τῶν μεγάλων αυτοκρατορῶν τοῦ βυζαντινοῦ. Θὰ ἴθελαι ὅμως ὀλίγοντα ἐπιμέλειαν εἰς τὸ ἐξοκλίμα ἐνὸς οὐκ ἐπιμελῶς. Διὸς μὲν τοῦδε ὁπλοῦν τοῦ ἱστορικοῦ ἢ κατὰ τὴν πανοπλίαν τοῦ βελισταρίου.

Συγγνώμην καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦς κ. κ. συγγραφῆς. Οὐτε συμβουλεύω, οὐτε ἐπικρίνω! Ἀπλῶς σκέπτομαι διὰ λογαριασμῶν μου.

ΕΝ ΑΡΘΡΟΝ ΠΟΥ ΤΣΑΚΙΖΕΙ ΚΟΚΚΑΛΑ

Η ΛΟΝΔΙΝΕΙΟΣ, «ΣΗΜΑΙΑ»
ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΟΠΛΟΥΣ

Ὁ ἐκ τῆς Ἀγγλίας μεταφραστὴς τῆς φιλίας καὶ ἐνδοξοῦ συναδέλφου «Ἑσπερος» εἶπε ἐξ ἀλλεργίας εἰς τὸν ὁικονομικὸν χρόνον, μεταφράσας ἐν τῇ προορῶν τῆς συναδέλφου φύλλῳ ἐν βαρυνήματι ἄρθρον τῆς Λονδινέως «Σημαίας», παρέκρινε τὴν οὐσιωδέστεραν καὶ τὴν μύλλον ἐνδιαφερόμεσαν τὸν Ἑλληναδὸν περικοπὴν, ἣν ἐλὶ λέξει καὶ κατὰ πιστοτήν μεταφράσας παραθέτομεν ὡς:

«ἘΣΤΙΝ βραδύτερον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀκίνδυνον τὸ νὰ γείνη ἡ ἐνδοξὴ τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ ἡ στήν αὐτὴν δὲν θὰ ὁδοῦν ἐξ ὅσον ἀσφάλεια ἐξ Ἀθηνῶν διαδραματίζονται τὴν καταστροφὴν ἐπὶ τῆς ἡπειροῦ Μακεδονίας (ὁλοῦ). Τοιαύτην παρὰ τὴν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς εὐλογοῦσας θὰ ἀπαιτῇ τὸ σύνθημα ἐνδοξίας θὰ ἀπαιτῇ τὸν Βαλκανιστῆ. Ἡ ἔσος ταραχὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ βουλγαρία θὰ εἴηται ἀνεύθυνος καὶ ἰσχυρὰ ἐπιδόξ. Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ μετακινήσῃ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδόξης, ἀλλὰ καὶ μόνον διὰ νὰ ἐξαριστῶμεν τὰς βλαβεῖς πολιτευομένην ὁμιλησάδων, ὅστινες θὰ ἐσπεύδον νὰ ὑπερβάλωσιν τὴν ἐκτεταμένην, ἣν ποτὶ ὁ ἐσπερὸς τῶν ἐκτεταμένων ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ὅπως ἀποδύγῃ τὸν νόμον τῶν κατακτητῶν.»

Ἐκαστος ἐννοεῖ τὴν σημασίαν τῶν περικοπῶν τούτων διὰ τοὺς Ἕλληνας ἡγεμῶν. Καὶ νὰ μὲν δὲν ἀνέχομεν εἰς τὰς ἰδέας τῶν προληπτικῶν εἰς τὴν πολιτικὴν, οὐτε ἡμεῖς ὁδοῦν τῶν βλεπόντων ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ δράματι, δακτύλιος καὶ ὄνυχας καθ' ἡμῶν. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ μὲς κάμνῃ ὥστε νὰ μὴ προσέχωμεν εἰς τὰς περικοπὰς καὶ τῶν ἐν γένει πολιτικῶν ἐρημιερῶν παγκοσμίον κινήσεων καὶ ἐκπροσωποῦσιν τὰς σκέψεις μεγάλων πολιτικῶν κομμάτων μεγάλων ἀνταγωνιστῶν. Διὸς μὲν τοῦδε ὁπλοῦν τοῦ ἱστορικοῦ ἢ κατὰ τὴν πανοπλίαν τοῦ βελισταρίου.

Συγγνώμην καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦς κ. κ. συγγραφῆς. Οὐτε συμβουλεύω, οὐτε ἐπικρίνω! Ἀπλῶς σκέπτομαι διὰ λογαριασμῶν μου.

τῆς Κρήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὐτε ἐνδοξὸς λόγος, τότε ἐν Λονδίῳ περὶ Ἑλληνικοῦ ἀντιστρατεύματος, ἐν ᾧ τὴν ὥρα ἀπαιτεῖ ἡ «Σημαία» δι' ἀντιστρατεύματος βουλγαρικῶν καὶ ρωμανικῶν ἐν Μακεδονίᾳ.

Ἡ «Σημαία» μάλιστα χωρεῖ ἀκόμη περαιτέρω. Μὲς ἀπαιτεῖ διὰ τῆς καθόδου τῶν βουλγαρῶν μέλους «Ἑσπερος»! Διὸς ταύτην τὴν ἐννοίαν ἔχοντες αἱ τελευταῖαι σειραὶ τῆς περικοπῆς τοῦ ἄρθρου, ἣν παραθέτομεν ἀνωτέρω.

Ἀν ἐπιδόξῃ ἀκόμη Ἑλληνικὴν νεοημοσύνην καὶ Ἑλληνικὴν φιλοτιμίαν, ἥς ἐξελθῇ τὸ συμπέρασμα ποὺ πρέπει ἐκ τῶν ἀνωτέρω ῥασιμῶν τῆς Λονδινέως «Σημαίας». Ἀλλ' ἂν καὶ τοῦτο κατέστη ἐν Ἑλλάδι δόσολον, ἥς παύσαν τοὺς ἀχριστοὺς οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἐμπαίζωσιν τὸ ἔθνος δι' ὅσον ἡ Ἀγγλία εἶνε κηρυχθῇ ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως καὶ δι' ὅσον ἡ Γαλλία μετὰ τῆς Ρωσσίας ἐμπαύσων τὴν Ἀγγλικὴν πρότασιν.

ΟΙ ΓΕΝΝΑΙΟΙ ΠΡΟΜΑΧΟΙ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΡΕΦΗΣ

Τὸ λεβεντόκομο παλικάρι τοῦ Ἑλλήνου, ὁ ἥρωας τοῦ Μαχόβου, ὁ κατὰ τῶν ῥασιμῶν τῶν συμμοριῶν Καρατάσσος καὶ Λουκάς, τοὺς ὁποῖους ἰδίᾳ χειρὶ ἐφίρνετο. Τὸ ὄνομα τοῦ Γαλιτῆ, δὲν ἀκούεται διὰ πρῶτον φοράν εἰς τὰ βουνὰ τῶν παλαιότες ὑπὸ τὴν δουλείαν Ἑλληνισμοῦ. Ὁ ὀικονομὸς τῶν Γαλιτῆ δὲν ἔχει κατὰ τὴν Κασσοῦδα κατέγεται ἀπὸ τὸ ἀδύνατον Σοῦλ καὶ ἀνέστη εἰς τὴν δοξαίαν τῶν πολιτικῶν, ὅστις ἀδάμαστον ἀντίρροχον τὰς στρατιᾶς τοῦ Ἀλῆ-πασοῦ. Τὸ 1821 ἡ ὀικονομία φεύγουσα τὰς καταδράσεις κατέφυγεν εἰς τὴν Μιλλῆς τοῦ Πηλίου, ὅπου ἐγκαταστάθη. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ δὲν ἐλγόμενος τὰς παραδόσεις καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ὀνόματος. Ὁ πατὴρ τοῦ ὀικονομοῦ ἥρωος Δημήτριος Κασσοῦδας ἡ Γαλιτῆς ἡρωισμὸν καὶ ἡδραγαθήνην εἰς τὴν ἐπανόστασιν τοῦ 1878 ὡς ἀπαρχηγὸς τοῦ συνταγματάρχου κ. Ν. Ἀελλοῦ τότε ἀνθυπολοχαγῶ.

ΤΙΣ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Τοιοῦτον πατὴρ καὶ τοιοῦτον προγόνων ἀπογόνος ὁ Κωνσταντῖνος Γαλιτῆς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διατεθῇ εἰς τὸ καθῆκόν του πρὸς τὴν Πατρίδα. Ἐγκατεστημένος καὶ ἀρραβῶμενος εἰς τὸ Κάρρον τῆς Ἀθῆναις ἦλθε πρὸς 18 μηνῶν εἰς τὰς Ἀθῆνας καὶ ἐξήρση ὡς χάριν νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν βασιλῆα καὶ τὴν ἡρωϊκὴν νύμφην του εἰς τὸν ἀγῶνα ἐθνικῆς καὶ ἐκδικήσεως ἐν Μακεδονίᾳ.

ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΑ ΑΝΔΡΑΓΑΘΗΜΑΤΑ

Ἦσαν ὅσοι ἐκεῖ ἐπὶ τὸν θάνατον ἄλλ' ἐνδοξὸν ἀγῶνα ἐπὶ ἐν ὀλοκλήρῳ ἔτος. Ἀνδραγαθήνην καὶ πληρωθεῖς ἐκείνη ἀξίος ὀλοκλήρῳ τοῦ ἀγῶνος ἀρῶντος. Τότε ὑπερῆρσαν κατῆλθεν εἰς τὸς Μιλλῆς διὰ νὰ κατατίθῃ τὸ σῶμα του. Ἐξέλεξεν ἐκκομιντὲν γενναίους ἀντιπρόσωπους καὶ μέσας εἰς τὸν ἐρημικὸν ἐξοκλίμα τοῦ χωριοῦ ἐτέλεσε μουσικὴν ἐσπέρην ἀδελφοποιήσεως μαζὶ τῶν. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀνέστη ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον καὶ οἱ μὲς εἰς τὴν Πατρίδα.

Η ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΤΟΥ

Ἡ εὐχὴ τῶν γονέων τοῦ τὸν συνοδεύει εἰς τὸν ἀγῶνα. Εἰς τὴν συγκινητικὴν λειτουργίαν, ἥτις κρυφίως τῶν ἀρχῶν ἐγένετο εἰς τὴν ἐρημικὴν ἐκκλησίαν τῶν Μιλλῶν ἡ μήτηρ, ὡς αἱ ἀρχαῖαι Σπαρτιάτιδες, ἔκωσεν περὶ τὴν δόξαν τοῦ υἱοῦ τῆς τῆς ἑλπίδος. Ὁ πατὴρ τοῦ παρέδωκε τὸ τιμητικὸν τοφέκι. Καὶ ἐφύγετο μέγας πατριωτισμοῦ καὶ ἐθελουσίας, τιτὰν ἀνδρείας καὶ τόλμης, κολοσσὸς ζωῆς καὶ δυνάμεως. Ἡ εὐχὴ τῶν τῶν παρῶν αἰσθάνει πότος εἶνε. Εἰκοσιπενταετήν τε λειψάνον μὲ τὴν κεφαλὴν ὑπερήφανον καὶ τὸ σῶμα χαλάρωτον. Μίαν ἀνάστασιν παλαιὸν ἀρματοπολεμῶν, μίαν ζων-

ΠΑΤΡΙΣ

ΓΕΩΡ. Μ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ανατ. ήλ. ώρα 5 λ. 28. Δύσει ώρα 6 λ. 33

Σελήνη 19^η ημερών

Φλόρον και Λύτρον μαρτύρων

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 18 Αυγούστου. — Είς Λαυρεντία, Θράκη, Βουλγαρίαν και Ρουμανίαν (Φόβοι) 40 π. μ. Είς Κρήνην και Σκελάν (Φόβοι) 41 π. μ. Είς Θεσσαλονίκην και Σερβίαν (Νεώριον) 5 π. μ. Είς Κρήτην (Παλαιήν) 7 π. μ.

ΔΙΕΥΡΕΟΚΟΠΕΙΟΝ

17 Αυγούστου. — Θερμοκρασία: Η μέγιστη 23.5 και η ελάχιστη 17.3. Ύψος νερού (48).

ΘΕΑΤΡΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΓΑΓΕΣ

ΠΑΝΤΟΠΟΛΙΟΥ. Άρχει ένεκα των γυναικών δοκιμάζον τον νέον έργον του κ. Α. Γαλιανού «Ο θάνατος του Όθωνος», όπερ αναβιβάζεται αύριον.

ΦΑΛΗΡΟΥ. Διά δεύτεραν και τελευταίαν φοράν ή γλυκύτατη «Μινέν» Αύριον τιμητική έκδοσις της κ. Λεω με την «Ποσειδά». Ν. ΣΚΗΝΗ. «Το άριστον χέρι», έκδοσις Λουδοβίχου της άσθενείας του κ. Σαγίου.

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ. Διά 24ην φοράν «Η έξωσις του Όθωνος».

Π. ΒΑΡΙΕΤΕ. Διά τρίτην φοράν το θωμαίον έργον «Το Βίνκας» του κ. Ι. Πολέμη.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. Προσεχώς παίζεται ένα λίαν ενδιαφέρον είδωλον δογμα του άγαπητού συνθέτου κ. Κ. Μιχαήλου, του επί διαύλων άλλοι: έκδοσις της είδικής θεατρικής έφημερίδας «Νυκτερίς».

Το «Για την άδελφή» είναι μέγιστον κοινωνικόν ενδιαφέροντος, γερόν ζωη και δράση, εις όλοισις διακρινεται.

ΑΡΝΙΣΤΗ. «Η Άδελφή» ζωη του 1906 με τας φαιδράς εικόνας της και με την ποιητική των θεμάτων, κομικών ασμάτων και χορών.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεοφύλδην μου και δημοσίαν να έκωρδω τας άπειρους μου ευχαριστίας προς τόν διακεκομμένον της πόλεως μας λαόν διακομίζοντα κ. Ι. Φαραντίαν, διότι εν λίαν συντόμω διαστήματι με έδωκεν άποστολήν εκ σοφιστάτων παιδίσκων αεικώς και τελείως. Τισότοι έπιστημονες τιμούν διηρώς τον κλάδον εις όν ανήκουν.

Ο εύχνομιόν

Στάσος Βουργίνης

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Το κατάστημα Χ. Β. ΔΟΓΓΕΤΟΥ μεταφέρεται από 1ης Σεπτεμβρίου επί της αὐτῆς οδοῦ ἀριθ. 43 όπου ἦτο καὶ πρότερον τὸ κατάστημα τοῦ καὶ ἤδη τὸ ὑποδηματοποιεῖον Ἀναρδῆ.

Τὸ νέον κατάστημα ΛΟΓΟΦΕΤΟΥ ἐπιφυλάσσει ἐκπληξὴν εἰς τοὺς πολυπλοκοὺς πελάτας τοῦ.

ΔΙΑΨΕΤΕΙΣ

Κύριε Διευθυντά της «Πατρίδος» Διαβάζοντες παρακαλῶ τὰς βλας ἀνακριθῆναι καὶ φευχθῆναι εἰς τὴν «Πατρίδα» ὅπου εἰσὶν ὅσοι ἐπὶ τῶν ἀποστολῶν μου ἔχουν ἐκτελεσθῆναι ὑποχρεώσεις ὑπὸ τῆς οὐδενὸς ὑποχρέωσης ὑποχρεώσεων.

Μετ' ὑπολήψεως διατελῶ

Γεώργιος Καλαμπόκης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀρκετοὶ εἰς Ἀργεῖον γὰρ ἐνταῦθα ὁ φίλος κ. Κ. Ὀλμπιός Διηγήτορας.

— ΗΕΘΩΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ἐξεδόθη εἰς πεντάλεπτα φυλλάδια εἰκονογραφημένα. Ζητήσατε αὐτὰ ἀπὸ τῆς ἐφημερίδος «Πατρίς».

— Ο κ. Α. ΝΟΝΗΣ μεταφέρει ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου τὸν ραφεῖον του ἐπὶ τῶν οδῶν Αἰδίου καὶ Κολοκοτρώνη 70, ἂν πάτωμα.

— Ο κ. Κ. Ν. Καμαράδος θεράπειαι οἰκίῳ τὰς παθήσεις τῶν οὐλῶν καὶ τῶν δοντῶν, ἐφαρμόζον καὶ τεχνικῶς τοιαύτας ἀπαρμύλλων φροντιστοῦς. Ὅδῳ Ἀνθίου Γαζῆ (Περὶ βόλῃς Βουλῆς).

— ΔΟΝΗΤΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ. Δέχεται μαθητὰς ἀπὸ τῆς γ' τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου μέγιστον τελειοφροῦν τοῦ γυμνασίου. Ἐπιμελημένη καὶ πολλοὺς διδάσκαλούς ἐξ ὧν γλωσσῶν. Τελεία κατὰ τὴν ἐν λόγῳ σχολῇ καὶ εἰς τῆς τραπέζης καὶ χρηματιστικῆς ἐργασίας.

Πληροφορίες καὶ ἐγγράφαι ἐν τῷ καταστήματι τῆς σχολῆς ὁδὸς Εὐδοκίμου ἀριθ. 8.

ΤΟ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Κ. ΛΙΝΑΡΔΗ

ὁπὸ 1ης Σεπτεμβρίου

ΜΕΤΑΦΕΡΕΤΑΙ

ἐντὸς τῆς Στῆς Ἀρκαδίας. Ἐπὶ τῇ ἐκκρίσει τῆς ἐκπονοῦνται ὑποδήματα μετὰ σημαντικὰς ἐκπτώσεις.

Οἱ διασημότεροι ἱατροί. — Τὰ μεγαλύτερα Νοσοκομεία. — Αἱ μάλλον ὑπὸ ἐλευθέρων καὶ ἄλλων πορευτῶν μαρτυροῦνται πόλεις, παρθεύοντες τὴν ἀναμφισβήτητον θεραπευτικὴν ἀποτελεσματικότητά τοῦ

ΔΙΚΕΡ ΑΡΝΟΥ

Εὐγεστον, μὴ ἐπιφέρων οὐδενὴν ἐνόχλησιν εἰς τὸν ὄργανισμὸν, κατέστη μοναδικὸν φάρμακον διὰ τοὺς ἐλθόντας καὶ ἄλλους πυρετοὺς.

Πωλεῖται εἰς ἅπαντα τὰ φαρμακεία ἀντὶ δρ. 3.50 τὸ φιαλίδιον.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐν Ἑλλάδι καὶ:

ΑΝΤΑΡ Σ. ΖΟΑΜΙ

7 — Ὅδῳς Βύδης — 7

ΤΑ „ΝΕΑ ΓΕΩΠΟΝΙΚΑ“

Σ. Χασάτου

ΚΑΙ ΤΟ „ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ“

Τῆς ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Γεωπόνων συγγενεὺς ἐργάταις ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς τίτλους ἀπετέλεσαν ἐν καὶ μόνον Γεωργικὸν Περιοδικὸν ἀπαρτίτητον τοῖς πᾶσι μετέχουσιν συνδρομῇ τοῦ μὲν ἐσωτερικοῦ δραχ. 5 τοῦ δὲ ἐξωτερικοῦ φρ. 6.

Αἰτήσατε πρὸς ἐγγράφην καὶ ἀποστολὰς συνδρομῶν ἀπευθύνοντες τὸν ἐκδόστην, κ. Ἰωάννην Δ. Κουζοῦ, διευθυντὴν τῆς βιβλιοπωλείας «Ἑλ-λας» — Ἀθήνας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Γ. Α. ΠΟΡΤΟΛΟΥ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΪΟΥ

“ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ”

“Αναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 9 π. μ. Διὰ Λαυρεντίαν, Τετάρτην, Γαλαξίδιον, Βυτινέαν, Πάτρας, Ἰθάκην, Ἀστακὸν, Μύτικα, Ζαζυρία καὶ Λευκάδα.

(Ἀφίξις αὐτῶν Πέμπτην μεσημέριον, ἀναχωρήσεις 2 π. μ.) διὰ Ζαζυρία, Μύτικα, Ἀστακὸν, Πάτρας, Γαλαξίδιον, Τετάρτην, Λαυρεντίαν καὶ Πειραιᾶ, (ἔξωσις Παρασκευῇ 3 π. μ.)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 9 π. μ. Διὰ Λαυρεντίαν, Τετάρτην, Γαλαξίδιον, Πάτρας, Σάμην, Ἀγ. Βύσσης, Πάφον, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Βόνιτσαν, Κόρινθον καὶ Καρυστιν. (Ἀφίξις αὐτῶν Κυριακὴν ἑσπέραις.) Ἀναχώρησις μεσσημέριον. Ἐπὶ αὐτῶν τῶν ἡμερῶν προσηγγίζουσιν μετὰ προσθήκην ἰσχυρῶν καὶ Βιτοινέτης. Εἰς Πειραιᾶ Τρίτην 2 π. μ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ: “Ἐν Ἀθήναις παραπλεύρως τοῦ σταθμοῦ Ὀμονίας, ἀπὸ τηλεφ. 198, ἐν Πειραιᾷ πλατεία Κασταλῆς.”

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Ι. ΚΟΜΗΝΟΥ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΪΟΥ „ΑΣΤΡΑΠΕ“

“Αναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευῇ ὥρα 8 π. μ. διὰ

Χαλκίδα, Αἰδηψὸν καὶ Βόλον

Τὸ ἀνωτέρω ἀτμόπλοιον προωρμημένον μόνον δι’ ἐπιβάτας, καθὼς θαλαμηγὸν, θέλει ἐκτελεσθῇ τὴν γραμμὴν τοῦ Εὐβοϊκοῦ, τῆς τῆς ἐβδομάδος ὡς ἀνω. Μόνον εἰς τὴν Ἀσπιδιαν οἱ κ. κ. ἐπιβάται εὐρίσκουσιν καθίσματα, ἀνάπαισιν καὶ μυθῶν πολυτελείαν, προσεῖτε δὲ καὶ ἀκριβὴ ὥραν ἀναχωρήσεως καὶ ἀφίξεως.

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀισθάνονται κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸν ἔσται κορυφαίαν ἀκοστονότητα. Πάντα ταῦτα δὲ παρέλθον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐὰν λάβῃτε τὴν φροντίδα νὰ λαμβάνετε ἐκάστην πρῶτην νῆυσιν, ἐν ᾗ στήριον ὕδατος «Pnyadi Janos» τοῦ περιήμου τοῦ μεταλλικοῦ ὕδατος, ὅπου καθίσταται ὡς ἂν ἀκριβὴ καὶ πλήρης τύπος τελείου καθαρισμοῦ.

Ἐκτὸς δὲ τῆς ἀποδοτικῆς τῶν ὀνῶν συνεσθῆναι καὶ τῆς «Εὐπορικῆς» καὶ τῆς «Αἰσθητικῆς», ὅν αἱ τιμαὶ εἰνε εὐθρότεροι τῶν ἄλλων καταστημάτων καὶ ὀριζόμεναι.

Σπέρτε τοῦ κοινέτου ἀρροματίστου 80 λεπτ. τὴν ὁκί.

ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀισθάνονται κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸν ἔσται κορυφαίαν ἀκοστονότητα. Πάντα ταῦτα δὲ παρέλθον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐὰν λάβῃτε τὴν φροντίδα νὰ λαμβάνετε ἐκάστην πρῶτην νῆυσιν, ἐν ᾗ στήριον ὕδατος «Pnyadi Janos» τοῦ περιήμου τοῦ μεταλλικοῦ ὕδατος, ὅπου καθίσταται ὡς ἂν ἀκριβὴ καὶ πλήρης τύπος τελείου καθαρισμοῦ.

Ἐκτὸς δὲ τῆς ἀποδοτικῆς τῶν ὀνῶν συνεσθῆναι καὶ τῆς «Εὐπορικῆς» καὶ τῆς «Αἰσθητικῆς», ὅν αἱ τιμαὶ εἰνε εὐθρότεροι τῶν ἄλλων καταστημάτων καὶ ὀριζόμεναι.

Σπέρτε τοῦ κοινέτου ἀρροματίστου 80 λεπτ. τὴν ὁκί.

ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀισθάνονται κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸν ἔσται κορυφαίαν ἀκοστονότητα. Πάντα ταῦτα δὲ παρέλθον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐὰν λάβῃτε τὴν φροντίδα νὰ λαμβάνετε ἐκάστην πρῶτην νῆυσιν, ἐν ᾗ στήριον ὕδατος «Pnyadi Janos» τοῦ περιήμου τοῦ μεταλλικοῦ ὕδατος, ὅπου καθίσταται ὡς ἂν ἀκριβὴ καὶ πλήρης τύπος τελείου καθαρισμοῦ.

Ἐκτὸς δὲ τῆς ἀποδοτικῆς τῶν ὀνῶν συνεσθῆναι καὶ τῆς «Εὐπορικῆς» καὶ τῆς «Αἰσθητικῆς», ὅν αἱ τιμαὶ εἰνε εὐθρότεροι τῶν ἄλλων καταστημάτων καὶ ὀριζόμεναι.

Σπέρτε τοῦ κοινέτου ἀρροματίστου 80 λεπτ. τὴν ὁκί.

ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀισθάνονται κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸν ἔσται κορυφαίαν ἀκοστονότητα. Πάντα ταῦτα δὲ παρέλθον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐὰν λάβῃτε τὴν φροντίδα νὰ λαμβάνετε ἐκάστην πρῶτην νῆυσιν, ἐν ᾗ στήριον ὕδατος «Pnyadi Janos» τοῦ περιήμου τοῦ μεταλλικοῦ ὕδατος, ὅπου καθίσταται ὡς ἂν ἀκριβὴ καὶ πλήρης τύπος τελείου καθαρισμοῦ.

Ἐκτὸς δὲ τῆς ἀποδοτικῆς τῶν ὀνῶν συνεσθῆναι καὶ τῆς «Εὐπορικῆς» καὶ τῆς «Αἰσθητικῆς», ὅν αἱ τιμαὶ εἰνε εὐθρότεροι τῶν ἄλλων καταστημάτων καὶ ὀριζόμεναι.

Σπέρτε τοῦ κοινέτου ἀρροματίστου 80 λεπτ. τὴν ὁκί.

ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀισθάνονται κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸν ἔσται κορυφαίαν ἀκοστονότητα. Πάντα ταῦτα δὲ παρέλθον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐὰν λάβῃτε τὴν φροντίδα νὰ λαμβάνετε ἐκάστην πρῶτην νῆυσιν, ἐν ᾗ στήριον ὕδατος «Pnyadi Janos» τοῦ περιήμου τοῦ μεταλλικοῦ ὕδατος, ὅπου καθίσταται ὡς ἂν ἀκριβὴ καὶ πλήρης τύπος τελείου καθαρισμοῦ.

Ἐκτὸς δὲ τῆς ἀποδοτικῆς τῶν ὀνῶν συνεσθῆναι καὶ τῆς «Εὐπορικῆς» καὶ τῆς «Αἰσθητικῆς», ὅν αἱ τιμαὶ εἰνε εὐθρότεροι τῶν ἄλλων καταστημάτων καὶ ὀριζόμεναι.

Σπέρτε τοῦ κοινέτου ἀρροματίστου 80 λεπτ. τὴν ὁκί.

ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀισθάνονται κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸν ἔσται κορυφαίαν ἀκοστονότητα. Πάντα ταῦτα δὲ παρέλθον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐὰν λάβῃτε τὴν φροντίδα νὰ λαμβάνετε ἐκάστην πρῶτην νῆυσιν, ἐν ᾗ στήριον ὕδατος «Pnyadi Janos» τοῦ περιήμου τοῦ μεταλλικοῦ ὕδατος, ὅπου καθίσταται ὡς ἂν ἀκριβὴ καὶ πλήρης τύπος τελείου καθαρισμοῦ.

Ἐκτὸς δὲ τῆς ἀποδοτικῆς τῶν ὀνῶν συνεσθῆναι καὶ τῆς «Εὐπορικῆς» καὶ τῆς «Αἰσθητικῆς», ὅν αἱ τιμαὶ εἰνε εὐθρότεροι τῶν ἄλλων καταστημάτων καὶ ὀριζόμεναι.

Σπέρτε τοῦ κοινέτου ἀρροματίστου 80 λεπτ. τὴν ὁκί.

ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀισθάνονται κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸν ἔσται κορυφαίαν ἀκοστονότητα. Πάντα ταῦτα δὲ παρέλθον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐὰν λάβῃτε τὴν φροντίδα νὰ λαμβάνετε ἐκάστην πρῶτην νῆυσιν, ἐν ᾗ στήριον ὕδατος «Pnyadi Janos» τοῦ περιήμου τοῦ μεταλλικοῦ ὕδατος, ὅπου καθίσταται ὡς ἂν ἀκριβὴ καὶ πλήρης τύπος τελείου καθαρισμοῦ.

Ἐκτὸς δὲ τῆς ἀποδοτικῆς τῶν ὀνῶν συνεσθῆναι καὶ τῆς «Εὐπορικῆς» καὶ τῆς «Αἰσθητικῆς», ὅν αἱ τιμαὶ εἰνε εὐθρότεροι τῶν ἄλλων καταστημάτων καὶ ὀριζόμεναι.

Σπέρτε τοῦ κοινέτου ἀρροματίστου 80 λεπτ. τὴν ὁκί.

ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀισθάνονται κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸν ἔσται κορυφαίαν ἀκοστονότητα. Πάντα ταῦτα δὲ παρέλθον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐὰν λάβῃτε τὴν φροντίδα νὰ λαμβάνετε ἐκάστην πρῶτην νῆυσιν, ἐν ᾗ στήριον ὕδατος «Pnyadi Janos» τοῦ περιήμου τοῦ μεταλλικοῦ ὕδατος, ὅπου καθίσταται ὡς ἂν ἀκριβὴ καὶ πλήρης τύπος τελείου καθαρισμοῦ.

Ἐκτὸς δὲ τῆς ἀποδοτικῆς τῶν ὀνῶν συνεσθῆναι καὶ τῆς «Εὐπορικῆς» καὶ τῆς «Αἰσθητικῆς», ὅν αἱ τιμαὶ εἰνε εὐθρότεροι τῶν ἄλλων καταστημάτων καὶ ὀριζόμεναι.

Σπέρτε τοῦ κοινέτου ἀρροματίστου 80 λεπτ. τὴν ὁκί.

ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀισθάνονται κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸν ἔσται κορυφαίαν ἀκοστονότητα. Πάντα ταῦτα δὲ παρέλθον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐὰν λάβῃτε τὴν φροντίδα νὰ λαμβάνετε ἐκάστην πρῶτην νῆυσιν, ἐν ᾗ στήριον ὕδατος «Pnyadi Janos» τοῦ περιήμου τοῦ μεταλλικοῦ ὕδατος, ὅπου καθίσταται ὡς ἂν ἀκριβὴ καὶ πλήρης τύπος τελείου καθαρισμοῦ.

Ἐκτὸς δὲ τῆς ἀποδοτικῆς τῶν ὀνῶν συνεσθῆναι καὶ τῆς «Εὐπορικῆς» καὶ τῆς «Αἰσθητικῆς», ὅν αἱ τιμαὶ εἰνε εὐθρότεροι τῶν ἄλλων καταστημάτων καὶ ὀριζόμεναι.

Σπέρτε τοῦ κοινέτου ἀρροματίστου 80 λεπτ. τὴν ὁκί.

ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀισθάνονται κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸν ἔσται κορυφαίαν ἀκοστονότητα. Πάντα ταῦτα δὲ παρέλθον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐὰν λάβῃτε τὴν φροντίδα νὰ λαμβάνετε ἐκάστην πρῶτην νῆυσιν, ἐν ᾗ στήριον ὕδατος «Pnyadi Janos» τοῦ περιήμου τοῦ μεταλλικοῦ ὕδατος, ὅπου καθίσταται ὡς ἂν ἀκριβὴ καὶ πλήρης τύπος τελείου καθαρισμοῦ.

Ἐκτὸς δὲ τῆς ἀποδοτικῆς τῶν ὀνῶν συνεσθῆναι καὶ τῆς «Εὐπορικῆς» καὶ τῆς «Αἰσθητικῆς», ὅν αἱ τιμαὶ εἰνε εὐθρότεροι τῶν ἄλλων καταστημάτων καὶ ὀριζόμεναι.

Σπέρτε τοῦ κοινέτου ἀρροματίστου 80 λεπτ. τὴν ὁκί.

ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀισθάνονται κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸν ἔσται κορυφαίαν ἀκοστονότητα. Πάντα ταῦτα δὲ παρέλθον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐὰν λάβῃτε τὴν φροντίδα νὰ λαμβάνετε ἐκάστην πρῶτην νῆυσιν, ἐν ᾗ στήριον ὕδατος «Pnyadi Janos» τοῦ περιήμου τοῦ μεταλλικοῦ ὕδατος, ὅπου καθίσταται ὡς ἂν ἀκριβὴ καὶ πλήρης τύπος τελείου καθαρισμοῦ.

Ἐκτὸς δὲ τῆς ἀποδοτικῆς τῶν ὀνῶν συνεσθῆναι καὶ τῆς «Εὐπορικῆς» καὶ τῆς «Αἰσθητικῆς», ὅν αἱ τιμαὶ εἰνε εὐθρότεροι τῶν ἄλλων καταστημάτων καὶ ὀριζόμεναι.

Σπέρτε τοῦ κοινέτου ἀρροματίστου 80 λεπτ. τὴν ὁκί.

ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀισθάνονται κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸν ἔσται κορυφαίαν ἀκοστονότητα. Πάντα ταῦτα δὲ παρέλθον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐὰν λάβῃτε τὴν φροντίδα νὰ λαμβάνετε ἐκάστην πρῶτην νῆυσιν, ἐν ᾗ στήριον ὕδατος «Pnyadi Janos» τοῦ περιήμου τοῦ μεταλλικοῦ ὕδατος, ὅπου καθίσταται ὡς ἂν ἀκριβὴ καὶ πλήρης τύπος τελείου καθαρισμοῦ.

Ἐκτὸς δὲ τῆς ἀποδοτικῆς τῶν ὀνῶν συνεσθῆναι καὶ τῆς «Εὐπορικῆς» καὶ τῆς «Αἰσθητικῆς», ὅν αἱ τιμαὶ εἰνε εὐθρότεροι τῶν ἄλλων καταστημάτων καὶ ὀριζόμεναι.

Σπέρτε τοῦ κοινέτου ἀρροματίστου 80 λεπτ. τὴν ὁκί.

ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀισθάνονται κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸν ἔσται κορυφαίαν ἀκοστονότητα. Πάντα ταῦτα δὲ παρέλθον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐὰν λάβῃτε τὴν φροντίδα νὰ λαμβάνετε ἐκάστην πρῶτην νῆυσιν, ἐν ᾗ στήριον ὕδατος «Pnyadi Janos» τοῦ περιήμου τοῦ μεταλλικοῦ ὕδατος, ὅπου καθίσταται ὡς

RÉDACTION

ADMINISTRATION,

BUREAU D'ABONNEMENTS

Rue Pépinet, 3.

On s'abonne dans tous les bureaux de poste.
Les abonnements partent
du 1er ou du 15 de chaque mois.

PRIX D'ABONNEMENT

	Un an	6 mois	3 mois
Suisse.....	Fr. 20 —	10 50	5 50
Union postale....	» 36 —	18 50	9 50

Prix du numéro : 10 centimes.

ABONNEMENTS MILITAIRES
et de vacances

La Gazette de Lausanne sert des abonnements pour la durée des vacances et des services militaires, partant de n'importe quelle date, aux prix suivants :

	SUISSE	ÉTRANGER
par semaine,	Fr. 0 60	Fr. 1 —
par mois,	» 2 —	» 3 50

Lausanne, le 17 août.

L'avis d'un sage.

M. Edouard Engelhardt, ministre plénipotentiaire français, est connu depuis longtemps parmi les internationalistes, pour sa connaissance spéciale des affaires d'Orient. Membre de la commission européenne du Danube pendant dix ans, puis représentant diplomatique de son pays à Belgrade pendant sept ans, il a beaucoup publié sur les questions orientales. Son livre intitulé : *La Turquie et le Taurus* (deux volumes de 600 pages) est une œuvre remarquable, indispensable à tous ceux qui s'intéressent à l'histoire des réformes dans l'empire ottoman au cours du siècle dernier. Tout cela explique l'autorité particulière qui s'attache aux paroles d'un homme exposant un sujet qu'il connaît à fond. On peut, à l'occasion, différer d'avis sur tel point particulier ; il n'impose pas moins une attention respectueuse ; ses lecteurs ou ses auditeurs sont toujours sûrs de tirer quelque profit au contact de cet esprit robuste.

Le savant alsacien vient de consacrer quatre articles à la *Question macédonienne*, dans la *Revue de droit international public* (1905 et 1906). Il y entreprend de fournir les éléments d'une solution rationnelle et équitable d'un problème en définitive moins compliqué que sa réputation, et qu'embrouillent à loisir l'exaltation des uns, et surtout, le mauvais vouloir et les arrière-pensées politiques des autres. D'aucuns trouveront pour le moins intempestif, qu'on parle de concilier des prétentions rivales à un moment où, sous l'œil intéressé de certaines grandes puissances, le chauvinisme surexcité et le banditisme se livrent à des actes dignes de la barbarie. Certes, on perdrait son temps à prêcher la paix dans de telles conditions. Il n'en est pas moins vrai que, lorsqu'une proposition, comme celle de M. Engelhardt, basée sur les leçons de l'histoire et de l'expérience et s'inspirant le plus largement possible des suggestions d'une justice impartiale, contient les éléments de nature à assurer une paix équitable et durable, il est permis de penser que le moment viendra où les amis de la justice et de l'ordre y songeront forcément. C'est en vue de ce moment, que l'on voudrait prochain, que nous ne croyons pas inopportuniste d'esquisser ici l'étude de M. Engelhardt.

L'auteur élimine du débat une objection préalable, celle du « légitime propriétaire ». Le gouvernement turc, dit-il, s'est montré incapable de toute organisation propre ; il a ignoré de parti-pris les besoins sociaux des masses numériquement prépondérantes et moralement

supérieures à bien des égards, que la force rangeait sous ses lois ; aussi, l'Etat musulman a-t-il été mis en tutelle (dépêche du duc Decazes en 1876) sous l'action d'une ingérence nécessaire et par conséquent légitime ; il ne se souvient que par l'appui des puissances étrangères. Depuis plus de trois ans un banditisme sauvage répand la terreur par le pillage, par l'assassinat, par des violences de toutes sortes. La Porte a engagé sa responsabilité en entravant de propos délibéré le concours de la force répressive que les puissances lui avaient préparé. La mesure des attermoiements est comble et l'on doit prévoir l'éventualité d'une déchéance, disons d'un exode trop longtemps différé.

Sans doute, les Turcs protestent contre ces idées. Mais M. Engelhardt serait-il à l'aise pour leur rappeler qu'il leur a fait ses amis les plus sincères, le général von der Goltz pacha, publiant naguère à Berlin une étude sur la régénération possible de la Turquie, dans laquelle il démontrait à ses amis des rives du Bosphore que leur intérêt consisterait à transporter leur capitale en Asie-Mineure, et à se retirer de contrées hétérogènes, qui sont pour eux une cause de faiblesse. Or, M. Engelhardt ne va pas si loin. En diplomate expert, il reconnaît que la solution du problème turc n'est pas immédiatement réalisable. Aussi, faute de mieux, admet-il que, pendant un certain temps encore, les Turcs continuent à résider dans l'ancienne Byzance et à conserver pied en Europe sur une étendue de trois mille lieues carrées (la région environnant Constantinople). Mais pour le reste de leurs possessions européennes, et notamment pour la Macédoine, il estime que le partage, dont l'heure approche, sera la seule solution rationnelle et viable. Il qualifie avec raison de « chimériques » les programmes autonomistes des Comitatjls, dont les entreprises « ne peuvent que concourir au maintien du statu quo territorial actuel ». Tous ceux, du reste, qui désirent sincèrement un règlement sérieux de cette question, considèrent depuis longtemps le partage comme la solution la plus franche et la plus durable. Les nafs peuvent parler encore d'autonomie ; ils collaboreront ainsi avec ceux pour qui ce terme n'est qu'un masque de desseins inavouables.

Ce premier point établi, M. Engelhardt s'applique à déblayer le terrain d'éléments qui l'encombrent inutilement. Considérant les trois principales nationalités chrétiennes de la Turquie d'Europe (Grecs, Bulgares et Serbes), il s'efforce de « déterminer approximativement, en vue d'un partage définitif ultérieur, les sphères d'influence » de chacune d'elles.

C'est ainsi qu'après avoir mis hors de la question macédonienne la Thrace — rattachée provisoirement à la possession de Constantinople — il élimine du problème macédonien la Vieille-Serbie, que l'on a essayé d'y comprendre en vue d'un plan politique, aujourd'hui dévolu. « La Vieille-Serbie, ou Rascie, se rattache par d'impérissables souvenirs au jeune royaume danubien, dont elle marque la frontière méridionale ». Il est vrai que le panbulgarisme tend à « absorber tous les groupes serbes des trois vilayets, en particulier celui plus compact de la province de Kossovo, dépendance naturelle du royaume limitrophe ». Mais, si tel est l'objectif de l'Exarchat bulgare, qui déploie son zèle et ses moyens d'action « secondés dans son œuvre par la propagande terroriste

des comités révolutionnaires », M. Engelhardt n'y trouve pas moins une contradiction nuisible, puisque l'Exarchat voudrait précisément « imposer à une population non nationale un joug qui ne diffère en rien de celui dont il s'est affranchi lui-même en se séparant de l'Eglise oecuménique ». Il ajoute d'autres raisons qui le font croire à la possibilité d'une entente entre les deux peuples slaves sur ce point.

La question macédonienne étant ainsi circonscrite aux deux provinces de Salonique et de Monastir, M. Engelhardt n'hésite pas à en écarter un autre élément avec lequel on essaye de la compliquer depuis deux ans : les prétentions insolites de la Roumanie. On sait que les Koutzouvalaques, qui sont d'une origine douteuse et, tout en connaissant tous les grecs, parlent un dialecte qui ne leur permet pas de comprendre le roumain, ont — pour les neuf dixièmes — une conscience nationale hellénique incontestable et sont les pires ennemis de la propagande roumaine qui prétend les accaparer. Celle-ci a constitué au moyen de pauvres diables quelques milliers de « roumanisants » qui ont simplement profité de l'occasion. Or, tandis que le gouvernement roumain reconnaît lui-même officiellement, il y a cinq ans à peine, l'innanité des efforts de la propagande dans cette direction, la question koutzouvalaque, qui sommeillait depuis, fut inopinément remise à l'ordre du jour à la suite d'un voyage du premier ministre du roi Karol à Berlin. « Le fait en lui-même est assez suggestif et nous révèle un de ces à-coups dont la chancelierie germanique est coutumière. Il nous explique le prompt et facile succès d'une instance que les intéressés eux-mêmes n'avaient pas spontanément provoquée, qui n'avait pas pour mobile de véritables et profondes aspirations ».

Ainsi simplifiée par le sectionnement des principales questions qu'elle soulève, la solution du problème macédonien dépendrait essentiellement du partage éventuel entre Grecs et Bulgares des deux vilayets de Salonique et de Monastir.

Rappelant brièvement l'histoire de la constitution de l'équilibre balkanique, M. Engelhardt constate d'abord que les précédents commandent la modération aux deux compétiteurs. Il explique ensuite, en s'appuyant sur des documents émanant des deux parties en présence, que l'entente serait facilitée par la division en trois zones, la zone septentrionale et la zone méridionale n'offrant pas de difficulté au point de vue de l'attribution ethnographique. Pélemé slave dominant dans la première, l'élément grec dans la seconde. Il en résulte que le problème se ramène « au partage de la région centrale de la Macédoine ».

« Comme conséquence de ce sectionnement, qui repose sur des données empruntées pour la plupart des cas aux statistiques de la partie adverse, le nombre des subdivisions administratives représentant le « contesté » dans les deux provinces macédoniennes ne dépasserait pas une vingtaine de cantons, offrant dans leur ensemble une superficie qui n'atteint pas les deux tiers de celle de la Belgique. Or, les ambitions qu'éveille du côté bulgare, et du côté grec la possession de cette portion d'héritage relativement modeste sont presque équivalentes. On ne peut cependant se refuser à reconnaître que, en persistant dans son intransigence, cette rivalité irréductible assurerait le maintien indéfini

du statu quo territorial et gouvernemental, c'est-à-dire la continuité d'une situation aussi intolérable pour les populations elles-mêmes que pour les puissances qui ont assumé leur tutelle. Car (si j'ai réussi à le démontrer) ce serait poursuivre une chimère que de rêver la transformation de la Macédoine en une province libre, isolée des Etats congénères limitrophes ».

M. Engelhardt termine en insistant à nouveau sur les divers avantages qu'aurait la conclusion d'une entente transactionnelle entre les principaux intéressés. Les chauvins des deux pays en cause lui feront probablement plusieurs objections. On sait, cependant, que s'ils sont souvent un obstacle à une entente, ils ne sont pas le principal. La politique égoïste et intéressée de certaines grandes puissances, dont les plans seraient dérangés par l'entente des peuples balkaniques, porte la plus grande partie de la responsabilité de la situation présente. Puisse l'opinion publique des pays civilisés, en reconnaissant la nécessité d'attribuer à chacun ce qui lui revient, contribuer à détruire et à rendre impuissantes les machinations diaboliques, qui ont pour résultat de faire commettre les plus criantes injustices et de compromettre en même temps la paix générale !

Michel Kerppey.

Bulletin météorologique du 17 août, 7 h. m.

(Chemins de fer fédéraux)

Altitude	STATIONS	Température	TEMPS ET VENTS
1084	Genève	16	Pluie calme
480	Lausanne	16	» »
589	Yveroy	16	Convult »
398	Montreux	17	Pluie »
1608	Zermatt	8	Quelq. nuages »
482	Nendeln	15	Pluie »
983	Chaux-de-Fonds	14	» »
628	Fribourg	14	» »
543	Berne	15	» »
602	Thonon	15	» »
536	Interlaken	15	Convult »
726	Bâle	16	Quelq. averses »
430	Lucerne	15	Convult »
1102	Göschenen	10	Brouillard »
358	Lugano	17	Convult »
410	Zürich	16	Pluie »
207	Schaffhouse	15	T. beau »
673	Saint-Gall	14	Pluie »
475	Glaris	14	Convult »
402	Rapallo	15	» »
187	Cairo	14	» »
1845	Davos-Platz	7	» »
1866	Saint-Moritz	8	v. d'est »

LETTE DE PARIS

Paris, 15 août.

Suite de la précédente.

Je reviens d'abord sur le texte même de l'Encyclique ; non pas que j'aie rien à modifier à l'indication que je vous donnais hier au sujet de l'assemblée des évêques ; une enquête rapide, faite ce matin auprès d'un homme particulièrement qualifié pour me renseigner, m'a confirmé que ce concile avait nettement adhéré au projet transactionnel défendu par Mgr Fulbert-Petit, archevêque de Besançon ; et cette information n'est pas contradictoire avec les termes de l'adresse rédigée par le cardinal Lecot, qui, vient, dans une intention évidente, d'être livrée à la publicité presque en même temps que l'Encyclique, et qui a proclamé simplement que les instructions du Pape, quelles qu'elles fussent, seraient accueillies par l'épiscopat dans un esprit de soumission absolue.

Ce point élucidé, un autre passage du document pontifical mérite une extrême

attention, parce qu'il peut être interprété comme un indice du désir qu'aurait le Souverain Pontife de « rouvrir la porte » au moment où il paraît la fermer avec éclat. Il est impossible de ne pas être frappé de la persistance avec laquelle reviennent les mots : les associations telles que la loi les impose, la loi restant telle quelle, etc.

En poursuivant la lecture, nous trouvons une indication encore plus précise : « Il n'est point permis d'essayer cet autre genre d'association, tant qu'il ne sera pas constant, d'une façon certaine et légale, que la divine constitution de l'Eglise, les droits immuables du pontife romain et des évêques, comme leur autorité sur les biens nécessaires à l'Eglise, particulièrement sur les édifices sacrés, seront irrévocablement, dans les dites associations, en pleine sécurité. » Il résulterait de ce texte que la loi pourrait devenir acceptable aux yeux du Saint-Père, au prix de certaines modifications. Quelles modifications ?

Il s'agit particulièrement des droits de l'Eglise sur les édifices. Aux termes de la loi du 9 décembre 1903, ces édifices sont considérés comme propriété de l'Etat (églises métropolitaines et cathédrales) ou des communes. Ils sont mis gratuitement à la disposition des associations cultuelles, et cette jouissance est révoquée pour certaines causes déterminées dans la loi. S'agit-il, dans la pensée du pape, ou d'obtenir des garanties supplémentaires contre les risques de précarité dans sa jouissance, c'est-à-dire une révision des clauses de résiliation, ou de contester la théorie de la propriété de l'Etat et des communes, pour y substituer la théorie de la propriété de l'Eglise ? Dans la première hypothèse, on pourrait à la rigueur causer, encore que la situation soit bien tendue à l'heure actuelle pour qu'une conversation puisse aboutir. Dans la seconde hypothèse, il n'y a rien à faire qu'à se croiser les bras et à attendre les événements. Il est certain que la majorité n'acceptera pas ce Canossa ; il est même probable qu'elle n'acceptera de discuter sous aucune forme et sur aucun point. Les chances d'un accommodement peuvent être considérées comme à peu près nulles.

Comment l'opinion publique envisage-t-elle ce résultat ? La joie, bien entendu, est extrême dans tous les organes de droite qui ont poussé le Pape à la résistance intransigente. L'angoisse n'est pas moindre dans les milieux modérés de l'opposition et de la majorité, progressistes et républicains de gauche. Il y a à ce sujet un certain désarroi dans le camp radical et socialiste. Dès avant qu'on connût l'Encyclique, on pouvait constater que les membres du Bloc n'étaient pas d'accord entre eux. M. Ranc est sorti de sa léthargie pour valancer sur cette question, qui lui tient au cœur. Il a renouvelé sur la divinité et sur la papauté, mais sans les rejeter, des plaisanteries que n'excuse pas suffisamment le parrainage de quelques écrivains illustres. Il a répandu son venin sur les « messieurs prêtres », sur « Sartre », sur Dieu « dont la seule excuse est qu'il n'existe pas ». Tout cela n'a pas grand intérêt et trahit quelque sénilité. Ce qui est intéressant, c'est qu'il n'a pas pu dissimuler la terreur que lui causait l'éventualité du fonctionnement des cultuelles, et qu'à la pensée qu'elles ne seraient pas autorisées, il a publiquement remercié « Sartre » du service qu'il rendrait à la République par son intransigence. Tel, au contraire, n'était pas

l'avis de M. Jaurès, qui souhaitait vivement l'application de la loi. Et ceci nous reportait aux beaux jours de la discussion de l'article 4, du grand débat entre les séparatistes libéraux et les « concordataires nostalgiques », entre ceux qui pensaient qu'on ne pouvait faire la séparation qu'en donnant à l'Eglise la liberté, et ceux qui voulaient maintenir, pour l'Etat, les droits concordataires, tout en effaçant ses devoirs.

Mais si ces souvenirs nous rajeunissent d'un an, ils ne nous disent toujours pas si le Pape a eu tort ou raison dans l'attitude qu'il a prise. C'est un sujet que je me vois forcé d'ajourner encore, mais sans craindre d'arriver trop tard. Nous en avons pour quinze jours d'Encyclique sur les bras.

F.

Les textes.

Que se passera-t-il le 11 décembre prochain si, comme l'ordonne le pape, les associations cultuelles prévues par la loi de séparation ne sont pas constituées ? La loi est formelle.

L'article 4 porte que, dans le délai d'un an, à partir de la promulgation de la loi, les biens mobiliers et immobiliers des menses et fabriques, seront transférés par les représentants légaux de ces établissements aux associations qui seront légalement formées suivant les prescriptions de l'article 19.

Le délai d'un an expire le 11 décembre 1906, la loi ayant été promulguée au Journal officiel le 11 décembre 1905. Donc, si le 11 décembre 1906 il n'y a pas d'associations cultuelles constituées, la loi a fixé ainsi ce qui se passera :

Article 9. — A défaut de toute association pour recueillir les biens d'un établissement public du culte, ces biens seront attribués par décret aux établissements communaux d'assistance ou de bienfaisance situés dans les limites territoriales de la circonscription ecclésiastique intéressée.

On a évalué que les biens des établissements publics du culte s'élevaient à deux cents millions environ.

La question des édifices du culte est régie par l'article 13 qui les attribue aux associations cultuelles. Il est ainsi conçu :

Article 13. — Les édifices servant à l'exercice public du culte, ainsi que les objets mobiliers des garnissans, seront laissés gratuitement à la disposition des établissements publics du culte, puis des associations appelées à les remplacer.

Cet article indique, en outre, que la cessation de cette jouissance aura lieu par décret : 1° si l'association bénéficiaire est dissoute.

C'est l'article 12 qui a réglé la question de propriété, c'est donc, selon les cas, l'Etat, les départements et, dans la plupart des cas, la commune qui auront la libre disposition des églises.

Qu'en dit M. Combes ?

Le *Matin* est allé interviewer M. Combes sur les suites de l'Encyclique pontificale. Voici ce qu'a répondu le ministre du « Bloc » :

Le pape est demeuré dans la logique. Depuis que le concile du Vatican a reconnu son infailibilité, il ne pouvait pas ne point rejeter la loi de séparation. Il affirme, comme ses prédécesseurs, la supériorité du pouvoir spirituel sur le pouvoir temporel. C'est dans l'ordre. Il vient de sonner le glas funèbre de l'Eglise catholique.

En effet, l'Etat sera fatalement amené à

la vieille gouvernance qui le servait à table.

Et, une fois renseigné, il se précipita dans l'atelier, la serviette à la boutonnière. « Jacques, tu n'as pas déjeuné, j'en mets ma main au feu ! Je sais ce qui t'amène, va, et je suis prêt à causer de tout avec toi. »

— Alors, dit Jacques sombrement, vous savez aussi que notre conversation ne peut avoir rien d'amical ?

— Ah ! cela, non, par exemple ! Qu'est-ce que cette folie ?

— Cravel, ne m'exaspérez pas ! Vous m'avez fait sauter sur vos genoux quand j'étais petit, je m'en souviens, mais cependant que cette folie ?

— Si tu te souviens que je t'ai aimé paternellement depuis le berceau, en raison de ce souvenir tu peux bien me faire le crédit de quelque confiance ? — une demi-heure ? un quart d'heure ? — Ai-je besoin de te donner ma parole que je n'ai rien fait contre toi ? — Ce serait grotesque ; mais, enfin, je te le donne ; — maintenant tu sais qu'à mon âge les longs jeûnes sont pernicieux. Tu ne voudrais pas avoir ma mort sur le cœur... Viens t'asseoir près de moi, tu ne mangeras pas, si tu veux, quoique ce soit une singulière façon de punir les autres... et puis tu sais que, devant cette bonne Malval, on peut parler comme devant un mur... Et celle-là aussi, elle t'a fait sauter sur ses genoux.

En effet, cette femme, belle encore dans sa vieillesse avec un délicieux air de bonne bourgeoisie sous son bonnet de tulle noir, avait choyé Jacques lorsque, tout enfant, puis collègue, curieux de l'étrange vie qu'on faisait dans un atelier d'artiste, s'invitait de lui-même à la table du sculpteur.

FEUILLETON DE LA
GAZETTE DE LAUSANNE

L'Orgueilleuse Beauté

PAR

ALBÉRICH CHABROL

Murray Snowing, la physionomie anxieuse, demanda :

« Mais, ne l'ai-je pas fait ? Me suis-je donc exprimé si peu clairement ? »

— Eh ! monsieur ! qui croyait avoir affaire à vous ? Cravel ne m'avait jamais parlé que de votre père... »

— J'ai pourtant signé Murray et non Jacob, murmura l'Américain ; mais, monsieur Riallant, je vous fais toutes mes excuses... et, je vous en supplie, veuillez en écarter l'explication, veuillez vous rasseoir. »

Jacques, en proie de tout entendre, par courtoisie, afin de ne pas l'obliger à se lever lui-même, se posa de nouveau sur le bord de son fauteuil.

« Oui, je suis votre rival ; mais si j'avais la persuasion d'être votre rival heureux, croyez que je n'aurais pas eu l'impertinence de vous écrire la lettre que vous avez reçue ce matin. »

— Alors donc, monsieur, comment douteriez-vous de votre partie avec les atouts qui sont entre vos mains ?

— Les atouts ?... Mes millions ? Voulez-vous dire ? Oui, je n'ai que cela, je le sais, pour lutter contre vous ; par bonheur, Mlle d'Annancey cherche la grosse fortune dans le mariage. »

Il disait ces choses tout uniment, sans manifester approbation ni blâme, comme les bases admises d'une entente élaborée entre deux parties qui préparent un marché d'importance notable.

Jacques se levait de nouveau et, la voix cinglante :

« Vous voyez donc, monsieur, que, maître de la surenchère comme vous l'êtes, il y a eu manque de délicatesse à me laisser venir à vous ce matin ; je crois que nous n'avons plus rien, — que nous n'avons jamais eu rien, — à nous dire ; il est évident que vous emporterez à travers l'Atlantique la Préresse-Déesse, marbre et... et marbre ! »

Ayant terminé sur cette ironie, qui d'ailleurs semblait perdue pour Murray Snowing, Jacques se dirigeait vers la porte ; il fut encore arrêté par la voix suppliante de l'Américain :

« Monsieur Riallant, une minute ! Sur ma parole d'honneur, je ne savais pas hier, quand je vous ai écrit, et j'ignore, en ce moment où je vous parle, si j'ai une chance de plus auprès de Mlle d'Annancey. Mon Dieu ! vous qui la connaissez depuis trois mois, pouvez-vous affirmer qu'il soit si facile de pénétrer ses desirs ?... Ai-je mis la surenchère qu'elle veut, et de la manière qu'elle la veut ? C'est encore pour moi un secret, je vous le jure ! L'unique chose qu'elle ait daigné me dire, c'est qu'elle désirait aujourd'hui même entre nous deux... et, et... si c'est vous qui l'emportez, eh bien ! je serai heureux de vous avoir vu... Mon échec me paraîtra si naturel que j'aurai moins de peine à m'en consoler. »

Jacques dut s'avouer que cette dernière phrase n'était pas sans élégance, mais Murray Snowing tendait la main, et, en vérité,

cela dépassait les limites de toute honnêteté.

— Monsieur, fit Jacques, il est dans l'usage qu'on se serre la main seulement après le duel, et l'issue de celui que nous nous livrons aujourd'hui sera indubitablement mortelle pour l'un ou l'autre ; le shake-kand me paraît donc une petite cérémonie hors d'usage entre nous ; mais j'ai l'honneur de saluer un homme d'honneur. »

Il partit, accompagné à travers le premier salon par Murray Snowing, dont la fraîche jeune figure exprimait la désolation de quelqu'un qui viendrait de perdre un ami précieux, pour lui le type achevé de toute perfection.

En sortant de l'hôtel, Jacques fit signe à son mécanicien de le suivre, et presque aussitôt, d'un autre signe, ayant tourné la rue de Rivoli, il lui ordonna de se ranger en face d'une boutique. Et, traversant la chaussée, il entra dans les Tuileries, descendant de la terrasse entre les bronzes de Cain, des animaux en lutte, et certes pas avec des armes plus féroces, plus meurtrières que celles employées par les hommes, même aux temps de la civilisation et de la paix.

L'argent, l'argent ! trouvera-t-on jamais une arme plus puissante que celle-là ? Voici ce jeune homme venu d'une terre étrangère, élevé par une société de mœurs et d'intellectualité toutes différentes ; il s'approche d'une jeune fille qu'un homme riche de son pays a entourée pendant trois mois, et d'abord accueilli par elle comme un dieu sauveur ; mais, en regard des quarante millions que « vaut » le nouvel arrivé, lui, avec ses deux millions, ne vaut même pas ce que serait un homme primitif armé de la hache de pierre devant un mal-

supprimer les pensions ecclésiastiques (1) et les communes reprendront les édifices consacrés au culte, églises et presbytères. Voilà pour le côté matériel de la question.

Mais il est une idée plus haute, qu'il importe de considérer au point de vue moral : le recrutement du clergé sera rendu plus difficile, dès lors que les associations cultuelles n'existeront pas. De nombreux clercs entraient dans les ordres parce qu'ils y trouvaient une vie facile leur assurant le pain quotidien. En refusant les associations cultuelles, le pape porte à l'Eglise un coup plus funeste que ses adversaires eux-mêmes n'auraient pu lui en porter.

En effet, voyez donc ce qui se passe autour de nous, dans ce pays que vous connaissez bien. A Echebrunne, à Marignac et dans de nombreuses communes, il existe, depuis près de dix ans, des temples édifiés par des soins des pasteurs protestants ; ceux-ci n'ont point reculé devant la constitution des associations cultuelles ; de nombreuses familles suivent les exercices du culte réformé. Vous verrez que l'intransigeance du clergé catholique, suivant les instructions du pape de Rome, fera de nombreux adeptes au protestantisme.

En résumé, ce ne sont pas les ennemis dits de l'Eglise qui récrimineront, mais ses amis. J'espère bien, toutefois, que le gouvernement s'abstiendra de toute coquetterie avec des gens qui se montrent si franchement brutaux en rejetant une loi libérale et libératrice. Quant aux libres-penseurs, je vous le répète, ils n'ont qu'à constater que le pape se montre conséquent avec lui-même.

Faut-il que je vous soumette une dernière pensée qui me vient ? On va dire que je me réjouis d'avance du schisme à prévoir. Le schisme n'est absolument indifférent. A la bien prendre, l'encyclique du pape n'est un document que pour les catholiques qui veulent bien s'y soumettre. Elle ne compte pour ainsi dire pas aux yeux de l'Eglise, qui n'a affaire qu'au clergé français et à ses fidèles. Le pape condamne les associations cultuelles ? Reste à savoir pour l'Eglise si ne se formera pas malgré tout des associations conformes à la loi. Peut-être n'y aurait-il pas lieu d'être surpris qu'il se produisît à cet égard des dissidences dans le monde religieux. Mais c'est là une préoccupation qui doit rester étrangère à des libres-penseurs.

Une lueur d'espoir.

Robuste optimiste, M. Harduin ne veut pas croire encore aux violences annoncées. Il écrit dans ses spirituels « Propos d'un Parisien » :

« En quatre lignes le pape dit aux évêques : « Les associations cultuelles ne doivent pas être formées. Organisez le culte religieux en recourant aux moyens que le droit reconnaît à tous les citoyens. »

Les évêques ont devant eux quatre mois pour trouver la solution de ce problème.

Le pape s'en est-il préoccupé pendant les longs temps qu'il a mis à prendre une décision ? C'est possible.

On ne conçoit guère, en effet, un chef absolu disant simplement aux siens : « Voilà ce que je ne veux pas ; quant à l'essentiel (ici c'est le culte) je m'en désintéresse, débrouillez-vous comme vous pourrez. »

Quoi qu'il en soit, que le pape ait ou non en réserve un moyen de concilier le droit avec la violation de la loi, ce qui est la quadrature du cercle, on n'est pas obligé de mettre dès maintenant les choses au pire ; de voir les églises fermées, les fidèles privés des sacrements, le clergé réduit à la mendicité.

Quatre mois ! On fait bien des choses en quatre mois.

Nous verrons, peut-être, dans l'interim, surgir un bon petit procédé qui permettra de sauver la chèvre et le chou, de respecter la volonté du pape, et en même temps d'assurer l'exercice du culte ; on découvrirait une amable *combinaison* qui sera l'association cultuelle tout en ne l'étant pas. Il y a le mot et il y a la chose. En sacrifiant le mot, souvent on s'accorde sur la chose.

En tous cas, attendons. Nous verrons bien ce qui arrivera.

L'entrevue de Friedrichshof.

Cronberg, 16 août.
Le roi d'Angleterre est parti à 9 h. 43. L'empereur l'a reconduit à la gare, où les deux souverains ont pris très cordialement congé l'un de l'autre. Le roi Edouard se rend à Marienbad.

Berlin, 16 août.
En commentant l'entrevue de l'empereur avec le roi d'Angleterre, la *Gazette de l'Allemagne du Nord* dit qu'elle ne peut s'associer aux hypothèses d'après lesquelles cette entrevue serait motivée par des raisons politiques spéciales. La signification réelle de l'entretien lui paraît assez importante, dit-elle, même sans de telles combinaisons, et elle exprime l'espoir que les entretiens des deux chefs d'Etat contribueront à affermir la paix universelle.

La *Gazette de Cologne* écrit :

Les journaux anglais ont dit que l'entrevue n'a pas d'importance politique. Ils ont raison, en ce sens qu'il n'y sera conclu aucun traité ni aucune convention formelle. Mais il est évident que deux souverains parleront en détail de la situation politique, et des questions intéressant tant l'Angleterre que l'Allemagne comme de celles qui ont une importance internationale. Si cet échange de vues devait avoir pour résultat d'atténuer les malentendus et les dissensions existants entre les deux pays, il serait accueilli avec une satisfaction particulière par le peuple allemand, parce qu'il ferait espérer un développement pacifique des forces nationales et une solution amicale des difficultés qui se présentent sur plusieurs points.

Londres, 16 août.
Le *Times* dit que le bon esprit dans lequel le peuple anglais et le peuple français regardent l'entrevue du roi d'Angleterre et de l'empereur allemand, qu'ils auraient considérée comme impossible il y a un an, est la meilleure manifestation de la force des liens qui les unissent maintenant.

(1) Ce n'est point là une conséquence nécessaire et légale de l'absence d'associations cultuelles, comme l'attribution des biens d'Eglise à des associations de bienfaisance et la reprise des édifices du culte. La loi attribue des pensions et indemnités temporaires aux prêtres séculiers en leur qualité d'anciens fonctionnaires privés de leur emploi par une mesure qu'ils ne pouvaient prévoir et n'y met aucune condition. Mais, il est probable que, par représailles, le pape voudra retirer au clergé les bénéfices que lui attribuait une loi contre laquelle il s'insurge.

Parlant ensuite de la campagne de certains journaux allemands au sujet de l'Egypte, le *Times* dit :

La campagne marocaine n'a pas produit beaucoup de résultats et l'Allemagne a dû en se féliciter. Nous pouvons assurer ces journaux que la campagne égyptienne n'aura pas plus de succès.

Le *Standard* croit que l'on exagère dans certains milieux l'importance de la présence à Friedrichshof de M. de Tschirski, secrétaire d'Etat aux affaires étrangères. Le journal anglais ne croit pas qu'aucune grave question fasse l'objet d'une conversation entre les deux souverains ; mais, dit-il, il est très possible qu'ils arrangent entre eux des questions de détail.

Paris, 16 août.

Le *Temps* écrit :

La simplicité même de l'entrevue est assez caractéristique et tout cela donne à penser qu'elle a été inspirée par la politesse plutôt que par l'amitié. C'est le signal d'une détente réelle dans les rapports anglo-allemands, qui furent tout récemment empreints de tant d'animosité qu'on put redouter un conflit prochain. C'est peut-être moins une garantie positive de paix, que l'atténuation de plusieurs causes de querelles. Les journaux anglais se félicitent de nous voir accepter avec tant de sérénité un événement qui fait couler des flots d'encre de l'autre côté du Rhin. Mais en quoi peut-il nous inquiéter ? Si le cache pas d'arrière-pensées, s'il doit simplement concourir au maintien de la paix générale, nous ne pouvons que nous réjouir qu'il se soit produit, et au demeurant nous surveillerons avec soin mais avec calme ses conséquences.

Le cas du général de Podbielski.

Berlin, 16 août.

La *Deutsche Tageszeitung* et d'autres journaux reproduisent une information d'après laquelle la retraite de M. de Podbielski, ministre de l'Agriculture, serait imminente.

De son côté la *Staatsbürgerzeitung* prétend tenir de source authentique que l'empereur a invité M. de Podbielski à donner sa démission.

Nous n'avons pas cru devoir jusqu'ici parler de cette grosse affaire, qui soulève dans la presse allemande une émotion trop marquée.

M. de Podbielski était général de hussards. Guillaume II l'a fait d'abord ministre des postes, puis de l'agriculture.

On le tenait pour un habile homme et il amusait par sa jovialité.

Mais les révélations faites au sujet des scandales coloniaux ont amené à le considérer sous un autre angle.

Il en est résulté qu'une maison de Tippleskirch, avait depuis quelques années une spécialité pour les fournitures coloniales. Elle était comblée de commandes par le gouvernement. Elle réalisait des bénéfices extraordinaires, revendait à l'Etat ce qu'elle achetait d'autre part, avec des bénéfices de 20 et de 50 0/0.

Or, on a appris que le général ministre de Podbielski était associé de cette maison. Avant son entrée au gouvernement, elle végétait ; depuis lors, elle a pris un développement superbe.

Devant les indiscretions de la presse, le général s'est d'abord tu.

Puis, forcé dans ses derniers retranchements, il a déclaré : « Ce n'est plus moi qui suis associé de la maison de Tippleskirch ; depuis que je suis ministre, c'est ma femme ; ça ne me regarde donc pas... »

Et comme cette parade était jugée insuffisante, le général de Podbielski s'est retranché derrière le souverain : « L'empereur roi savait que j'étais intéressé dans la maison de Tippleskirch ; je lui ai rappelé ; il n'y a vu aucun inconvénient et m'a nommé ministre. »

Les dépêches ci-dessus donnent à croire que l'incident prend décidément pour l'habile ministre une tournure fâcheuse.

À Mars-la-Tour.

Mars-la-Tour, 13 août.

Cette année l'anniversaire de la bataille de Mars-la-Tour a été célébré avec une solennité plus grande peut-être que les années précédentes. Le général Bailloud, commandant du 20e corps, le général Conturier, de la 80e brigade de Saint-Mihiel, et de nombreux officiers supérieurs de toutes armes appartenant aux 6e et 20e corps ont assisté à la cérémonie qui a été présidée par le général Langlois, ancien commandant du 20e corps, que les Lorrains ont envoyé, cette année, siéger au Sénat.

Le programme comportait l'inauguration à la mairie d'une plaque commémorative en marbre.

A midi, la messe traditionnelle a été célébrée. Les personnages du cortège y assistaient, ainsi que les officiers et les fonctionnaires et la fanfare du 19e bataillon de chasseurs à pied de Verdun.

Le général Langlois a ensuite prononcé un panégyrique de l'armée française. Il a fait le parallèle entre l'ancienne armée de 1870 et la nouvelle armée.

Exaltant les morts de 1870 il a dit que la République, sans forfanterie et sans menace, sait aussi tenir sa poudre sèche et son épée aiguisée.

« Si, ajoute-t-il, la nouvelle armée allait à la bataille elle évoquerait le souvenir des anciens et elle imiterait hautement leur exemple. (Applaudissements prolongés). »

M. Niessen, du Souvenir français, parlant ensuite, condamne énergiquement les envoyés de la mauvaise parole, nationalistes et antimilitaristes, qui vont circulant en France, répétant que la France est finie. Ils commettent un crime de lèse-patrie. On ne saurait trop les féliciter, car ce sont des fumeurs de craque. (Cris de : Vive l'armée ! vive la France !)

La situation en Russie.

De St-Petersbourg, au *Temps* :

Il paraît qu'au mois de juin dernier le ministre de l'Intérieur avait envoyé aux gouverneurs des provinces une circulaire confidentielle pour leur demander dans quelle mesure la pression administrative pourrait s'exercer dans de nouvelles élections.

Les réponses des gouverneurs ne furent pas encourageantes. Elles disaient que les populations étaient dans un état d'excita-

tion trop grand pour qu'elles pussent être utilement influencées et que tout faisait au contraire prévoir qu'elles enverraient des députés d'opposition encore plus extrême.

La police finlandaise continue son instruction sur l'assassinat de M. Herzenstein.

La participation du gendarme russe Zapolsky au crime est confirmée.

On a trouvé sur lui un billet très compromettant concernant le télégramme qui parut dans un journal de Moscou trois jours avant la mort de M. Herzenstein.

De St-Petersbourg à l'agence Havas :

Le ministre des finances a accordé un délai de un an pour le paiement des impôts aux zemstvos.

L'amiral Rojestvensky serait gravement malade.

Le journal libéral *Strana* a reparu aujourd'hui.

La justice procède actuellement à une enquête au sujet de la mise en accusation des membres de la Douma qui ont signé le manifeste de Viborg.

Une manifestation anti-grecque.

Roustchouk, 13 août.

Notre bonne ville de Roustchouk, d'ordinaire si paisible, présentait hier, dimanche 12 août, une animation inaccoutumée.

Au milieu d'une captivante partie d'échecs, j'entendis tout à coup une rumeur insidieuse s'élever de la place principale. Des cris de rage, des hurrahs frénétiques unis à un fracas de vitres brisées se faisaient entendre. Saisissant mon couvre-chef, je cours aussitôt dans la rue et me dirige du côté où le tumulte se produisait. A un détour, je vis une foule houleuse massée devant une maison habitée par les Grecs, dont elle s'évertuait à briser toutes les fenêtres.

Les vitres volaient en éclats, pendant que de l'intérieur des forcenés lançaient sur la foule publique les meubles de l'appartement : chaises, fauteuils, tables, lits, vaisselle, habits, tout fut en un instant réduit en miettes. Des fous furieux s'acharnaient à mutiler quelques arbres fruitiers et à bouleverser le jardin.

En quelques minutes la maison fut mise à sac. Une femme affolée, les yeux hors des orbites et poussant des cris désespérés, traverse la rue ; deux minognes fillettes se cramponnaient à sa robe. « Hourra ! hourra ! » beuglaient-outraient de moi. Un pain lancé de la cuisine vint tomber à mes pieds.

— Et la police ? direz-vous. Où se tient-elle ?

La police bulgare ? Justement, voici quatre agents qui arrivent. Ils ne se pressent pas ; ils veulent laisser aux vandales le temps de terminer leur besogne. Ils vont lentement de leur pas lourd et bête. Sûrement ils vont arrêter quelques-uns de ces fous. Non, vous vous trompez ; est-ce là le rôle de la police bulgare ?

Tout tranquillement, les quatre lourdauds font évacuer la maison saccagée et se bornent à veiller sur les débris sans effectuer une seule arrestation. Poursuivant ma promenade, je rencontrai par hasard un de mes collègues bulgares, et comme, indigné, je lui demandais pourquoi la police ne faisait pas son devoir, il me répondit, moitié allemand, moitié français : « La police reste passive ! »

— Maman ! Maman ! criaient les deux fillettes.

Toutes les maisons grecques, au nombre d'une vingtaine, furent ainsi dévastées les unes après les autres. La population ne respecta pas même l'église. Pas un meuble n'est resté entier ; lits, armoires, pianos, vêtements, marchandises, tout est là dans la rue, éventré, brisé, piétiné, lacéré. Devant une maison, une belle robe rose et un pantalon sont restés accrochés aux fils du télégraphe.

Une foule immense se dirigeait vers le vice-consulat grec, mais toutes les rues y aboutissant étaient fermées par la troupe, infanterie et cavalerie, baïonnette au canon et sabre au clair.

Jusqu'au soir, les vandales se livrèrent à leur passion destructive. Dès qu'une maison était saccagée, la police ou la troupe surgissait, faisait évacuer et surveillait les débris. On ne fit rien pour arrêter le pillage.

Je lisais l'autre jour dans votre bonne *Gazette*, à propos des manifestations semblables de Sofia et de Philippopol, que le gouvernement ferait tout son possible pour maintenir l'ordre. Ce sont là des mots, de simples phrases mensongères. La police a laissé faire et laisser tout impuni : une maison grecque touchant le poste de police central a été saccagée !

Il n'y a heureusement pas eu de sang versé ; la colère populaire s'est seulement déchaînée sur les choses. Aujourd'hui tout est tranquille.

« La police reste passive. » Serait-ce le chemin de la popularité ?

Constantinople, 16 août.

Un bateau allemand venant de Pyrgos a amené à Constantinople de nombreuses familles grecques fuyant les persécutions des Bulgares.

Vienne 16 août.

Une dépêche de Constantinople dit qu'à la nouvelle des événements d'Anchialos, le Synode et le conseil laïque du patriarcat ont décidé de s'adresser à la Porte et aux grandes puissances. Une note protestera contre l'attitude des autorités bulgares, réclamera satisfaction et exigera le rétablissement du *status quo*. Le patriarche Joachim remettra vendredi en personne cette note au doyen des ambassadeurs.

Belgique.

Il y a maintenant une semaine, trois puitsiers, occupés à des réparations dans un puits près d'Uxelles, furent surpris par un éboulement. Les moellons de la maçonnerie, soutenus par les échafaudages, durent faire volte au-dessus de la tête des malheureux, car on put entendre leurs ap-

pels ou tout au moins leurs signaux, des coups de marteau frappés contre la maçonnerie du puits. Le sauvetage fut aussitôt organisé. On creusa un puits vertical à peu de distance du puits écroulé, mais l'opération a été très longue en raison de la nature du terrain et des précautions qu'il a fallu prendre pour éviter un nouvel accident. Hier matin les sauveteurs, parvenus à la profondeur voulue et ayant dirigé une attaque dans la direction du puits écroulé, ont atteint la maçonnerie, dans laquelle ils s'apprêtaient à pratiquer une ouverture. Les sinistrés répondaient encore à leurs signaux. Un quatrième puitsier, le nommé Van Siep, qui se trouvait assez près de la surface, avait été dégragé assez promptement, mais il avait subi des lésions internes et il est mort mercredi, d'une congestion pulmonaire. Ce pauvre homme était veuf et il laisse sept enfants en bas âge.

A PORT-ARTHUR

Le journal *Novi Krai* (le Pays neuf), qui paraissait autrefois à Port-Arthur, se publie actuellement à Kharbin. Dans un des derniers numéros parus en Europe, il donne la description de ce que la capitale perdue par les Japonais est devenue entre les mains des Russes.

Tout d'abord, il est difficile, même à des négociants, de se rendre à Port-Arthur. Il faut pour cela que le requérant s'adresse au représentant de son pays à Tokio. La demande est soumise aux ministres des affaires étrangères et de la guerre. La réponse met au moins une quinzaine de jours à venir.

La nouvelle ville, écrit le *Novi Krai*, n'a pas changé. Le bâtiment occupé autrefois par la Banque russo-chinoise abrite actuellement une banque japonaise, qui est gardée par un poste de soldats. Les Japonais établissent une canalisation d'eau potable et parlent de tramways et de lumière électrique. Néanmoins, cette partie de la ville est extrêmement peu animée. Les Européens qui y possèdent des maisons les louent à long terme pour trouver prétexte.

La ville ancienne, au contraire, offre le spectacle de la vie. Les Japonais y sont maîtres du gros et du petit commerce, et leurs coolies même y font concurrence aux coolies chinois. Les maisons qui avaient été détruites ont été réédifiées. Les magasins alternent avec les maisons de thé où les *geishas* servent la boisson dans les formes usuelles. Lorsque deux divisions, qu'on attend du nord, seront venues prendre leurs quartiers à Port-Arthur, les affaires seront en pleine prospérité.

Les Japonais font, en tout domaine, concurrence aux Chinois. Ceux-ci viennent à regretter. Les Russes, sous lesquels ils trouvaient plus facilement à vivre. Ils protestent particulièrement contre les droits d'entrée et de sortie imposés sur toutes les marchandises. Ces droits gênent d'ailleurs aussi les Russes qui, pour n'avoir pas à les acquiescer sur les marchandises qu'ils avaient importées avant l'établissement de cette taxe, sont obligés de vendre leur stock à vil prix aux Chinois.

On continue de voir fonctionner à Port-Arthur une commission japonaise chargée de trancher les conflits de propriété entre les négociants qui étaient établis dans la ville avant la guerre. Le gouvernement de Tokio modifie assez souvent la composition de cette commission, pour que les membres de celle-ci ne s'enrichissent pas trop. L'existence de ce recours n'empêche pas les anciens négociants de se plaindre amèrement de la disparition de leurs biens. Toutes les marchandises qui n'ont pas été régulièrement surveillées ont été volées. Les Japonais ont constitué de grands dépôts de plus en plus considérables de ces marchandises. Les gens qui ont quelque bien à réclamer doivent présenter une liste des objets qu'ils disent leur manquer. Ils sont alors autorisés à parcourir les dépôts japonais pour y signaler la présence de ce qu'ils ont annoncé leur appartenir.

De nombreux hauts fonctionnaires et hauts grades japonais viennent visiter Port-Arthur. Tous rendent visite à la fameuse colline de 203 mètres et l'on s'émervaille que les Russes aient pu y tenir aussi longtemps. Les Japonais n'ont rien changé jusqu'à aux défenses de la forteresse du côté de terre. Toutefois, des centaines de cailloux sont occupés sur la colline des Coilles. Les Japonais assurent aux Russes qu'ils y font creuser une vaste fosse commune où seront rassemblés les ossements des combattants ayant appartenu à l'une et à l'autre armée et qu'ils y feront élever un monument. On peut d'ailleurs visiter les forts du côté de terre avec une permission. En revanche, il est absolument interdit de s'approcher des forts côtiers.

Le *Novi Krai* n'est pas entièrement digne de crâner quand il affirme que les Japonais considèrent Port-Arthur comme un embarras pour eux, peut-être aussi quand il dit que Chinois et Japonais sont en mauvais termes, les premiers accusant ceux-ci de monopoliser le commerce et de maltraiter le peuple.

CONFÉDÉRATION SUISSE

Commerce franco-suisse. — Pendant les six premiers mois de 1906, la France a acheté en Suisse pour 2,485,000 fr. de plus et lui a vendu pour 5,976,000 fr. de plus que pendant les six premiers mois de 1905.

Franchise de port. — La franchise de port est accordée en faveur des incendies de Möhlin (Argovie) pour tous les dons jusqu'à un poids de 5 kg. (y compris les envois d'espèces et les mandats-poste).

Directe Berne-Neuchâtel. — Les recettes des sept premiers mois de cette année se montent à 501,393 fr. en augmentation de 16,844 fr. sur les recettes correspondantes de 1905.

Affaire Berton. — Louis Berton a été mis provisoirement en liberté.

L'ex-commissaire Stephany. — L'ancien commissaire de police Stephany vient de demander à la direction de justice et police l'autorisation de s'établir à Zurich.

Aucune décision n'a encore été prise à ce sujet.

Le prix de la viande. — Au dernier marché au bétail de Saignelégier, on a constaté une baisse moyenne de cent francs par tête de gros bétail.

Cette baisse s'est manifestée également sur d'autres marchés, et il est probable qu'elle exercera prochainement son influence sur le prix de la viande.

Nos hôtes. — Le prince Roland Bonaparte a quitté l'hôtel de Naye, où il a fait un séjour prolongé.

— Lundi dernier, M. Joseph Chamber-

lain, ex-ministre des colonies de Grande-Bretagne, a traversé Berne en automobile, se rendant à Interlaken.

M. Becker, président du conseil des ministres du grand-duché de Bade, est descendu au Grand-Hôtel de Saas-Fee.

Mont-Cenis. — Le trafic normal des personnes et des marchandises a recommencé hier matin sur la ligne du Mont-Cenis.

Volontés de trains. — Deux personnages ont été arrêtés, il y a quelques jours, dans le train Genève-Berne-Bâle, sur la dénonciation du personnel du train, qui les avait observés et avait acquis la conviction d'être en présence de professionnels du vol à la tire. Ce sont les nommés Rodriguez Cavallo, né en 1868 à Barcelone, et Lallanne, né en 1867 à Mont-de-Marsan. Leurs énergiques dénégations n'ont pas convaincu la police, l'inventaire de leurs poches ayant semblé suffisamment compromettant. On en juge.

Rodriguez avait sur lui : 4 billets de 100 francs de la Banque nationale belge ; 1 billet de 50 fr. de la même banque ; 1 billet de 50 fr. de la Caisse d'épargne du canton d'Uri ; diverses monnaies d'argent et de nickel tant suisses que belges ; une bague avec brillants évaluée 250 fr. ; une épingle de cravate avec perle évaluée 100 fr. ; une paire de boutons de manchettes évalués 40 fr.

Sur Lallanne on a trouvé : 1 billet de 100 fr. de la Banque de Soleure ; un autre de la Banque cantonale tessinoise et l'autre de la Banque de St-Gall ; 1 billet de 50 marks et 2 billets de 5 marks ; 4 billets de 100 fr. de la Banque de France ; 2 billets russes de 5 roubles, 2 de 3 roubles et 6 d'un rouble ; 3 pièces de 20 fr. françaises, 1 suisse et 1 belge, plus de la petite monnaie.

Les deux personnages ont déclaré ne pas se connaître et s'être rencontrés par hasard le jour même, dire difficilement soutenable en face du fait que tous deux avaient des billets Ostende-Bâle et retour portant la même date et les numéros 0108 et 0109.

Au moment de son arrestation, Lallanne essaya de dissimuler un paquet de billets de banque, mais fut pris sur le fait.

La grève à Zurich.

Zurich, 16 août.

Le comité du syndicat des entrepreneurs de la ville de Zurich publie un avis au public dont voici le résumé :

Le comité de la grève prétend que celle-ci continue et que le travail n'a été repris que chez les entrepreneurs qui ont consenti une journée de 9 h. 1/2.

C'est faux. L'assemblée des grévistes de samedi dernier, qui comptait 200 personnes, a voté à la presque unanimité des voix (la minorité est formée des membres du comité de la grève) la reprise du travail. Celle-ci a été effectuée lundi matin et, actuellement, tous les chantiers sont en activité.

Le comité de la grève a intérêt à nier ces faits, parce qu'un début il avait promis aux grévistes un succès et des subventions abondantes. Or, le travail a été repris aux conditions antérieures, sans une augmentation de salaire offerte d'emblée par les entrepreneurs. Quant aux subventions, elles ont été minimes ; la plus grande partie des sommes recueillies sont entrées dans les poches des meneurs et y entreront encore si la grève est sensée continuer.

Il y a eu, cette année, 42 grèves de maçons en Suisse. A peu d'exceptions près, elles ont été organisées par des meneurs italiens, à la suite d'une assemblée socialiste tenue l'automne dernier à Milan. Cette assemblée a envoyé ses émissaires en Suisse ; elle a fait durant l'hiver une propagande active dans toute la Haute-Italie pour détourner les bons ouvriers de venir en Suisse ; elle a dirigé sur la Suisse des ouvriers du Midi, la plupart très turbulents, pour servir d'escorte aux agitateurs. C'est d'Italie qu'est parti ce mouvement qui a troublé si profondément la vie économique en Suisse. Nous attirons sur ce point l'attention des autorités.

Quant aux grèves qui ont eu lieu, aucune n'a abouti. Sauf sur la question du salaire parce que les entrepreneurs avaient résolu à l'avance d'améliorer ceux-ci graduellement et dans la mesure du possible.

Réuni mercredi en séance extraordinaire, le Conseil d'Etat a décidé de licencier l'escadron 18, qui avait été levé pour réprimer les désordres causés par les grévistes. L'escadron 18 a été licencié hier matin jeudi.

On distribuait mercredi, à Zurich, dans les promenades fréquentées surtout par les voyageurs, de petites feuilles engageant les étrangers à ne pas séjourner à Zurich, afin d'échapper à la cupidité d'une bourgeoisie qui n'en veut qu'à leur bourse. La police a saisi ce libellé et elle en recherche l'auteur.

La doyenne des locomotives.

La semaine dernière est arrivée à Olten, venant de la gare de Berne, la plus vieille des locomotives de la Suisse. C'est une machine de l'ancienne Compagnie du Central. Elle a fait sa dernière course le 6 août et va être démontée. Construite en 1858 à Esslingen, elle risqua de ne jamais rouler, car, tandis qu'on l'amenait en Suisse par le lac de Constance, elle tomba à l'eau, dans le port de Lindau, le bateau qui la transportait ayant chaviré ; on eut toutes les peines du monde à la ravoir. Dès lors, elle a fonctionné sans interruption pendant 48 ans.

Le dernier train qu'a remorqué la *Saint-Jacques* — c'est le nom de cette vénérable machine — avait pour conducteur M. Kohler, du dépôt d'Olten, le doyen des chefs de train de l'ancienne Compagnie du Central. M. Kohler compte 46 ans de service.

CHRONIQUE MILITAIRE

LES MANŒUVRES D'AUTOMNE

Berne, 16 août.

J. — Voici venir, comme chaque année à pareille époque, la période des exercices pour les grandes unités d'armée.

Le tour de rotation établi appelle sous les drapeaux les troupes des IIIe et IVe corps. Les premières manœuvreront la majeure partie du temps dans le cadre du régiment ; les secondes passeront, par contre, dès la fin de la première semaine — soit dès le 2 septembre — sous les ordres directs des commandants de division, puis sous ceux du commandant de corps.

Les manœuvres du IVe corps se dérou-

"MONARCH"

Sorbettières américaines

Francillon & Cie

5, rue St-François.
LAUSANNE

Banque Fédérale (Soc.) Lausanne

Capital 30 millions

Reçoit des dépôts : à 3 ans et plus à 3 3/4 %
à 1 an à 3 1/2 %
à vue, taux à convenir.

Ouvre des comptes courants créanciers et débiteurs.

Prête sur titres à 4 1/2 % sans commission

Ordre de Bourse. — Garde de titres. 3086

Toutes opérations de Banque.

Hôtels & Restaurants

Pour cette publicité s'adresser à
HAASENSTEIN & VOGLER

Château d'Ex HOTEL DE VISVOYE Valais 1280 m. Gare
L'OUIS. Réfectoire et salle à manger. Hôtel d'Amis
Electricité. Bains. Cave et cuisine électr. Télec. Centre d'excursions, très
soignées. Prix modérés. 6177. Salubre. Blatter, propr.

Grand-Hôtel du Mont-Pèlerin sur VEVEY Altitude 900 m.
Altitude 900 m. sur VEVEY Altitude 900 m.
Situation splendide dominant toute l'étendue du lac Lé-
man. Hôtel de premier ordre, de construction récente, pos-
sédant le luxe et les installations les plus modernes. —
Concerts. — Tennis.
Gehrig, Niess et Cie, nouveaux propriétaires. 5330

St-Imier-Mont-Soleil Jura bernois. Alt. 1250 m.
Forêts de sapins. Vastes étendues ga-
zonnées pour promenades et jeux. Cures d'air
Vue très large sur Jura suisse, Franche-Comté, Alpes.
Trains directs de Bâle et Berne. Communications rapides.
Funiculaire St-Imier-Mont-Soleil. Excellents hôtels et restaur.
eau de source à la montagne. Poste, télégraphie, téléphone.
St-Imier point de départ le plus facile pour le Chasseral 5737
Renseign. par: Société de développement de St-Imier.

Exposition de Milan 1906
CHALET SUISSE
— RENDEZ-VOUS DES SUISSES —
VINS & BIÈRE SUISSES 6259
PORTE DOMODOSSOLA PIAZZA D'ARMI

Conservatoire de musique de GENEVE

L'ouverture du premier semestre aura lieu le lundi 17
septembre. 7452
Les inscriptions des anciens et des nouveaux élèves se-
ront reçues à la Direction, du vendredi 31 août au ven-
dredi 7 septembre inclusivement, de 9 h. à midi.
Les examens d'admission, de promotion et d'arrivés
auront lieu les 10, 11 et 12 septembre.

Cours et Professeurs.

Solfège et théorie : M. Kling, Mmes Chassevaut, Kunz,
Terroux, Metzger et Delav. 7452
Solfège supérieur et improvisation : M. Jacques-Daloz et
Mlle Götter.
Harmonie : MM. Jacques-Daloz, Braschi et Mlle Götter.
Contrepoint, Fugue, Composition, Transposition : M.
Otto Barblan.
Chant : MM. Léopold Ketten, Alfonso Dami, Francis Tho-
rol et Mme Guillemin-Thüringer.
Diction lyrique et enseignement vocal : M. Léopold Ketten.
Déclamation et Lecture : Mlle Lavater et M. Brunet.
Lecture à vue vocale : M. Ketten, Dami Thorold et Mme
Guillemin-Thüringer.
Lecture à vue piano : M. Colombatti.
Histoire de la musique : M. Humbert. Instrumentation :
M. Joseph Lauber.
Histoire des formes et styles musicaux : M. Joseph
Lauber.
Piano : M. Willy Rehberg, Mme Marie Panthès, M.
Schulz, Lauber, Fricker, Günter, Ostroga, Montillet, Mmes
Bourgeois Fontannaz, Boyet, Cherdjian Charrey, Lagier,
Goguel, Schmitz, Marchin, Müssard, Delisle, Jaubert,
Dür, Garey, Harman, Renard, Thury, Babel, Rey, Bulliat,
Vatter.
Violon : MM. Henry Marteau, Louis Raymond, Pahnke,
Alexy, Eugène Raymond, van Laar et Mlle Dorval.
Violoncelle : MM. Adolphe Rehberg, Brinet et Lang.
Accompagnement et Quatuor : MM. L. Raymond et X.
Classe d'orchestre : M. X. Haubois, Cor anglais : M.
Rouge, Clarinette : M. Bonade, Orgue : M. Barblan, Harpe :
Mlle Hennecart. Cor : M. Kling, Trompette-Cornet : M.
Pleyer.
Pour prospectus, renseignements et conditions, s'adres-
ser à LA DIRECTION. 7453

Technicum Fribourg (Suisse)

La section A forme des techniciens du degré moyen et
comprend :
1. Ecole d'électro-mécanique ; 2. Ecole de construction
civile et de bâtiment ; 3. Ecole de géométrie ; 4. Ecole
normale pour maîtres et maîtresses de dessin.
La section B forme des ouvriers et praticiens capables
et comprend :
1. Ecole-atelier de mécanique ; 2. Ecole-atelier de tail-
leurs de pierre et maçons ; 3. Ecole-atelier de menuiserie
et ébénisterie ; 4. Ecoles-ateliers d'art décoratif : a) école-
atelier de sculpture sur pierre ; b) école-atelier de peinture
décorative ; c) école-atelier de broderie.
L'année scolaire 1906-1907 s'ouvrira le lundi 1er octobre
par l'examen des nouveaux élèves.
Les inscriptions se font par écrit, auprès de la direction
du Technicum qui fournira programme et tous renseigne-
ments nécessaires. 7085

Allemagne du Sud. Kirchheim-Teck.
L'Ecole Commerciale Kirchheim.
grand établissement moderne, reçoit jeunes gens désireux
apprendre langues modernes et sciences commerciales. —
références sérieuses. Prix modérés. Demandez prospectus.
7243

Nouvelle machine à écrire américaine, de 1re classe, à écriture entièrement visible et tabulateur. — Grands progrès
dans le domaine de la technique des machines à écrire. Grande stabilité. Toucher le plus doux. — Importants perfectionnements
techniques. Prospectus gratuits. — Machines à l'essai.

Représentation générale pour la Suisse : PFISTER & FRICK.
ZURICH
55, Löwenstrasse.
LAUSANNE
Villa Cornelia, chemin de Villard.

Depuis son apparition en Suisse (avril
1905), la « Monarch » s'est introduite
rapidement : Fabrique de chocolat
Cailler, 12 machines. Chemin de fer du
Gothard, Lucerne, 11 machines. Admi-
nistration cantonale vaudoise, Lau-
sanne, 4 machines. 6599

LA CAISSE D'EPARGNE

Cantonale Vaudoise

la seule garantie par l'Etat

Reçoit des dépôts de fr. 5.-- et en sus.

INTÉRÊT pour 1906 : 3 1/2 %

65,500 déposants pour un capital de Fr. 65,000,000.—

ADMINISTRATION CENTRALE :

Le Crédit Foncier Vaudois, à Lausanne

Agent dans chaque district : Le Receveur de l'Etat.
Bâle : MM. César Cachemille, ancien boursier.
Bex : François Thomas, boursier communal.
La Cure (Suisse) : Philibert Monnier.
Montreux : D. Méville, banquier.
Ste-Croix : Edouard Chataillon.
Vallorbe : Mme veuve Glardon. 222

Athéné

Lycée international et école supérieure de jeunes filles

à Zoug

Pensionnat de 1er ordre pour jeunes filles apparte-
nant à tous les cultes. Cours généraux. Préparation au
baccalauréat. Étude approfondie de l'allemand. Éduca-
tion physique, gymnastique suédoise, sports. Bains du
lac. Superbes bâtiments aménagés selon les derniers
perfectionnements de l'hygiène. Site ravissant. Vaste
parc. Lawn-tennis. Prospectus détaillé p. la direction.
Dr Max Niedermann Pierrehumbert. W. Fuchs Gessler.

Lucien REGAMEY

7, avenue Louis Ruchonnet, 7
près la Gare centrale C.F.F. 7450
LAUSANNE

VÊTEMENTS SUR MESURE et confectionnés

pour hommes, jeunes gens et enfants

CHEMISERIE

Ateliers de coupeurs et tailleurs.

Mises d'immeubles.

L'Office des faillites de la Gruyère exposera à vendre en
mises publiques, lundi 20 août, de 2 h. du jour, à l'hôtel
du Lion d'Or, à Arvy-devant-Pont,

le domaine de Redon

appartenant à la masse en faillite de Jean Carraz,
au dit lieu, de la contenance de 43 poses, dont 36 poses en
pré 1re qualité, foin et regain et 7 poses en bois, situés
sur la route cantonale Bulle-Fribourg. Eau instaurable.
Possibilité d'acquiescer le domaine adossé, de même con-
tenance.
Prix d'estimation : 50,000 francs.
Pour les conditions s'adresser à l'Office des faillites de
la Gruyère, à Bulle. 7327

Hotel ROCHERS de NAYE Restaurant
Billets-touristes à 20 fr.
Valable pour course chemin de fer avec
souper, coucher et déjeuner à l'hôtel. 6972

Tours d'Aï et de Mayen

Ascensions faciles et sans danger en 2 h. 1/2

depuis Leysin

Vue magnifique sur les Alpes, le Jura et le plateau suisse.
On se rend à Leysin en une heure par le chemin de fer
électrique à crémaillère Aigle-Leysin. Pourvus de tous
pittoresques et intéressants. Réduction de tarif (50 %) pour
le dernier train montant du samedi soir (départ de la gare
C. F. F. d'Aigle à 8 h. 15) et le dimanche. — Itinéraire des
cours à entreprendre depuis Leysin, envoyé gratuitement.
Sur demande adressée à la Compagnie du Chemin de fer
Aigle-Leysin, à Aigle. 6663

EVIAN-GROTTE

Approuvée par l'Académie de médecine de France.
La plus digestive des eaux de table. Acceptée par
les estomacs refusant toutes autres eaux. Voies
digestives, urinaires, gravelle, etc.

Se vend aussi gazéifiée sous le nom de

EVIAN-SPARKLING

La gazéification augmente la saveur sans altérer
aucune des propriétés de l'eau minérale naturelle.
L'authenticité de la provenance n'est garantie
absolument que sous la marque « SPARKLING ».

Médailles d'or Vienne et Paris 1906.

Livraison par 12 bouteilles franco domicile. Eau
naturelle en bonbonnes de 15 à 60 litres. 6310

Dépôt général :
NONNENMACHÉ & Cie, r. de Morges et Terreaux 10
Téléph. 1061 et 1935. — Prix cour. p. retour du cour.

BOVRIL

Les qualités remarquables du Bovril sont :
1. Une pureté absolue garantie. 2. Il peut être préparé
instantanément et facilement. 3. Il est fortifiant et nutritif
au plus haut degré. 4. Il ne varie jamais de qualité ni
d'efficacité. 6167

A vendre ou à louer

pour cause de maladie, l'

Hôtel du Lac

A ESTAVAYER-LE-LAC

café-restaurant, jardins ombragés, terrasses, vue magni-
fique sur le lac, confort moderne, lumière électrique. Peu
de frais.
Entrée dès le 1er septembre prochain
Pour tous renseignements et conditions, s'adresser à
M. Baptiste Bovet, conseiller communal, à Estavayer-
le-Lac. 7187

J. Kirschmann, Lausanne. Société des eaux alc. de Montreux
Caisnes de 12, 25 et 50 bouteilles.
Gazeuses ou non gazeuses. 4001

Winandy & Cie

rue de Bourg, 31, Avenue du Léman, 1
Croix-d'Ouchy.

Conserves pour courses

Viandes - Gibier - Volailles - Poissons

Soupes et sauces anglaises.

Légumes et fruits en conserve.

Jambons York, Prague et Westphalie

Viande séchée des Grisons.

Salami de Milan et Gotha.

Hors d'œuvre variés.

Catalogue spécial à disposition

Vin sans alcool de Meilen

Jus de raisins frais stérilisés

Boissons hygiéniques et nutritives.
Ne pas les confondre avec des limonades, car ce sont
des jus de fruits frais conservés sans alcool.

Blancs Rouges
Prix Meilen 0,70 Rotenberg 0,70
par bouteille Vaud 0,75 Hallau 0,75
verre en sus Valais 0,85 Barbera 0,90

Les cidres sans alcool de MEILEN sont des jus de
pommes et poires fraîches. Stérilisés et d'une limpidité
parfaite. Prix 0,45 la bouteille, verre en sus.

En vente dans les épiceries et drogueries à Lausanne
Dépôt général, Louis Béchert, rue Neuve.
Vevey, épiceries Berthier, rue des Deux Marchés.
Montevaux, Clavens et Terrier, Jules Rumpf, épicierie.
Neuchâtel, Emile Boillet, 8, rue Louis Favre et épiceries.
Genève, épiceries, drogueries, etc., et chez M. Bouvier
et Cie, rue du Général Dufour. Dépôt général, Marc
Poggi, 4, Robert-Etienne. — Téléphone 2783. 7153

A vendre magnifique propriété

comprisant : château (moyen âge) de 20 pièces de maîtres,
écurie, remise, parc et vue étendue.
Domaine de rapport, 60 poses, avec usine hydraulique.
Communications faciles, à proximité de 2 gares.
S'adresser à M. de Rham, gérant, 15, rue de Bourg,
Lausanne. 6691

Sage-femme 1re classe

Mme Vre BLAVIGNAC, Genève

3, rue des Pâquis (près la Gare)

Reçoit pensionnaires ; soins des maladies des dames.
Consultations et par correspondance. 3755

Position commerciale offerte

de premier ordre, stable et bien rétribuée. — Branches des
voyages et de la connaissance des marchandises de cette bran-
che. Aptitudes commerciales générales et pratique des
affaires. — Langues française et allemande.
Les offres sont à adresser sous garantie d'absolue discrétion,
casier postal 501, La Chaux-de-Fonds.

Vue par les Alpes de la Gruyère. Bureau des postes, télé-
graphe et téléphone dans la dépendance.
Entrée en jouissance au 1er janvier 1907.
Les mises auront lieu au dit hôtel, le lundi 20 août 1906,
à 2 heures de l'après-midi.
Pour tous renseignements, s'adresser au notaire Menoud
à Bulle. 7362

Fabrique GRÆSER

3, Grand-Chêne, 3, Lausanne.

MAISON FONDÉE EN 1859

Sacs de tourlites. — Bandes molletières. —
Gourdes. — Pique-Nique. — Paniers à pro-
visions, etc.

Malles GRÆSER

plus solides, plus légères et 20 % MEILLEUR
MARCHÉ que de quel qu'il soit jusqu'à ce jour, ne se
vendent que chez l'inventeur. 3519

MARQUINERIE FINE

Hotel-Pension et domaine à louer

A louer l'hôtel des Trois Rois, à Arvy-devant-Pont.
Sur la route cantonale et à mi-chemin de la Gruyère,
compréhension bâtiment avec nombreuses chambres, grande
cave voûtée, terrasse, café indépendant, vaste grange avec
écuries, plus 10 poses de prés naturels.
Vue sur les Alpes de la Gruyère. Bureau des postes, télé-
graphe et téléphone dans la dépendance.
Entrée en jouissance au 1er janvier 1907.
Les mises auront lieu au dit hôtel, le lundi 20 août 1906,
à 2 heures de l'après-midi.
Pour tous renseignements, s'adresser au notaire Menoud
à Bulle. 7175

A louer grands locaux p^{re} bureaux

situés place St-François.
S'adresser M. G. Lachet,
régisseur, rue Halldmann,
6, Lausanne. 7101

Demoiselle allemande

(23 ans) de très bonne famille,
actuellement en Suisse, cher-
che pour l'automne engage-
ment comme dame de com-
pagnie, auprès d'une dame
ou jeunes filles. Parle le fran-
çais et l'anglais. S'occuperait
de la direction du ménage ;
voyagerait. S'adresser sous
N 7975 L, à Haaseinstein &
Vogler, Lausanne. 7474

Pharmacie des Mousquines H. ADDOR

Avenue du Léman
Accessoires de pharmacie. — Cylindres, seringues, douches,
crachoirs pour malades. — Tasses, biberons, cuillères
et verres gradués, etc., etc. 6478

COQUELUCHE

Demandez à votre
médecin de traiter
cette maladie avec le
Dialysé Colz, de
Thymel et Pingu-
culae. Efficace et sans
danger. Dans toutes les pharmacies, 3 fr. 50. 1855

Grands magasins

A louer dès octobre 1906, à Lausanne, occupant une maison
entière, de construction moderne, située au centre des
affaires. Agencement.
S'adresser à l'étude du notaire F. Flaex, Petit-Chê, 7.

OFFRES

DE PLACES

Pour petit ménage, très
soigné, à Genève, on cherche

bonne à tout faire

sachant cuisiner. S'adresser
hôtel Ketterer, Clavens. 7466

Jeune femme de langue
française, sérieuse et intelli-
gente, trouverait à se caser de
suite dans le bureau de

PARIS

d'une grosse maison suisse
de commerce, en débutant
sur un stage de 6 mois comme
volontaire. Poste d'avenir.
Adresser offres sous H 3477 X,
à HAASENSTEIN ET VOGLER,
Genève. 7460

On cherche pour Berne, p^{re}
notaire, auprès de 4 enfants,
de 6 mois à 3 ans, 7449

2 bonnes ouvrières

Japon et taille

sont demandées pour un at-
elier de 1er ordre, dans station
d'extrême. Fort salaire. Pla-
ce à l'année. Offres sous
N 8935 LZ, à HAASENSTEIN &
VOGLER, Lucerne. 7107

Institutrice diplômée

est demandée dans un pension-
nat de la contrée Vevey.
Montreux. Adresser offres s^{us}
initiales M. 13 R., Poste res-
tante, Clavens. 7454

gouvernante

on cherche pour Berne, p^{re}
notaire, auprès de 4 enfants,
de 6 mois à 3 ans, 7449

On cherche pour un grand
ménage une 7479

une demoiselle

capable pour aider dans l'é-
ducation de cinq enfants et
dans la direction du ménage.
Bonne couturière et musi-
cienne. S'adresser par écrit
sous chiffre N 18301 L, à Ha-
aseinstein & Vogler, à Lau-
sanne. 7458

On cherche pour un grand
ménage une 7479

personne

sachant cuire et pour faire
un peu de cuisine de maison
S'adresser par écrit en per-
sonne Chemin Vincet 24.

On cherche p^{re} sept. insti-
tutrice dipl. expérimentée,
sachant allemand. S'adr. avec
certif. et phot. sous H 4983 N,
à HAASENSTEIN ET VOGLER,
Lausanne. 7435

Architecte

Jeune architecte-constructeur,
ayant trois ans de pra-
tique, cherche place tout de
suite. Certificats à disposition.
Offres sous chiffres Ac 6051 Y,
à HAASENSTEIN ET VOGLER,
Berne. 7468

A PLACER

Maitre valet, marié, cher-
che à se placer avec sa femme ;
elle comme masseuse, bai-
geuse, lui comme cocher
d'automobile. S'adresser :
S'adr. : Müller, Wies-
denger, Lausanne. 7453

Une fille allemande

bien recommandée et très ca-
pable, cherche une place com-
me repasseuse dans la Suisse
française.

Adresser les offres au bu-
reau des Amies de la Suisse
de la jeune fille, à Prévessin
(Savoie). 7463

Dame veuve

désire place pour tenir mé-
nage d'un monsieur. Offres
sous chiffre H 5260 M, à Ha-
aseinstein & Vogler, Montreux.

JEUNE FILLE

ayant fréquenté 18 mois l'éco-
le cantonale de commerce,
cherche place dans un bureau
de la Suisse française ou al-
lemande. Offres sous K 4961
L, à HAASENSTEIN ET VOGLER,
Bâle. 7464

Cuisinière expérimentée.

désire place dans une bon-
ne famille étrangère. Bons
certificats. S'adresser : chez
Mme Ducret, Montreux, rue
du Murier, 1, qui renseignera.

Magasin

Demoiselle (23 ans)
cherche place dans un
magasin.

S'intéresserait, cas
éclatant, à un petit com-
merce. Bonne références
à disposition.

Ecrire sous chiffres Y
1944 L à Haaseinstein &
Vogler, Lausanne. 7395

VOYAGEUR

Maison de tissus et confec-
tionnerait pour le ter-
septembre. Bon voyageur
ayant clientèle faite, actif et
sérieux, place d'avenir pour
le commerce de tissus. Adresser
les offres avec références et
certificats à l'agence HAASENSTEIN
& VOGLER, Lausanne,
sous chiffres D 25202 L. 7394

Jeune Fille

On demande dans une
bonne famille pour le 1er oc-
tobre une 7103

bonne cuisinière

d'un caractère agréable et
d'une bonne santé.
Age : 23 à 35 ans.
Bons gages.
Bonnes références et si pos-
sible photographies de maison.
Adresser les offres à Ha-
aseinstein & Vogler, à Lau-
sanne, sous chiffre F 25207 L.

AU PAIR

Demoiselle hollandaise, 30
ans

“ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ,” ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

“Όργανον του Συνδέσμου
υπέρ ανθρωπότητας του
καθεστώτος.”

ΟΥΔΕΝ προσοπικόν, διατρεβα, λό-
γοι κλπ. δημοσιεύεται, αλλά μόνον άρ-
γελίαι εις την άην σελίδα, άν αί τιμαι
δριζονται κατόπιν ιδιωτικής συμφω-
νίας μετά της διαχειρίσεως του “Ελ-
ληνισμού.”

λόγους των διεδέρθησαν άμέσως έργα άμύ-
νης. Το Μοναστήριον, η Καπορία, αι Σέρ-
ραι, η Φλώρινα και άλλα μέρη ήκολούθη-
σαν το παράδειγμα τής.

“Ότε και” Απρίλιον του κύτου έτους
1904 έπιτροπή της ελληνικής Κοινοτήτος
Θεσσαλονίκης μετέβη παρά τή Χιλμή Πα-
σά και έπέδωκεν αυτόν κτήριον, άποκρού-
σας τόν διαρριμν Βουλγαρόν μουχτάση-
δων.—Αχαΐου, Κύριου, τούς έλπε, βλέπων
ότις υπερασπισμένους τά συμπεριφέροντα του
γένους σας. “Φοβέσθε να τό είχητε πράξη
πρό πολλού, δυστυχώς ήμελίνατε και έδώ-
κατε καιρόν εις άλλους να προχωρήσουν.”

Ο Χιλμή Πασάς ώμίλησεν ως άληθής
φίλος του ελληνικού έθνους.

Τραπέζης έγκριτος εν Κωνσταντινου-
πόλει, καλλιεργών σχέσεις μετ’ ήν ήν και
κλών, ανήκων δε εις φυλήν, ήτις ουδέποτε
έχει κυριαρχικήν άξίωσιν επί ουδέμιας χώ-
ρας του κόσμου, συνουθενούν ήν άμω-
συν και ταχέως ένοπλον άμυναν, έάν μη
ήθελον να ήδωκεν τήν φυλήν μιας διαπρα-
γομένην από προσώπου της Μακεδονίας
και ή συμβουλή του άνδρός απέδειχθη διά
τόν πρό όφελματός της άποτελεσματικόν της
διετούς άμυνας ελληνικής και όφθι.

Από τής άποτέλεσματα της διετούς
μας άμυνας εν Μακεδονία, τούς πείσι γνωστός,
και ό ή το περιεργόν να τά άπαρρίπτοιμεν
ένταύθα. Δύνανται να συνοψισθώσιν εις τά
έξής:

Ανόρθωσις της εξουσίας του Πατριαρ-
χείου εις τά άπολεσθέντα χωρία, εις έκαστον
τάδας άρμόδιον και εις τά κομπούσι, έξαρ-
χας του έθνικού φρονήματος, εις τά πύ-
λεις και τήν ύπαιθρον χώραν, εις βολύ-
μην εύελπιν λίαν, συμμετοχή εις τήν έ-
νοπλον άμυναν τής χώρας εν άδελωκήν συμ-
παθεί. τών τε δούλων και τών έλευθέρων
άδελφών και στενωπός ό μετ’ αυτών
σύνδεσμος, άρρόδον εύλογόν διά τού χυ-
θέντος από τόν άνδρα άδελφόν άμάρτος κα-
λειτέρων ήμερών, άνάγκησιν τής πρόν ήλ-
ληνικής έθνολογικής μορφής τής χώρας, κα-
τάρτις του προσώπου της βουλγαρικής
άνδρα, και μακαίως πολυμόθου και
πολυπλόκου εύκαταστάς βουλγαρικής έρ-
χίας εις πάσι πληροσάτα τοπογραφικήν
γνώσιν τής χώρας.

“Όστις θέλει εξ ήμων, άς μή άναφώνησιν
αετιολογμένην και άγχιος έστω ή μνήμη τού
εν Μακεδονία έθνομαρτύρου” δια τά έπιτε-
υθέντα ταύτα άποτέλεσματα.

Διά τόν έρμηνειον δηλώσαν ύποδει-
κνύεται έπίσης έτερότερον ένεργείας εν
Μακεδονία δι’ όργάνωσας εις Κονσταντι-
νούπολιν άπο άρχηγούς αυτοεξέκρινους, ως
άνεγνωρίσεν ή μετά τό έτος 1453 έπιβούσας
έκ παρακλήσεως τής
Βουλγαρίας
δηλώσαν του κ. Ζαχμή προσήμετα μά-
λιν να ειςάκωσιν, ότι ή ύποκαρτωμένη
έννοια τόν λόγον του ή εν πεινάς μή
έκ τής δράσεως των ελληνομακεδονικών
σωμάτων περιέβληθεν εις σύγκρουσιν πρός
τήν Τουρκίαν.

“Αν τούτο ήγν, ούτω, τότε τή άλληθία
άδικηται ή ηνωμοσύνη του ελληνικού κοι-
νότητος.”

“Ο δούλος κατέστη χάρις αύτω έλεύ-
θερος, διά βαθυμάνειν και ή μελετημένον
μέτρον προπομπήσε τό μέγα τής εξαερ-
φετήσεως έργον, ό περ θεωρητόν άναγερ-
ήσους ως άπαρτήν έως περιούδιον εν τή
ίστορία της ήμετέρας φυλής. (1)

“Αργήσους ό Γάλικας διά της μεταμορφο-
σύνης αύτου, ήτις διαφύεται τάς επί πολυ-
τελείας μορφάς, μέχρι διαφθοράς προσκα-
πομένους τοίς Φαναριώταις (ό ήμερών
ούτος παριστάται εν τή Διδασίαν, όφρον
ένδομιας εξ εύτελούς έρμούχου, όπως όσην
μάθημα τού άσώτου αύτου αλλοίωσε), διά
της στοργής αύτου πρός τά φίλα, τήν εν
τμή κυβερνήσει τάξιν, διά τήν περί οικονομί-
αυτον προσόν τής χώρας μέμνηται ήρξαι
τιμητικής θέσεως εν τή χωρίει τών ήγε-
μόνων ήμων πάσης εποχής. “Ο Γάλικας
ήδρευε σχολεία, εργοστάσια και κτήρια,
παρεχόμενος μέρος του ήγεμονικού αύτου
έξουσιος διά τήν ήμισυόδοικόν τόν δη-
μόσιον διδασκαλίαν. Το κυβερνητικόν αυ-
τό έργον έλάττει ψήσιν άγαθήν, άν μή και
νούν μορφοθήσεται.”

“Αλέξανδρος ό Ψαλλήριος εκώλυσεν τήν
μετανάστευσιν, ήγαγε ζένους εις τήν χώραν
δι’ έκπτώσεως τών φόρων, ήνώθησεν τήν
άνωτατον εκπαιδευσιν, συνήγαγε περί έαυ-
τόν παντοδαπούς λογίους, έδωκε τή Βλαχία
κώδικα και μετέβαλε τό κατεργασμένον
Βουκοβέστιον εις οίκήσιμον “Αστν.” (2)

(Ακολουθεί)

(1) “Ο Μαυροκορδάτος έγένετο άνών περιανών
λόγιον του ελληνικού έθνους” υπεστήριξε “πό-
λύ τά ρώματα, ενθέρμουν τους καλ’ ήρωισμούς
αυτά, και εις αυτόν και πρωτοβουλίας όφειλε
ή Βλαχία τήν φιλοτιμία αυτης.” “Ο Άργύριος Βλα-
χίνος, πρόξενος εν Βλαχία της Μεγάλης Βρε-
τανίας λέγει περί τούτου ταύτα: “Ο Μαυροκορ-
δάτος επέστρεψεν εν έτει 1735, να συνάξει διά
τόν λαόν τούτον γραμματικήν, και πρός τούτο
έδωκεν χάριτας από τού έλ. ήν και τούτο
σλαβικού αλφάβητου. “Εβέδωκε τήν “Ερσην Γρα-
φήν βλαχικήν και διάταξεν ίνα τό “Ελληνόγλωσσον
αναγνωστικόν εις τήν ήρωϊσμον γλώσσαν εν
δύο τάς έκκλησίας. Μετ’ αλίνα έτη ή βλα-
χική γλώσσα έκανονίσθη και ό βογιόρ, μέλις
πρότερον γνωρίζοντες να χαρακτούν τό όνομα
των, έπέδωκεν εις τά ρώματα.” (Wilkinson,
“Description des Principautés de Valachie et de
Moldavie Londres 1820s)

(2) (Πίλεων εν τή βιβλίον του κ. Μογροπού-
λου “Οι Φαναριώταις εξεγερμένοι έκ τού τάφου”).

κοί. Το κοινόν τούτο γνώσκει, ότι τας σχέ-
σεις τών κρατών κανονίζει δικαίον διεθνές,
γνώσκει έπίσης, ότι ή Τουρκία δικαιοσύνη
να καταδώσιν τας εις τήν χώραν της ένερ-
γούσας όμάδας, ήξουσας έπίσης, ότι ή
Τουρκία, χωρίς να ένομηθή, ότι αί όμάδες
αυτάς ήξούσαν διά θυσίας τής ζωής των
τάς ιδιοκτησίας και τ’ άγαθά των Μοαχ-
θαζών της Μακεδονίας και ύπεστήριξαν
κατά τό μέτρον των δυνάμεών των τό διά-
τόν βουλγαρικών ένεργούν ύπονομήσας
κράτος της, καταδίδων αυτάς άπηνώς και
άπεδράσεις, πέσαν δε τούτου ούδέν έχει
δικαίον, ούδέ ό’ άποτολήσιν, καθώς άνα-
μετόσσα τας έκ τούτου συνεπείας.

Υπολείπεται τώρ να είπωμέν τινα και
περί τής άποξενώσεως των συμπαθειών
της Εύρώπης.

“Η άγγλική Κυβέρνησις, γράφει ό εν
“Μοναστήριον πρόξενος κ. Shpley ήδυνήθη
νάς σχηματίσιν τήν προσήκουσιν γνώμην
περί της φιλοπατρικής των Βουλγαρόν
“κραιματίζήδων. “Ο συνήθης Βουλγαρομα-
καδών, περσάνς τας σπουδές των εν βουλ-
γαρικήν Γουνασίαν, προήμει να ζή έκ λη-
στονείας κοινής ή πολιτικής, παρ’ να έρ-
γάζηται.”

“Ανωτέρω είδομεν πώς χαρακτηρίζει ό
Ρώσος πρεσβευτής Ζηνόβιεφ τήν άποστο-
λήν των έπισήμων έμπορικόν προκλήτων
της Βουλγαρίας, άποστέλλει αυτά δηλονότι
αυτούς να διοργανώσιν επαναστατικά κι-
νήματα εν Τουρκία, διαταράσσοντες τήν ή-
συχία της Εύρώπης. Είπε έπίσης γνωστόν,
ότι τή 1881 ή Βουλγαρία καταστρεφεν εί-
κοσι χωρία εν “Ανατολικήν Ρωμυλία, οίκα-
μενα υπό Μουσουλμάνων, ως και έρόνους.

Κατά τά τελευταία δε έτη εν Μακεδονία
επύπληθεν εύρωπαϊκά άρμάματα, υπε-
νώμενος και έκπυσε Τραπεζές εύρωπαϊκές,
έρόνους κατά χιλιάδας άνθρώπων όντα
άνυπεράσπιστα, κατέστρεφεν ιδιοκτησίας,
επεχείρησε να καταστρέψιν σιδηροδρομικές
συνκοινωνίας και καταδίδους, φρονεούσας, και
νύν εις καταδίδους, τούς εν τή χώρα αυτης
φίλους της “Ελληνικής και τας ιδιοκτησίας
αυτών, κοινάς και ιδιωτικές, δημώεις, κατα-
πούσας διεθνή συμβόλια. “Ερωτουμεν:
Διατί αυτά πράξαντες και πράττοντες οι
Βούλγαροι δεν άποξενώσιν των εύρωπαί-
ων συμπαθειών, άλλ’ άξιοποιήσιν μάστιχα
έμμενους ουδέτερότητας παρ’ του χριστι-
ανικού άγγλικού κλήρου;

Και τί χρειάζεται εις ήμεις ή συμπάθεια
της Εύρώπης, όταν ως άντάλλαγμα ζη-
τεί τό σκυρώσμεν τάς χειράς και να
υποκύβωμεν άνυπεράσπιστοι εις τά κα-
κούργα σχέδια των Βουλγαρόν; Διά να
είπωσιν σι πιθανώς εις τήν άπείκνησιν της
βερολινεϊου γραμμής ή και τών νήσων του
Αιγαίου μετά αίωνας ήσας;

Τό ελληνικόν κοινόν, τό όποιον άνηγα-
γέσμεν διεξοδικώτερον, όπως είδωσιν βη-
ήτερον εις τήν ύστίαν των πραγμάτων και
κατανοήσιν τά άπαρχομένους σημερινήν
έλλησιν φυλήν ζητήματα, άς κρίνι.
Διδάσκεται να αποβάλλη πάσαν περί Μα-
κεδονίας κληρονομικήν έλπίδα, να περιο-
ρίσιν τας στρατιωτικές αύτου δυνάμεις εις
στενά όρια, να άνασθί εις τό τεμάχιον “α-
Περίου, τούς δε και εις τήν άνασκήσιν
νήσων τών του Αιγαίου, άμνηστών πάν-
τας τούς διά τής “Ελλάδος έρόνους, άπονοή-
σας και άσυγγνώστον ολιγωρίας, δικαιο-
συντας πληροσάτα τούς λόγους σπουδαίου
ιστοριογράφου είπόντος: Histoire de la
Grèce (contemporaine) c’est l’histoire
des occasions manquées.

“Αλλά τούτύτε πολιτική εις έως ά-
ναξία του τε άνωτέρου παρελθόντος της
φυλής, ής και τών άπαρξέλιθων θυσιών και
της άβήτου δόξης των πατέρων μας του
1821. Και έπειδή πιθανώς να μή έπιτρέ-
πεται εις ήμεις να στραφώμεν πρός τό προ-
σφάτον αυτό παρελθόν και άνέλθω-
μεν διάπραγμα, ρως και σθένος, τότε
παρεκαλούμεν τούς Πανελλήνους να
στραφώσι πρός τήν πρόσφατον ιστορίαν των
Ούγγρων και Γαλλών, να ένομηθώσι τό
1848 της ουγγρικής πανωλεθρίας και τήν
Νοβάρη των Γαλλών, να ίδωσι τήν σμε-
ρνήν περιωπήν και έως άλλους θέσιν των
δύο τούτων έθνών, ίνα μή στραφώμεν πρός
τούς Γερμανούς. Να ένομοσύν, ότι ή ίσχύς
ουδέποτε και μετ’ ουδένος κράτους ή έθνος
συνήψε συμβόλιον σταθεράς και αιώνας
βάσεως, άλλ’ έπιδόκαμε τήν φυλήν των έ-
χόντων νούν και καρδιάν και ν’ άντλήσω-
μεν έκ των παραδειγμάτων αυτών διδά-
γματα και σθένος και να ρυθμίσιν πρός
αυτά τήν έθνικήν εξωτερικήν πολιτικήν.

“Η Μακεδονία, έχουσα πληθυσμόν 45
εκατομμυρίων, προπυλομένην 45
εκατομμυρίων φράγκων χρυσών, πρωτεύου-
σιν μετά 150 χιλιάδων κατοίκων και έμπο-
ρικόν κίνησιν 100 εκατομμυρίων φράγκων,
πλουσιωτάτη εις γεωργικά κλπ. προϊόντα,
εις όσσην, εις κτηνοτροφία, και μεταλλορύ-
πην εν τας μάστιχα, τειθεία δε υπό τής
είας προνοίας πρός βορράν της “Ελλάδος ως
προστατευτικόν κατά πολεμικών και βαρβα-
ρικών φυλών τείχους και έρεισμα, εις πα-
τριικήν κληρονομία. “Εχονεν έκεί μεγάλα
και πλούσια έθνικά κεφάλαια, τα όποια άρ-
και να βελήσμεν να καλλιεργήσμεν μετά
συνείσεως, σθένους και έπιμονής ίνα κατι-
σχύσμεν. Δέν άπόλωτο πέρα έλπίς, ως
έκ έλλείας, άμελείας ή έπιπολαύσεως τολ-
μώσι τινες να λέγωσι πρός ήμεις.

Μή λησμονώμεν, ότι ό Θεός άγαπάει
τόν λαόν και ή βάσιον παρχει
εις αυτούς εύκαιρίας ευνοίας εις πληρωσιν
των άγιών πόθων των. “Ας κλείσωμεν τά
όμάς εις τούς θέλονται να λικνίσωσιν ή-
μας δι’ άπατηλόν έλπίδων ενόους τών ή-
συχρών της γης, μή λησμονώμεν, ότι ή τού-
αυτή άνακτορ και αλόγιστος πολιτική, ήν
από έτών, ως μή όφειλεν, άκούλουθόμεν,
περήναγεν ήμεις εις θέσιν έπισπύον, άξίον
πάσης περιφρόνησεως, κατήνχηκεν εις τας
παράσις μας άλλεπαλλήλους κολάφους και
έκάλυψε τό πρόσωπόν μας διά πολλής αί-
σχύνος. “Εν τή κυριαρχία εξουσίας του
τό έθνος άς άπαιτήσιν πλέον άνένδοτος, ότι
έπανελημμένους έδροντορώνησιν ή ήμετέρα
“Εταιρεία: στρατόν, στρατόν, και τα-
χέως μάστιχα.

Τίς οίδεν, άν ή κραυγή αύτη δεν ήν εις
άνακτορ νέας διά τό έθνος ζωής; Τίς οίδεν
άν δεν εις γεγραμμένον εις τας άνεχρημά-
τους βουλές τού “Υψίστου, ότι εις τά μα-
κεδονικά πεδία, όπου πρό διαγίγνιν έτών
έτάφη ή πολιτική αθυπαφία της χώρας

έκείνης, ή ελληνική άλήκη, περί της ό Πλού-
ταρχος είπεν, ότι είνε άποσπάζητος, όσά-
κις τμήν κόσμου και συντάξους όμορο-
νούς και νούν έχοντος ήγεμόνος, θα κατα-
γάγιν νίκας περιρρενείς και τρώπικας, άποδι-
δουσα εις τήν μητέρα τήν προσφιλή θυγα-
τέρα, ήτις ύπερ πάσαν άλλην έτίμησεν αυ-
τήν και έδύνασε και εις κοσμοκράτορα
άνθρώπων;

“Τήν άνασκυήν ταύτην των δογματώ-
πολιτικού άνδρός, κατέχοντος έμπιστοσύ-
νής όσων εν τή ελληνική πολιτεί, άνακτο-
νόμενος εις ήμας, κύριε Συνάδελφε,
και παρεκαλούμεν να δώσετε όσον τό δυ-
ατόν εύρύτερον αυτης κυκλοφορίας μεταξί
των μελών της ήμετέρας “Εταιρείας.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΔΙΕΓΓΙΣΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΡΩΜΥΛΙΑ

“Η εξολοθρευσις τού εν Βουλγαρία και
“Ανατολική Ρωμυλία ελληνικού στοιχείου
έπιτελείται συστηματικώς και άνένδοτος,
υπό τήν διευθύνσιν της “Εταιρείας του
“Βουλγαρόν Φιλογενούς, προσλαβούσης
τήν μορφήν άλληθους κράτους εν κράτε,
τοχολογούντος τάς έντυπους διατάξεις
της πρός τόν λαόν έλευθέρως και άνεμο-
δίτους.

“Ιδού μερικαί έκ των διαταχών αυτών.

“Τοδχοι, “Αρμένιοι, “Εβραίοι και λοιποί.
“Υποστήριζαν τόν έμπορικόν άποκαί-
μεν παντός ελληνικού και επαγρυπνεύει
εις τήν έφαρμογήν αυτών. Συμμορφούσθε
πιστάς πρός τας διατάξεις του λαού. Οι μη
έκτελεσται καταδικάζονται και τιμωρη-
θήσονται άνήλως.

Διαταγή του λαού, “Αριθμός 1.
“Ετέρω διαταγή.

“Κατάλογος των “Ελλήνων έμφορών, καθ’
έν έληφθήν ή έμπορικός άποκαίμεν εν τή
πόλει Βάρνης.

“Επιναις τά όνόματα 60 “Ελλήνων έμφο-
ρων και σημείωσις του είδους της έρχσίας
των. Είτε δε “Ανά τούς μακροβιότους και
τή μικροβιότα άνακατανομήσιν συμληρω-
ματικάς κατάλογος. Προσέχετε μή ήγοράζει
από τό άνωτέρω πρόσωπα ούδέν. Είτε “Ελ-
ληνες και έχθροί της Βουλγαρίας.

“Ο λαός ός παρακαλεί.

“Επίσης, κατά διαταγήν του Κομιτάτου,
οί οίοντομαρτύροι Σοφίας, συνεληθόντες
άπερσάνσιν διά πρακτικό ύπος πύσους
πάσαν έμπορικόν συναλλαγών μετά των “Ελ-
λήνων, επί ποινή προστίμου χιλίων φράν-
κων διά πάντα παραβήσαν. Είς άναλόγον
άπόρριον προέβησαν, ύπεικύνοντες τας δια-
ταγάς του Κομιτάτου, και οι έμποροι κα-
πνών, οι προμηθευόμενοι ταύτα έκ του έλ-
ληνικού έργοστασίου Σταυρίδου εν Φιλι-
ππουπόλει. Καί ζένει δε ύπάρχον, ως οι κ.κ.
“ΕΠΙΛΑΟΥΣ, άνακατανομήσιν τού γνωστό
όρκου Allatini, Stherthal διευθυντής
της Γενικής Τραπεζής και άλλου, προσελή-
θησαν να άποπέμψωσι τούς “Ελλήνας υπαλ-
λήλους των εν εις γνωστών, ότι και αύτη ή
Κυβέρνησις, συμμορφωμένη πρός τας άπαρ-
σεις τού εν Βάρνη συλλαλητηρίου, απέλυσε
τούς ολιγίστους έναπομεινένους εις τήν
ύπαιθρον της “Ελλάδος υπαλλήλους. “Αλ-
λοίμενοι δε εις πάντα άκούόμενοι να όμολή
έλληνας!

Προκειμένην περί του φιλοπατρίδος έ-
θνοσυναισθητός, του παρακτούντος τάς ή-
ρώων του βουλγαρομακεδονικού Κομιτάτου,
ή ήμετέρας βουλγαρικής έθνηρείας “Νόβι-
βέκ (Νέος Αίών) πληροφορεί εν κυρίω άθροη,
ότι “ή βουλγαρική Κυβέρνησις ήναγκάσθη να
έκδώσιν τηλεγραφικούς διατάξεις πρός περι-
στολήν τών παρεκτροπών των άνελληνι-
κών συλλαλητηρίων, όστις ό διαγραφιστά
ποίουν συγγίσις ελαττωσιν οδμήν από
έθνικων αίσθημάτων άλλ’ υπό άσφυρολογί-
κόν σκέπασιν.

Τήν διαταγήν ταύτην έπικρίνει ή άντι-
πολιτευομένη έθνηρεία “Ταχυδρόμης, χα-
ρακτηρίζουσα αύτήν ως άντισυνταγματικήν
και εν ή περιωπεί—λέγει—τά μέλη της
“Εταιρείας του “Βουλγαρόν Φιλογενούς”
προκαλούντα ταράχας πρός διαταγήν και έ-
μβυστικήν άσφυρολογία.” “Ότε τό τελευ-
ταίον τούτο σημείον άνομοιότητα υπό τή
της συμπελομένης και της άντιπολιτεύ-
σεως.

“Ο άπίσιος άρχηγός των κατά των “Ελ-
λήνων βιασπραγών Δραγουλέρ άνεκύνων
σιν μετά 150 χιλιάδων κατοίκων και έμπο-
ρικόν κίνησιν 100 εκατομμυρίων φράγκων,
πλουσιωτάτη εις γεωργικά κλπ. προϊόντα,
εις όσσην, εις κτηνοτροφία, και μεταλλορύ-
πην εν τας μάστιχα, τειθεία δε υπό τής
είας προνοίας πρός βορράν της “Ελλάδος ως
προστατευτικόν κατά πολεμικών και βαρβα-
ρικών φυλών τείχους και έρεισμα, εις πα-
τριικήν κληρονομία. “Εχονεν έκεί μεγάλα
και πλούσια έθνικά κεφάλαια, τα όποια άρ-
και να βελήσμεν να καλλιεργήσμεν μετά
συνείσεως, σθένους και έπιμονής ίνα κατι-
σχύσμεν. Δέν άπόλωτο πέρα έλπίς, ως
έκ έλλείας, άμελείας ή έπιπολαύσεως τολ-
μώσι τινες να λέγωσι πρός ήμεις.

“Α’ Πλήρης έκβουλγαρισμός άπάσης
της “Ελλάδος του Εβξένου. “Η “Αγγλία
και ή Μεσημβρία, αι δύο αυται ελληνικές
έστίαι, μετονομασθήσονται ή μέν Συμεώ-
νογρη, ή δε Καλοήνογρη, και συνου-
κισθήσονται υπό Βουλγαρόν άποίκων. Προς
έπίσημους τής εκδούσεως των “Ελλήνων κα-
τοίκων, τό ήγυθωσεί (υπατάξιον) Σαζού-
πούλες και αι άλλαι “Αγγιάλως άρρε-
θήσονται από των “Ελλήνων και παρελθί-
σονται τούς Βουλγαρόν.

“Β’ Απρήθονται πάντα τά κατάλληλα
μέτρα πρός έκβουλγαρισμόν του υποκρού-
μενου ελληνικού πληθυσμού του ούκόντος
κατά μίθους της παραλλας προς βορράν της
Βάρνης μέχρι των ρωμουνικών μεθρίων της
Δοδονάδας.

“Γ’ Ταύτα μέτρα έφαρμοσθήσονται
και κατά τών μεσογείων οίκοντων “Ελλή-
νων. Το Καζακλή μετονομασθήσεται Σα-
μουήνογρη. “Απενταχού δε τό κράτος
διά δρασινώντων νόμων εξαναγκασθήσονται
οί “Ελλήνες πρός έκβουλγαρισμόν.

“Δ’ “Η εκπαιδευσις των ελληνομακεδονικών
γενετήσι βουλγαριστί και κατ’ ούδεν δια-
φέρουσα της τού βουλγαρομακεδόνων.

“Ε’ Αί “Ελληνικήν μητροπολιτικήν έδραν
καταργηθήσονται όριστικώς.

“Π’ Προκειμένην περί των “Ελλήνων ορθόδο-
ξων Μητροπολιτών, ή γνωστή ήμεριστική
“Βεστρεν Πόστν” έκρινε πρέπον να άριε-
ρώσιν αύτους δύο άλλεπαλλήλα άθροα. “Εν

τμή πρώτω τούτων, υποκαρπομένη υπό τι-
νας Δακκάβους, προτείνεται άπώλως και κα-
ταχώς ή κατάργησις άπασών των Μητροπό-
λεων τούτων. “Εν τμή δευτέρω τούτων ό-
μως, ό συντάκτης αύτου κ. Ράδερ, προτεί-
νει τήν συναφήν κογκροδοτήν μετά του
Οικουμενικού Πατριαρχείου υπό τούς άκο-
λούθους όρους: Α’ οι “Ελληνες Μητροπο-
λίται θα ώσι τούντοθεν Βούλγαροι ήπύκοι
έκ γενετής β’ οι διορίζονται τή έγκρίσει
της ήγεμονικής Κυβερνήσεως και γ’ “Εμα
διορίζοντες, θα παραδώσιν τή “Υπουργείω
έγγραφον παρατήσεως άχρονολόγητον, ίνα
ούτω δύναται ή βουλγαρική Κυβέρνησις να
προβήσιν εν πάση στιγμή εις τήν άπύλ-
σιν των ασάσις κρίνει τήν ένεργείαν των
άπαρσων εις τά βουλγαρικά συμπεριφέροντα.

Τό έπιστολογράμμά των σχεδίων τούτων
άποτέλει τηλεγραφική έκ Σοφίας προς
τόν παριών “Χρόνον” της 9 “Οκτωβρίου
(ν. ή.) έπών επί λέξει τά εξής: “Η βουλ-
γαρική Κυβέρνησις σκοπεύ ού μόνον να
παραστήσιν αυτήσιν τον περί των έλλη-
νικών σχολών νόμον, άλλά να τροποποι-
ήσιν ριζικάς τόν τρόπον του διορισμού των
πέν Βουλγαρίων “Ελλήνων Μητροπολιτών
νά άπατην ή παρ’ αυτών τούντοθεν ίνα
ώσιν ήπύκοι Βούλγαροι, και περ άνα-
γνωρίσιν τό Οικουμενικόν Πατριαρ-
χείον: άλλά θα άπατην ή προκαταβολή
αυτός ή έγκρισις της βουλγαρικής Κυβερνή-
σεως. Τα μέτρα ταύτα είναν αντίστοιχα διά
τήν θρησκονική και προκλητικήν ρώσιν
αυτού όργάνου του οίκονομικού Πατριαρχείου
της “Εκκλησιαστικής “Αλήθειας” κατ’
αυτού ήγεμόνος και της βουλγαρικής Κυβε-
ρνήσεως.”

“Τίς άμνηστική δικαιολογίας!!! Και λοι-
πόν, κ.κ. Βούλγαροι! “Υπουργοί, όταν παρα-
ποδίζετε διας δι’ όχλησμονικών κινήσεων
“Ελλην Μητροπολιτών Βάρνης Νεόφυτος
να άποβιβάσιν και καταλάβη τήν έδραν
του και ένεκκινίσουν ή περίοδον των κατά
των “Ελλήνων βανδαλικών βιασπραγών
καθ’ ήσασιν τήν “Ηγεμονίαν, τή άπροκα-
λύπτω συνευδοκία ήμων, είνοντο ταύτα,
όδοί ή “Εκκλησιαστική “Αλήθεια” είχε
τότε γράψιν τή καθ’ ήμεις: ή όδοί, πε-
ρισσότερον διά προσηγορικήν χρηματικήν,
είχετε μνησέσθ, ότι ή “Εκκλησιαστική
“Αλήθεια” έμελλεν εν τμή μέλλοντι να στυ-
μασθήν ήμας, κατευοδίζουσα τήν βάρβαρον
πολιτείαν σας, ήν θα ήγυθον να θέσωσιν
εις έφαρμογήν και αύτοί οι κυβερνήται ή-
μιαρχίας τίνος πολιτικής Κεράων ή “Οττε-
ντόν;

“Ε

“Ο πέος Βούλγαρος διπλωματικός Πα-
κτωρ εν Κωνσταντινουπόλει κ. Νεζτεβίτς,
εν συνεντεύξει προς άναπαυτικήν τής βι-
νίας έφημερίδος “Ταίτιν”, έπέκρινε δημό-
τικα τήν κατά τά τελευταία γεγονότα
πολιτείαν της βουλγαρικής Κυβερνήσεως,
χαρακτηρίζουσα αύτήν κατ’ έπανάληψιν
ως μη έννομον. “Ετα ζήτα έτη—προσέθηκεν—
να ζήν διατήρησιν εις τήν εν Κωνσταντινου-
πόλει θέσιν μου, ύπέρξεν δι’ έμέ έτη μαρ-
τυρίου, τό όποιον δεν ήδυνήθη να έπα-
νρήσιν πλέον, άμ’ ός έργονόησιν ή και-
ροσροπή της “Αγιάλως. Αύτά μή προέ-
βησαν διά τήν κατήσιν. “Εσκαχον εξ ή-
νίας αύτων και ως διπλωματικός Πα-
κτωρ και ως Βούλγαρος” δια και δεν έδι-
σάσταν να ύποβάλλω τήν παρατήρησιν μου.

“Ε

“Εξ αυθεντίας έπιστολής ήληφέντες έκ
Φιλιππουπόλεως άποσπόμεν τά ακόλουθα.
“Η ήμετέρα ένταυθα κατάστασις δεινω-
τάτη. “Ολόκληρος ή κοινοτική ήμων πε-
ριοχία έδημιούθη έπισήμως, του άμαρτυρίου
Φιλιππουπόλεως εκδόντος τίτλους ιδιοκτη-
σίας τούς άρραξιν. “Ο νόμος περί λήψεως
προστίμου παρ’ των άρνονόμενων να άπο-
πείσων τά έκυτών τέκνα εις τας βουλγα-
ρικές σχολάς έφαρμόζεται μετ’ άνηκούστων
αυτοστροφών. “Εν Κουκλιν, των “Ελλή-
νων άνηρθέντων να πληρώσωσι τό πρόστι-
μον, οι υπάλληλοι του Διμηρείου είσήλ-
θον εις τούς οίκους και βία ήρπάσαν τήν
γεωργικήν έργαλεία. Καί εν Κεζακλή τή
28 Σεπτεμβρίου καταλήφθησαν άπασαι αι
σχολαί. “Η άπελπισία των “Ελλήνων έφθα-
σεν εις τό άπορρώπησην...”

“Ενθ’ έκ έτών οι Βούλγαροι εξακού-
ουσι τό άπίσιον έργον των, άρ’ έτέρου
προσπαθούσι παντοστροφώς να άποκύνωσιν
τάς βιασπραγίας των από των όμμάτων
των ζένων. Προς τόν σκοπόν τούτον άπη-
γούσαν εις τούς “Ελλήνας δε φωτογρα-
φούς τά λεπτατότητα, καταστρεφέντα, ή
άπαρξέντα κοινοτικά καθιδρύματα. Είς δε,
Γάλλος ήπύκοι, φωτογράφος, ό όποιος ένό-
μασε, ότι ήδυνάτο να παραβή τήν άπαρ-
ρυσιν ταύτην, έδωθήν έπίσημως πρακτι-
σών του Κομιτάτου είδοπομπήσων αυτών
δι, άν φωτογραφία, άς έλαβεν, έδωκα-
σιν, θα έλεηλατείτο όλοσχερως τό κα-
ταστήμα τό.

“Όπουν πρότυπον πεπολιτισμένου Κρά

Moritur et Dracominus
Athena

Abonnements.
Für Bern:
Halbjährlich Fr. 5.50
Vierteljährlich 2.75
Wochenpost u. Schweiz
Halbjährlich Fr. 7.—
Vierteljährlich 3.50
Betreffend Ausland-
Abonnements
siehe erstes Blatt

Berner Tagblatt

Publikation
werden entgegen genommen
von der Expedition des
Blattes, sowie von allen
Annoncen-Bureaus des In-
und Auslandes.
Druck und Verlag:
Aktiengesellschaft des
Berner Tagblattes.
Telephon Redaktion 1140
Expedition 1187

Bureau der Redaktion: Mäglistrasse 3. — Bureau der Expedition: Buehlengasse 14.

Nr. 363

Zweites Blatt.

Freitag, 3. August 1906.

Zum griechisch-rumänischen Konflikt.

Ueber diese Frage ist in verschiedenen Zeitungen mancherlei Unrichtiges geschrieben worden und zwar von Leuten, welche sich bona fide irreführen ließen. Zur Berichtigung mag Folgendes dienen.

Die sogenannten Rumänen, die sich meistens „Hellenowalachen“ (Griechische Walachen) nennen, haben in ihrer großen Mehrheit ein griechisches nationales Bewusstsein. Alle ernsthaften Statistiken zeigen, daß die Bevölkerung der „rumänischen“ Gebiete nicht größer als 12—15 pro 100 ist.

Was ihre Abstammung betrifft, so ist es jedenfalls kühn, mit voller Sicherheit behaupten zu wollen, es sei die nämliche, wie diejenige der Rumänen. Tatsache ist, daß sie alle die griechische Sprache kennen, und daß ihr eigener Dialekt sie außer Stand setzt, sich den Rumänen verständlich zu machen. Die rumänische Sprache verstehen sie nicht.

Unter solchen Umständen ist es leicht zu begreifen, daß sie die eifrigen Feinde der rumänischen Propaganda sind. Die letztere ist ebenjowenig berechtigt, sie als „Brüder“ zu bezeichnen, als eine französische oder eine deutsche Propaganda den Schweizern gegenüber zu berechnen.

Es ist ferner gar nicht wahr, daß Rumänien für sie die Verkörperung des Wortes Gottes in den Kufowalachen Kirchen in ihrer Muttersprache verlange; im Gegenteil, es soll ihnen die rumänische Sprache aufgebrängt werden, also eine Sprache, die sie gar nicht verstehen!

Wenn nun die Kufowalachen weder rumänische Untertanen, noch rumänisch gesinnt sind, so hat Rumänien gar kein Recht, für sie zu intervenieren.

In meiner vor ein paar Monaten in der „Revue des droits international“ erschienenen Abhandlung „Le Conflit greco-roumain“ habe ich rumänische offizielle Dokumente gebracht, welche sehr klar beweisen, wie oberflächlich all diese unheilbringende Agitation zu Werke geht. Sie verfolgt rein politische Zwecke. Das Ros der Kufowalachen ist den Rumänen gleichgültig. Sie wollen vor allem eine Rolle spielen, und da sie es mit ihren echten „Brüdern“ von Westarabien und Transilvanien nicht vermögen, so versuchen sie in Mazedonien irgendwie Fuß zu fassen, um später mit Bulgarien einen Handel abzuschließen, indem sie ihm die Kufowalachen ausliefern und dafür eine Gebietsvergrößerung an der rumänisch-bulgarischen Grenze erhalten möchten.

Wenn man wissen will, warum die rumänische Regierung, die seit 1901 diese Frage auf sich beruhen ließ, sie nun plötzlich in den zwei letzten Jahren wieder aufgriff, so hat man die Antwort in der Hauptstadt einer großen europäischen Macht zu suchen, deren grob materialistische Haltung in den orientalischen Fragen während der letzten Jahre schändlicherweise berühmt geworden ist.

Durch die Ratschläge dieser Macht unterstützt, verlangt Rumänien von Griechenland und vom oekumenischen Patriarchat was? Einfach die Freiheit, für seine Propaganda unter den Kufowalachen ungeniert intrigieren zu können, um mit Erpressungen und allen möglichen bis jetzt gebrauchten, verwerflichen Mitteln sie zu überzeugen! Das ist ebenso verwerflich, wie wenn der schweizerische Bundesrat einer französischen Propaganda in der Westschweiz freie Hand lassen sollte! Es ist sogar noch ärger, indem die Westschweizer französisch reden und verstehen, während die Kufowalachen rumänisch weder reden noch verstehen.

Das Benehmen Rumaniens wird übrigens genügend charakterisiert, wenn man an die verschiedenen Mittel denkt, die es braucht, um seinen Zweck zu erreichen: 1. Die türkischen Beamten werden bestochen, damit sie die Griechisch gesinnten Kufowalachen als Walachen oder Rumänen in einer Parodie von „Volkszählung“ einschreiben lassen; 2. die bulgarischen Banden sind von der rumänischen Propaganda gewonnen, um ihre Greuelthaten an allen Kufowalachen zu verüben, die sich nicht als Rumänen betrachten lassen wollen; 3. während die Griechen in Mazedonien ermordet werden, sind die in Rumänien niedergelassenen, harmlosen Griechen das Opfer einer Reihe von willkürlichen, rohen Maßregeln, die unter dem falschen Vorwand von „Repressionen“ erlassen werden. Zahlreiche Griechen sind grundlos ausgewiesen, andere auf rumänischem Gebiet strafflos ermordet oder mißhandelt worden. Ein Mörder ist sogar von den Geschworenen freigesprochen, vom Böbel im Triumph auf den Straßen herum getragen und zum Schluß während einer ganzen Nacht mit Schnäpzen und Libationen gefeiert worden. Der Gottes-

dienst ist in einer griechischen Kirche in der gemeinsten Weise vom Böbel unterbrochen worden. 4. Vor allem suchen die Agenten dieser unsauberen und barbarischen Bewegung die öffentliche Meinung im Ausland zu betriegen, indem sie unter fälschlichen Angaben die Sachlage in falschem Lichte darstellen.

Die Griechen in Mazedonien haben sich endlich zur Verteidigung entschlossen. Es war ihr Recht und ihre Pflicht. Es ist nur zu bedauern, daß sie damit nicht früher angefangen haben, namentlich den bulgarischen Banditen gegenüber. Denn dann hätten vielleicht diese Agitation und all die Greuelthaten nicht eine solche Ausdehnung genommen.

Dr. jur. Michel Rebedgy,
Professor für internationales Recht an
der Universität Bern.

Gidgenossenschaft.

Diplomatisches Korps. Der neue russische Gesandte Bucharacht hat gestern vormittags den Bundesräten Deucher und Zemp (Präsident Forrer und Vizepräsident Müller sind abwesend) sein Beglaubigungsschreiben überreicht. Unmittelbar darauf erstatteten Deucher und Zemp den üblichen Gegenbesuch.

Handelsvertrag mit Frankreich. Im Einverständnis mit den beiden Kontrahenten findet vorläufig eine offizielle Bekanntgabe der vereinbarten Tarifpositionen nicht statt.

Freunde Offiziere. An die diesjährigen schweizerischen Herbstmanöver werden von der österreichischen Regierung abgeordnet: Generalmajor Freiherr v. Reithner und Major im Generalstab L. Sändermann in Wien.

Kanton Bern.

Aus dem Regierungsrat. Sitzung vom 27. Juli. Professor Dr. Friedrich Rüchler, Privatdozent an der medizinischen Fakultät seit 1896, welcher an Stelle des weggezogenen Prof. Dr. Girard die Vorlesungen über Anatomie und Physiologie des Menschen und über Schulhygiene an der Lehranstalt für Wintersemester 1904/05 provisorisch übernommen hat, wird auf 1. November 1906 der definitive Verbauftrag zur Abhaltung der obgenannten Vorlesungen an der Lehranstalt erteilt.

Der Regierungsrat erteilt der von der Schulkommission getroffenen definitiven Wahl des J. Müller als Lehrer an der Sekundarschule in Reconvilier die Bestätigung.

Sitzung vom 31. Juli.
B a h l e n: Zum Delegierten an die am 3. und 4. August in Bern stattfindenden Verhandlungen der internationalen Kommission für Jugenduntersuchungen: Regierungsrat Gobat, Direktor des Innern; zum Amtschaffner von Aargau: Karl Moier, der bisherige; zum Amtschreiber von Fribourg: Notar J. Reiser in Fribourg.

Die Sekundarschule in Oberhofen wird unter Zustimmung des üblichen Staatsbeitrages auf eine neue Dauer von 6 Jahren anerkannt.
H a r r e r Joh. Baumgartner, von Wildhaus, zurzeit in Reconvilier, Kanton St. Gallen, wird in den reformierten Kirchendienst des Kantons Bern aufgenommen.

Zu Amtsvertretern für die Verwaltungsperiode 1906—1910 werden erwählt in den Amtsbezirken Aargau: Großrat Friedrich Warti in Mülthal bei Aargau; Aargau: Gemeindefreier Hans Burgunder in Langenthal; Biel: Notar Joh. Weisbühler in Biel; Bern: Amtsnotar Friedrich Wenzler in Bern; Bären: Kassaverwalter Jakob Ammann in Bären; Burgdorf: Fürsprecher Otto Morgenthaler in Burgdorf; Courtelary: Gemeindefreier Karl Weisbühler in Courtelary; Delémont: Fürsprecher Maurice Göttschel in Delémont; Glarus: Negotiant Robert Pfister in Glarus; Graubünden: Notar Carl Jeli in Sargans; Freiburg: Bist Paul Boitel in Saignelégier; Fribourg: Lehrer Johann Mühlethaler in Fribourg; Interlaken: Notar Hans Kuef in Interlaken; Konolfingen: Fabrikant Hans Jeller in Worb; Laufen: Fürsprecher Walter Gressly in Laufen; Laupen: Negotiant H. Murer in Laupen; Münsingen: Fürsprecher Ernst Frey in Münsingen; Neuchâtel: Buchhalter Heinrich Wyss in Neuchâtel; Nidau: Ingenieur Karl Wolf in Nidau; Oberaargau: Hotelier Joh. Mühlethaler in Weiringen; Pruntrut: Notar Ernst Willemin in Pruntrut; Saanen: Armeninspektor J. v. Grünigen in Saanen; Schwarzenburg: Handelsmann Christian Dubach in Schwarzenburg; Seftigen: Gemeindefreier Christian Gasser in Seftigen; Signau: Handelsmann Wilhelm Lehmann in Signau; Ober-Simental: Notar Emanuel Jeller in Simental; Nieder-Simental: Notar J. Hadorn in Vetterbach; Thun: Fürsprecher Viktor Wengler in Thun; Trachselwald: Notar Karl Goldmann in Trachselwald; Wangen: Notar Hans Roregg in Wangen.

Muri. (Korr. vom 1. Aug.) Auch Muri hat das vaterländische Fest würdig begangen: Die Abendglocken waren verhallt und die Schatten der Nacht senkten sich ins Tal; da stiegen Raketen auf, und die umliegenden Höhen schmückten sich mit Feuerzeichen. Der Garten zur „Krone“ in Muri war mit Kampions beleuchtet und der Musikverein unseres Dorfes stellte sich ein, um mit wohlgeübten Kompositionen den Festabend zu verschönern. Der hiesige Gesangsverein hat ein gleiches getan und so wechselten vaterländische Gesänge mit musikalischen Aufführungen in herzerfreuender Weise, bis die Feierabendstunde nahte. Besonders wurde die weiche Stimmung noch gehoben durch die Darbietung verschiedener

Trompeten- und Flöten, welche von Zeit zu Zeit durch die Stille der Nacht ertönten.

— In Mellingen ist ein Malerlehrling zirka 9 Meter hoch von einem Gerüste abgestürzt und hat sich schwer verletzt. Sein Meister, den er mit sich riß, konnte sich mit Not vor dem eigentlichen Falle retten.

— Schüpfen. (sw-korr.) Die Bundesfeier vom Abend des 1. August gestaltete sich zu einer ernst und würdigen patriotischen Kundgebung. Schulhaus und verschiedene andere Gebäude waren beleuchtet mit Lampen, von den Höhen ringsum loderten mächtige Feuer. Nach dem Glockengeläute fand vom Schulhaus aus ein Fackelzug von 350—400 Schülkern statt, begleitet von der Musikgesellschaft. Etwa 50 Befahrer veranstalteten ebenfalls einen Fackelzug. Nach dem Umzug war Sammlung auf dem Schulhausplatz. Die Musik spielte die Nationalhymne. Der Inspektor Kasser hielt eine patriotische Ansprache an die Kinder und an die ebenso große Zahl Erwachsener. Nachher war noch Konzert der Musikgesellschaft beim Gasthof J. Leuenberger.

— In Drvin ist ein neunjähriges Mädchen Rosa Lecht beim Kochen dem Herdfeuer zu nahe gekommen, so daß seine Kleider Feuer fingen. Das Kind erlitt schreckliche Brandwunden, denen es nach qualvollen Stunden im Spital zu viel erlag.

Konkales.

Konzert Becker. Heute Freitag abends 8 Uhr gibt im Palmengarten (Hotel „Krenz“) der erblindete Pianist Max Becker aus Berlin, unter Mitwirkung des Opernsängers Wilhelm Bodhaus (Bariton) aus Zürich und des Kapellmeisters der Zürcher Oper, Max Conrad, ein Konzert, worauf wir hiermit aufmerksam machen. (Siehe Inserat.)

Stadttheater. — d. In der Erwiderung des Angriffs des Herrn -n- Korrespondenten des „Bund“ auf die künstlerische Befähigung der am Stadttheater engagierten Frau Hellborn wurde an dieser Stelle der Vermutung Raum gegeben, Herr -n- hätte sich zu seinem Vortage „bewegen lassen“. Auf Grund der Mitteilungen des Herrn -n- stehen wir nicht an, hier zu erklären, daß diese Vermutung auf Unrichtigkeit beruht und daß damit eine Verteidigung des Herrn -n- nicht beabsichtigt war. Andererseits halten wir unsere Darstellung über die Art und Weise des freiwilligen Austrittes der Frau Hellborn aus dem Verbands des Apollotheaters aufrecht, ebenso unsere übrigen nicht allein stehende Ansicht über die in der Winterpielzeit 1905/06 bewiesene Leistungsfähigkeit der Künstlerin, die denn auch zum Engagement derselben an das Stadttheater geführt hat.

Kursaal Bern. (Mitg.) Samstag gastiert die noch in bester Erinnerung stehende Primadonna des hiesigen Stadttheaters Fräulein Marie van Gelder aus Berlin. Sie singt die Elisabeth-Arie aus „Tannhäuser“, die große Leonore-Arie aus „Fidelio“ und „Fidels Liebestod“ aus „Tristan“. Von Beethoven sind außerdem auf dem Programme die Pastoral-Symphonie, die I. Leonore-Ouvertüre und die Musik zu einem Ritterballett. Den Schluß des Programmes bildet die „Tannhäuser“-Ouvertüre.

Apollotheater. (Eing.) Der Schwan „Die kleine Witwe“ hatte großen Erfolg. Das Stück wird heute Freitag wiederholt.

Ausland.

Deutschland.

— In der bairischen Reichsratskammer kam es am 31. Juli zu einem peinlichen Austritt zwischen dem siebenundzwanzigjährigen Prinzen Georg (einem Sohne des Feldmarschalls Prinzen Leopold und Neffen des Thronfolgers) und dem Ministerpräsidenten, Grafen von Feilitzsch. Schon seit geraumer Zeit hatte eine allgemeine Verstimmung über die schleppende Arbeit des Landtages Platzgegriffen. Dessen ungeachtet sprachen sich das Zentrum, der Bauernbund und die Liberalen für eine Nachsitzung aus, um gewisse, gesetzgeberische Arbeiten zu Ende zu bringen. Die Regierung wehrte sich anfänglich dagegen und lehnte eine Nachsitzung ab. Auf das Drängen der Majorität der Abgeordnetenkammer, die auf einer Nachsitzung beharrte, verschanzte sich aber Graf Feilitzsch hinter der Kammer der Reichsräte. Das Direktorium der letzteren erklärte sich nun auf Veranlassung seitens des Ministerpräsidenten mit einer Nachsitzung einverstanden. Im Plenum des Reichsrates hingegen war man damit keineswegs zufrieden. In heftiger Interpellation fiel Prinz Georg über die Regierung her und warf ihr vor, sie bezahle mit diesem Rückzug der Abgeordnetenkammer geradezu eine Prämie für deren schleppende Verhandlungen.

Die Interpellation wurde mit großer Mehrheit unterstützt. Desgleichen wurde später der Beschluß, in die Diskussion einzutreten, mit großer Mehrheit gefaßt. Und weiter: in dieser Diskussion erhob sich nicht ein einziger Reichsrat, um gegen das von dem Prinzen Georg nach der Antwort des Grafen Feilitzsch in der Wahl der Worte korrekt in der Sache, aber um so unzweideutiger und schärfer gefaßte Gesamturteil über die Angelegenheit abweichend oder auch nur mildernd aufzutreten. Damit hat sich die große Mehrheit stillschweigend der Meinung des Prinzen angeschlossen: sie „mißbilligte aufs entschiedenste das Vorgehen der Regierung in der Frage der Nachsitzung“. Und das bedeutet nichts anderes als ein Mißtrauensvotum.

Graf Feilitzsch soll denn auch unverzüglich dem Prinzregenten seine Demission angeboten haben. Eigentlich beruht es, daß der in fünfundzwanzig Ministerjahren durch wachsende Schwierigkeiten weißgewordene, vielgewandte Graf Feilitzsch schließlich im Reichsrat durch einen jungen, geschickt auftretenden königlichen Prinzen so in die Enge getrieben und in eine Lage gebracht wurde, in die ihn seine ärgsten Widersacher bisher vergeblich zu bringen trachteten. Ueber sein Verbleiben im Amte entscheidet der Wille des Regenten, der sich nur schwer von alten Ratgebern und besonders vom Grafen Feilitzsch trennt.

Frankreich.

— Wegen die starren Schützöller veröffentlicht der ehemalige Finanzminister Caillaux in der „Correspondance Républicaine“ anlässlich der Zwischenfälle bei den Verhandlungen über das französisch-schweizerische Handelsabkommen einen sehr scharfen Artikel, in dem er auf die Folgen des französischen Vorgehens warnend aufmerksam macht. Er hält es für sinnlos, wegen einiger Seidenfabrikanten, deren Schädigung nicht einmal sicher sei, mit einem Lande zu brechen, das für 300 Millionen Produkte aus Frankreich bezieht und nur etwas über 100 Millionen nach ihm versendet. Mit besonderem Nachdruck weist Caillaux darauf hin, daß es gerade die französische Landwirtschaft sei, die am meisten durch einen Zollkrieg mit der Schweiz geschädigt werden müßte, während die Wannen Melons stets mit besonderer Vorliebe und außerordentlichem Nachschuß als die Beschützer der Landwirtschaft aufzuwiegen pflegen. Bei dieser Gelegenheit läßt der ehemalige Finanzminister die gesamte Schützöllerpolitik in allen Ländern Revue passieren, um zu dem Schlusse zu gelangen, daß diese für die betreffenden Länder, besonders für die Industrie treibenden, ein Widerstand sei. Er schreibt: „Während die Wissenschaften und ihre Anwendungen sich dazu verbinden, die Produkte auszuweiten, sie weniger kostspielig zu gestalten und die Beförderung zu beschleunigen und zu verbilligen, wollen die Schützöller diese natürliche Entwicklung künstlich hemmen. Es liegt doch auf der Hand, daß alles auf die Ausdehnung der Absatzgebiete abzielt. Wenn man das nicht verstehen will, wenn man sich hinter einer chinesischen Mauer zu verstecken sucht, so muß man wirtschaftliche Kriegen herbeiführen, die die Länder ruinieren, in denen die Kapitalien reichlich vorhanden, aber untätig sind, in denen die Erfindungen und Entdeckungen zur Kraftentfaltung anspornen. Was die Schützöller auch tun mögen, sie werden eines Tages doch von dem Fortschritte der wirtschaftlichen Erzeugung fortgeschwemmt werden, da ihre veralteten Theorien der Entwicklung der Dinge nicht standhalten können.“

Schweiz. Deputierten.

Chur, 2. Aug. Infolge der Verwendung der Regierung und des Bundesrates und einer Verfügung der italienischen Regierung sind die von italienischen Grenzvätern requirierten oder gepfändeten Misserfolge freigegeben worden. Ueber die Frage, ob eine Grenzverletzung vorliegt, wird eine Untersuchung vorgenommen.

Altstätten, 2. Aug. Der Landwirt Sanderger, welcher letzte Nacht 1 Uhr ermordet wurde, war 78 Jahre alt. Er verblutete an verschiedenen Wunden an Hals und Brust. Die 76 Jahre alte Frau Sanderger liegt, durch mehrere Stiche schwer verletzt, im Spital; doch hofft man, sie retten zu können. Ein Raubmord scheint ausgeschlossen. Ein Sohn des Ermordeten ist verhaftet. In Altstätten herrscht wegen der Unthat große Aufregung.

Zürich, 2. Aug. (Mitgeteilt des schweiz. Baumeisterverbandes.) Nach einer Erhebung vom 31. Juli haben seit dem 18. Juli 500 Mann die Arbeit bedingungslos wieder aufgenommen. Es arbeiten heute wieder gegen 1200 Maurer und Handlanger in der Stadt. Man darf also wohl sagen, daß der Streik seinem Ende entgegen geht. Die

turbulente Elemente unter den Streikenden...
Genf, 2. Aug. Internationale Meisterschafts-Rennen. Zweiter Tag. Resultate: I. Nach den heutigen Ergebnissen kommen nächsten Sonntag zu den Schlussrennen um die Weltmeisterschaft für die Berufsfahrer (1000 Meter): Dupré, Poulin, Feiol, Michaux (Frankreich), Ellegaard (Dänemark), S. Mayer und Rettich (Deutschland), Garbellini (Italien), Van den Born (Belgien). II. Schlussrennen um die Weltmeisterschaft für Amateure (1000 Meter): 1. Verri-Italien; 2. Delage-Frankreich; 3. Ronbelli-Frankreich. III. Rennen auf 30 km mit Schrittmachern für Berufsfahrer: 1. Vendredi-England 32 M. 53.4 Sek.; 2. Schwitzgubel-Schweiz; 3. Lequatre-Schweiz. IV. Tandem (200 Meter). Zum Schlussrennen vom Sonntag kommen: Michaux-Lagarde (Frankreich), Ellegaard und Van den Born (Dänemark und Belgien), Broka und Schwab (Belgien und Deutschland). V. Motorrennen um die Weltmeisterschaft: 1. Denis-Italien; 2. Laeser; 3. Stremenz.

Ausland. Depeschendienst.

Stuttgart, 2. Aug. Gestern abends 8 Uhr wurde im ganzen Lande ein leichter Erdstoß von 2 Sekunden Dauer verspürt. Madrid, 2. Aug. Der „Imparcial“ zufolge wurde gestern abends in San Sebastian der Handelsvertrag zwischen Spanien und den Vereinigten Staaten unterzeichnet. Dar es Salam, 2. Aug. Bei einem Gefecht mit Schabruma, dem Hauptführer der Wagoni, verlor der Gegner 16 Tote und 179 Gefangene, die Deutschen einen farbigen Unteroffizier. Die Mehrzahl der Schabruma-Großen unterwarf sich.

Teheran, 2. Aug. Zwischen Persien und der Türkei sind abermals Grenzstreitigkeiten entstanden, indem eine türkische Truppenabteilung ein als persisch geltendes Gelände besetzte. Konstantinopel, 2. Aug. Der griechische Geschäftsträger führte bei der Pforte Beschwerde wegen der antigrichischen Vorfälle in Philippopol und andern Orten; die Pforte erhob darauf ernste Vorstellungen bei der bulgarischen Regierung.

Rußland.

Petersburg, 2. Aug. Der „Nowoje Wremja“ wird aus Kronstadt gemeldet, daß die Gerüchte über eine Meuterei der dortigen Garnison falsch seien, dagegen Unruhen bei der 4. und 7. Flottenequipage stattgehabt haben. Die drahtlose Telegraphie funktioniert bereits seit 2 Tagen nicht.

Petersburg, 2. Aug. Nach amtlichem Bericht über die Kronstädter Unruhen verließen die Matrosen der vierten Flottenequipage gestern nachts 11 Uhr die Kasernen und begaben sich im Verein mit der auf der Straße sie erwartenden Menge nach dem Hause des Hafenkommandanten. Die sofort herbeigezogene Infanterie zerstreute die Menge. Um dieselbe Zeit begannen Unruhen auch in anderen Flottenequipagen; doch gelang es, die Matrosen zur Rückkehr in die Kasernen zu bewegen. Unterdessen zog die Menge, bestehend aus den Matrosen der vierten Equipage und Pöbel, gegen das Arsenal und wollte die Tore sprengen, wurde jedoch durch Infanterie und Maschinengewehre von neuem zerstreut. Darauf besetzten die Meuterer das Fort Konstantin, wo man augenscheinlich mit ihnen im Einverständnis war und, wie auch auf Fort Alexander II, die rote Fahne hisste und die Offiziere an Land setzen ließ. Nachdem die Forts beschoßen worden, ergaben sich gegen 5 1/2 Uhr morgens die Meuterer, und die Ruhe wurde wieder hergestellt. Im Kampfe mit der Menge wurden ein Flagkapitän, zwei Fregattenkapitäne und ein Kapitän getötet, Contre-Admiral Beklemischew und zwei Fregattenkapitäne verwundet. Es heißt, im ganzen seien etwa 100 Mann gefallen. Eine Anzahl Meuterer entkamen an Bord eines Dampfers. In Kofka an der esthnischen Küste meuterte der Kreuzer I. Klasse „Damiat Azowa“, der Kommandant und vier Offiziere wurden getötet.

Vor Hang-ö brach an Bord von vier Kriegsschiffen und einem Torpedoboot eine Meuterei aus.

Ein Meeting von 2500—3000 Matrosen von Kronstadt erklärte sich gegen die Regierung.

Petersburg, 2. Aug. Personen, welche gestern abends aus Kronstadt hier eintrafen, berichteten, vier Kriegsschiffe mit Munition seien von Sveaborg unter den Forts von Kronstadt eingetroffen, welche ihre Geschütze auf sie richteten, jedoch ohne zu schießen.

Die Bevölkerung ist in großer Aufregung über die Vorfälle in Kronstadt. — Man sieht allgemein außerordentliche Militärmaßnahmen voraus. Die Telefonverbindungen mit der Umgebung von Petersburg sind unterbrochen. Die Zeitung „Retsch“ wird heute konfisziert. Helsingfors, 2. Aug. Da der Generalfreist nicht zu stande kam, ist die „rote Garde“ zu Gewalttätigkeiten übergegangen; zwischen ihr und der Polizei ist ein Kampf im Gange. Truppen wurden herangezogen.

Petersburg, 2. Aug. Der Kommandant der Flotte des Schwarzen

Meeres, Strydow, erklärte einem Interviewer, die Aufregung unter den Mannschaften der Flotte entspringe keineswegs wirtschaftlichen Bedürfnissen, sondern der revolutionären Agitation.

Petersburg, 2. Aug. In einer Konferenz aller revolutionären Gruppen wurde heute der sofortige Generalfreist beschlossen. Die Stunde des Ausbruchs wird heute abend bestimmt.

Der Aufbruch in Sveaborg.

Petersburg, 3. Aug. Nach einer Meldung des „Dwadzati Wel“ soll man in Helsingfors gestern abend auf der Sveaborg Festung die weiße Flagge bemerkt haben. Um Mitternacht sei auf einer der Inseln ein Brand ausgebrochen.

Helsingfors, 2. Aug. Mittwoch abend näherten sich die Panzerschiffe „Czarewitsch“ und „Slava“ der Küste und eröffneten ein schreckliches Bombardement auf die Meuterer von Sveaborg. Diese hielten dem Feuer längere Zeit stand, erlitten aber schließlich; sie waren vorher schon stark hergenommen worden durch die Explosion des Pulverturms von Ugensholm, der von einer Granate getroffen wurde. — Man sah gestern abend von Sveaborg viele Schiffe mit Verwundeten nach Helsingfors abgehen. — Der Ursprung der Meuterei soll geringfügiger Art sein. Die Meuterer flohen, als Truppen gegen sie anrückten, auf die Inseln und beschoßen die Stadt die ganze Nacht hindurch.

Alle Meuterer der Festung Sveaborg haben sich ergeben. Auf kaiserlichen Befehl wurde ein Kriegsgericht zu ihrer Aburteilung eingesetzt.

Petersburg, 2. Aug. Die Meuterei in Sveaborg ist unterdrückt. In Kronstadt fanden in der vergangenen Nacht bei einer Flottenequipage Unruhen statt. Dank dem Eingreifen eines eifrigen Teils der Truppen gelang die schnelle Unterdrückung der Unruhen. Es mußte von den Feuerwaffen Gebrauch gemacht werden.

Handel, Gewerbe u. Volkswirtschaft.

— Zuchtstier- und Ebermarkt in Ostermündigen vom 29. bis 31. August. — Als Preisrichter sind ernannt worden für den Zuchtstiermarkt: Eigenmann, Hofer, Ingold, Hubert-Günard, Schwarz, Moos, Häberli, Heiz, Gümman, Chatton und Buthalter. Ersatzmänner: Wille, Despland, Briefer, Feder, Fasel, Stebler, Just, Cottier.

Für den Ebermarkt: Wyßmann, Helsenstein, Gaviilet. Ersatzrichter: Lehmann, Mofer, Rüh, Toggelburger. Das gleiche Preisgericht wird auch am Ebermarkt in Zug amten. In Ostermündigen ist ihm noch die Beurteilung der Schafböcke unterstellt, zu welchem Zwecke ihm eventuell noch ein Schafzüchter beigegeben wird.

Saisonchronik.

— Schimbergbad. (—m. Korv.) Dieser Alpenkurort in der Höhe von 1425 m ü. M., der über die stärkste Natron-Schwefelquelle der Schweiz verfügt, verdient es vermöge seiner sonnigen, überaus ruhigen Lage und seiner herrlich reinen Alpenluft, zu den vornehmsten dieser Art gezählt zu werden. Das Hotel zählt 160 Betten. Für die Verpflegung seiner Gäste sorgt Papa Genelin in vorzüglichster Weise. Die herrlichen Augusttage, die uns noch bevorstehen, mögen noch recht Manchen von der Richtigkeit der hier Gesagten überzeugen. Ein Kurgast aus Bern.

Literatur.

— Ein unentbehrliches Büchlein für Frauen und Töchter. Im Verlag von Erhard Richter, Zürich (Verlag des Schweiz. Familien-Wochenblattes) erscheint: „Gesundheitliche Winke für Frauen und Töchter“, von Dr. med. G. Meiner, St. Gallen. Preis 70 Cts. — Unsere Literatur ist zwar sehr reich an allerlei „Gesundheitsbüchern“, aber die meisten sind viel zu umfangreich und zu wenig gemeinverständlich geschrieben. Der in die Augen springende große Vorzug des obigen Büchleins ist, daß es auf 32 Seiten alles bringt, was für Frauen und Töchter, die gesund bleiben wollen, zu wissen nötig ist. Der durch Praxis und Forschung gleich berufene und durch verschiedene andere Publikationen bestbekannte Verfasser berücksichtigt in diesen Winken jedes Lebensstadium: junge Töchter, Bräute, angehende Mütter und reife Frauen finden darin übersichtlich zusammengefaßt, was sonst aus umfangreichen Büchern mit viel Zeitverlust herausgelesen werden müßte. Zudem ist der Preis des Büchleins (70 Cts.) so niedrig, daß auch die weniger bemittelte Frauenvelt es sich anschaffen können. Größte Verbreitung liegt im Interesse des Volkswohls! —

— Ein Handbuch für Auswanderer nach Argentinien. Der „Verein zur Förderung germanischer Einwanderung“, welcher seit Jahren in der argentinischen Metropole eine legendäre Tätigkeit entfaltet, hat unter der Aufschrift „Argentinien als Ziel für germanische Einwanderung“ ein Handbuch herausgegeben, welches tatsächlich einem Bedürfnis abhilft. Das Werk verfolgt nicht den Zweck, zur Auswanderung aufzumuntern, sondern möchte nur dazu beitragen, solche, welche zur Auswanderung sowie entschlossen sind, auf die ausblühende südamerikanische Republik aufmerksam zu machen und sie über die Verhältnisse zu informieren. Das „Handbuch“ möchte die

Auswanderer vor Illusionen bewahren und ihnen einige Anhaltspunkte verschaffen, um ihr Fortkommen in Argentinien zu erleichtern. In Buenos-Ayres, Calle Esmeralda 166, hat der Verein ein Arbeitsnachweismuseum eingerichtet, und steht auch mit Großkolonisationen in Verbindung, um Ackerbauern geeignete Besiedlungsstellen und gegebenenfalls auch gutes Land zu billigen Preisen zu verschaffen. Das Handbuch kann durch jede Buchhandlung bezogen werden. Der Preis des mit zwei vorzüglichen Karten ausgestatteten Wertes ist auf eine Mark (in Österreich-Ungarn eine Krone) festgesetzt.

Civilstand der Stadt Bern.

Eheverhandlungen. 2. Aug. Lehmann, Ernst, Konditore der S. B. B., ledig, von Rüeggisberg, Seftigenstraße 75, mit Greuter, Ida, ledig, von Bertholten (Zürich), in Renensburg. Beyeler, Gottlieb Rudolf, Fabrikarbeiter, ledig, von Wahlen, Wegergasse 34, mit Hagedger, Mathilde, ledig, von Wahlen, Stalden 18.

Trauungen. 2. Aug. Martinelli, Pietro, Maurer, ledig, von Casanova Langza (Italien), mit De Vittori, Rosa Teresa, Maga, ledig, von Bizzarone (Italien). — Schmid, Franz Gottlieb, Amtsnotar, ledig, von Burgdorf, mit Hofer, Lina, ledig, von Schüpfen.

Geburten. 31. Juli. Rohrer, Gottfried, des Gottfried, Postkommis, von Eiken (Magen). — Kehrli, Peter Paul, des Peter Paul, Kaufmann, von Brien, und Bern. — Wisner, Eduard Albert, des Paul Eduard, Schuhmacher, von Harnwil (St. Gallen). — 1. Aug. Krebs, Friedrich, des Friedrich, Zementler, von Rüeggisberg. — Fieber, Clara, des Daniel, Schriftfeger, von Langenbruck (Baselstadt). — 2. Aug. Fieber, Werner, des Adolf, Karzer, von Böhlen. — 2. Aug. Fieber, Alwine Ernestine, des Ernst, Schneider, von Hartenberg 5. Petersdorf (Preußen). — 2. Aug. Meyer, Frieda Rosa, des Heinrich Robert, Schlosser, von Bärensthal (Zürich). — Mülli, Clara Martha, des Adolf Jakob, Steinbauer, von Grenchen (Basel).

Todesfälle. 2. Aug. Born, Adolf, ledig, Schuhmacher, von Hünferten, geb. 1862.

Niederst der Witterung in der Schweiz.

Donnerstag, den 2. August 1906									
Stationen und Höhen in Metern.	Temp. Luft.	Temp. Boden.	Temp. Regen.	Wind.	Witterung.	Wind.	Witterung.	Wind.	Witterung.
Basel	27.0	24.0	31	0.7	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW
Basel	27.0	24.0	31	0.7	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW
Basel	27.0	24.0	31	0.7	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW
Basel	27.0	24.0	31	0.7	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW
Basel	27.0	24.0	31	0.7	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW
Basel	27.0	24.0	31	0.7	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW
Basel	27.0	24.0	31	0.7	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW
Basel	27.0	24.0	31	0.7	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW
Basel	27.0	24.0	31	0.7	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW
Basel	27.0	24.0	31	0.7	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW	1 NW

Allgemeine Situation: In der Verteilung des Luftdrucks ist seit gestern keine wesentliche Veränderung eingetreten. Eine Zone hohen Drucks bedeckt immer

Leichtste, in allen Fächern ärgt. ausgebildete

Masseuse

und Krankenpflegerin empfiehlt sich für Rheumatismus, Gicht, Jichtas, Kreuzschmerzen, Darm- und Nervenleiden in und außer dem Hause. Markt 41. IV.

Für Touristen

empfehlen wir: Touristen-Strümpfe von 3.40 bis 6.75 Strumpfrohre sehr praktisch für Touristen; ermöglichen häufiges Wechseln der Socken. Wollene und baumwollene Socken, Schweiß-Socken, Reise-Socken. Normal-Hemden mit und ohne Kragen. Netz-Jacken in allen Preislagen. Au Bon Marché Markt 52, Bern.

Börsen-Berichte.

Basler, Zürcher, Genfer Kurse									
Schweiz. Bankverein	761	761							
Ediger. Bank	694	694							
Banca Commerciale	985	985							
Credito Italiano	612	612							
Baltimore Ohio	630 1/2	628							
Aluminium	8294	8288							
Chamer	1415	1413							
Schappe	3470	3470							
Lyoner	3040	3020							
Chemische	2670	2670							
Charter	—	—							
Union Anclandre	738	739							
Franco Suisse Electr.	—	784 1/2							
Gafsa-Aktion	2600	—							
Paris	2298	2298							
Pariser Kurse									
3 1/2 % Francais	99 17	97 32							
3 1/2 % Russo	—	—							
Extérieur Espagne	95 70	95 45							
4 % Turc. D.	95 70	95 45							
Lyonnais	1151	1151							
Banque Paris	1824	1810							
Ottomane	645	644							
Rio Tinto	1649	1650							
De Beers	40	37							
East Rand	106	108							
Geduld	64	61							
Goerz	87	—							
Goldfields	187	—							
Randomer	—	183							
Tandans	—	—							
Berner Börse vom 2. August 1906.									
Obligationen									
3 1/2 % Bundesbahnen	99	99 2							
3 1/2 % diff.	98 35	98 6							
3 1/2 % Kanton Bern 1895	99	99							
3 1/2 % Stadt Bern 1897	98	—							
3 1/2 % Stadt Bern 1898	97	99							
3 1/2 % Gotthard	97 5	98							
4 % Thunerseebahn	100	—							
3 1/2 % Berner-Oberl. B.	—	95 8							
3 1/2 % Wengernalpbahn	95 5	94							
4 1/2 % Montreux S.O.B.	95 5	94							
4 1/2 % Dampfch. Thunersee	95 5	94							
Aktionen									
Berner Handelsbank	510	525							
Ediger. Bank	650	—							
Spar- und Leihkasse	800	—							
Thunerseebahn	305	—							
Berner Oberlandbahnen	755	770							
Spielerbach	835	—							
Lauterbrunn-Mürren	765	—							
Wengernalp-Bahn	—	—							
M. Seldenst. (Weng.) Bern	—	—							
Dampfchiff Thunersee	290	300							
Montreux S.O.B. I. Cl.	—	338							
Montreux S.O.B. II. Cl.	—	338							
Offizieller Diskontosatz Schweiz. Emissionsbanken 4 1/2 %									
Wechsel									
Amsterd.-Rotterd.	107 50	108							
Belgische	99 50	99 75							
Deutschland (Bs.)	128 60	128 85							
London	25 00	25 25							
Paris	99 10	99 35							
Frankf.	99 10	99 35							
Brüssel	99 10	99 35							
Wien	104 20	104 50							
New-York 3 T. S.	5 16	5 21							
Noten									
Amerikan. per 1 Doll. Greenb.	5 14	5 14							
per Fr. 100	99 60	99 60							
Deutsche	128 60	128 60							
Öster.	128 60	128 60							
Russische	99 78	99 78							
Sorten									
Mark Gold 20 M. St.	24 80	24 80							
Sovereigns	25 64	25 64							
Golddollars	5 16	5 16							
Nap. 20 Fr. St.	—	—							
Lose									
Freiburg Stdt. 15 50	15 50	15 50							
Ktn. 10 25	10 25	10 25							
3 1/2 % Ktn. Genf	104	—							

το, εἶνε ὑπερτέρᾳ θέλῃσις—ὑπέρτερος στο-
χασμὸς καὶ ὑπερτέρᾳ δρᾷσις—

«Φυλὴ μὲ φυσικὰ χαρίσματα, καὶ ἐν τῷ
βάθει τῆς καρδίας ποιητικὰ καὶ ἀνθρωπι-
στικὰ, ἔπρεπε νὰ ὑψώσῃ τὴν σημαίαν τῶν
προσευκίων ἰδεῶν, τὴν σημαίαν τῆς ὑπερ-
τάτης ἐμπνεύσεως καὶ τῆς ὑγενοῦς προσ-
παθείας.

αποφασιστή την Ελλάδα από της ψυχροπόρου
 άγμάλης των φτωχών και της άγροτικής
 των πολιτευομένων; Ο μόνος αληθής άνδρας
 ο δυνάμενος να διαλογιστείται και να δ-
 δαγή; σφδ δε υπέρστον και ύψηλότεροι οι
 διαλογισμοί του, τόσφα μεγαλύτερα είνε ή
 άγροπόσις αυτού δύνάμει. Ο πολιτευόμε-
 νός είνε ίκανός να βελτιώσθι εν έθνός η-
 θικός, είνε ο πραγματικώς άρχής αυτού. . .

Μόλις ύπὲρ τῶν ἐκείτων ἐτῶν παρῆλθον, ἀφ' ἧς ὁ Πόλεμος ἀπέβηκεν καὶ κατ' αὐτὸ ἐκτεῖνε τὸς 1798 ἐγενήσατο ἐν Ζακύνθῳ ὁ μεγάλουφυσος Σολωμὸς, ὁ γράψας τὴν ἀθάνατον ἐκείτην ὑμνὸν τῆς ἐλευθερίας. "Εδεῖν νὰ ἤχουσιν εἰς τὴν ὥτα παντός Ἕλληνας καὶ νὰ εἰσδράσονται εἰς τὴν βλάβην τῆς χαριδρίας του, συναγείροντες τὴν ψυχὴν του ἐν τοῖς ἐγκάτοις καὶ διακινεῦντες αὐτόν εἰς μεγάλου

[illegible]

παρακλίσας ἑθνος, ἢ θὰ ἀποδεχθῇ ὑποδέσ-
 στερον τῶν προσδοκῶν; . . . »

Ἡ ΕΡΓΑΣΙΑ
 ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΟΥ "ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ",
 ΕΝ Τῷ ΕΘΝΙΚῷ ΖΗΤΗΜΑΤΙ

Ἐταίρους τῶν ἑλλήνων ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἀφ' ὧν καὶ τὰ τελευτάντων ταῦτων πτωχῶν, γράβει μετὰ τοῖς ἄλλοις τὰ ἑπόμενα :

« Ὡς ἐπακροαμένους εἴποιον· οἱ κυβερνήται καὶ οἱ ἀλιγώτεροι παντὸς ἄλλου ἀρχοῦντος· εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ταῦτα πράττειν, προσηνέμενοι αὐτῶν τὴν ταχυρομήρεον κομμάτιον ἢ τὴν ἀέστων πελαγομήτρεον, καὶ τοὺς οὐσίους ἔχουσιν παρασπέρειν καὶ μεγαλειότητα παρὰ τὴν δόξαν καὶ λαβεῖν, καὶ τὴν ἐμπορικὴν φράσιν.

« Κατ' ἐξέ, εἰς τὴν ιδιαιτέραν πρωτο-

θούλαιν ἀρείλομεν τὴν ἀπροσδόκητον ταύ-
 την τροπὴν τῶν πραγμάτων, ἂν ἡ λέξις
 ἀποδίδει πιστῶς τὸ παῖγμα· Εἰς τὰς δὲ
 παραπλοῦς ἐργασίας τῆς Ἐταιρείας τοῦ
 «Ἑλληνισμοῦ» κατὰ πρώτον. Αἱ γνωσταὶ
 ἐνέργειαι τοῦ ἐπὶ δόρατος μετὰ θαυματουργι-
 κῆς δυνάμεως, μετὰ βελιχίτητος δυνάμε-

Θα νά είπωμεν, ἐπεὶ τῆς γνώσεως τῆς Εὐρωπῆς. Καὶ εἰδὼς ἀνθρωπίνου ἐκείνη διανοήσεως φιλελευθέρου, ἀνθρώπου μέχρι τότε, καὶ διακηρύσσοντα στεντορείως τὰ ἀπαράγραπτα δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

«Καὶ εἰδὼς ἀνταρπαγεῖς, κυρτελκτικές κυριλευτικές διαφόρους στρεβωτικές τῶν προγράμτων ἀπειθήσεις τῶν βουλήζων, καὶ ὅποιαι εἶχον ὑποβάλλω ὡς φάκτουμ.

«Ὁ «Ἑλληνισμὸς» διὰ παντοῖον με-

σαν υπερπληρὴν τῶν δικαίων τοῦ Ἑλλη-
νισμοῦ καὶ διεφθόσῃ καὶ ὀδυνῇ πρὸς
τὴν ἀλήθειαν τὴν παρακλιναντίσαν αὐ-
τῶν ψευδιολογιῶν καὶ τὸν ἕλκον γε-
στόν τεχνουργημάτων τῶν Βουζύρων δι-
μοσίων γνωμῶν τῆς Εὐρώπης. Αὐτὰ μόνον
συντακτικὸς ἀποδομῶν εἰς τὰ «Ἑλλη-
νισμὸν», εἰς τὸ ἐθνικὸν μᾶς τοῦτο σμαρτεῖται,
ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐπιφωλλασσόμενοι, ἵνα
ἐν τῇ ὑστερίᾳ ἀνελκυστικώτερον διαλάβω-
μεν τὰ καὶ αὐτὸν.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΡΩΜΟΥΝΙΑ,

« Οἱ ἀνγκυνῶσται ἡμῶν γνωρίζουσι τὰ
λεπτομερεῖς τῆς ἐλληνορωμαϊκῆς δι-
φορᾶς. Ὡς συνέπειν ἐπὶ ἅλῃον τὰ μέτρα τῶν
ἀπελάσεων ἐκ μέρους τῆς ρωμαϊκῆς Κυ-
βερνήσεως κατ' εὐγενῶν ἐν Ρουμανίᾳ Ἐλ-
ληνῶν.

« Εἰς ἐκ τῶν ἀπελαθέντων, ὁ κ. Ἀντ. Βελισσακιάνης, εὐρίσκειτο ἐν Παρισίῳ οἰκογενεὶα καὶ, ὅταν διεδίδετο, ὅτι θά ἐφάρμοζον σθῆσαι τὰ ὀρεκνόντια ἐκείναι μέτρα. Με τὸν πρῶτον εἰρμὸν ἀπῆλθεν εἰς Βουκουρεστίαν, ὅπως διηγηθῇ διὰ ζωτικῆς φωνῆς ἡ ἀποκρούσις τῶν δικτυοπωλῆδων κατ' αὐτοῦ ἀκαταγούριον καὶ κατὰ τὸν συμπεριρισμὸν του. Ἀλλ' α

προσπάθειαι αὐταὶ ἀπέβησαν μάταιαι καὶ
ἐδέχθη γὰρ ὑποταχθῆ εἰς τὴν διχαταγμένην, ἥτις

Επειδὴ ἡ ἀβρόα ἀπέλασεν τῶν Ἑλλήνων
ἐκ Ρωμανίας ἐνεπύοντο ἐντύποιον τινα ἐκ
Εὐρώπῃ, ἠθελήσαμεν να μάθωμεν ἐκ στό-
ματός τοῦ κ. Βαλαμαχή τὰ αἰτίαι, δι' ὧ
δικαιολογοῦνται καὶ αὐτοῖς καὶ ἀποδο-
κίηται ταῦτα μέτρα.

— «Μικὰ καὶ μόνη ὑπάρχει αἰτία, ἐξ ἧς ποῦσα τὴν ἀπελάσιν μου, εἶπε μετὰ τοῦ θεοῦ ο. κ. Βασισχυάνης, ἐπὶ εἰρήνῃ Ἕλληνας καὶ κατηγόρηθημεν διὰ πρᾶξαις οὗτ' ἐσκέλευμεν νὰ διαπράττωμεν.

Ὁ καὶ ἐπεβήθη εἰς τὸν Ἄλλον δημοσιογράφον τὰ αἵτια τὸν ἀπελάσαν τούτων.»

Ὁ συντάκτης τοῦ Ἀλάτου ἀπήντησεν μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν Βασισχυάνην τὰς ἐπὶ μένῃς ἐρωτήσεις:

— «Ἐβλέθη ὅτι ὡς ἐκ τῶν ἀγέσων σου πρὸς τοὺς ἐπιστάμους ἐν Ῥωμανίᾳ κί-

“ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ”, ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

“Οργανισμός του Σύνδεσμου
υπέρ ανθρωπότητας του
καθίστατος.”

ΟΥΔΕΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ, ΔΙΑΓΕΙΡΑΙ, ΛΟΓΟΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝ, ΑΛΛΑ ΜΟΝΟΝ ΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ, ΟΤΙ ΑΙ ΤΑΙΣ ΔΕΙΞΕΙΝ ΚΑΤΩΤΕΡΑΝ ΔΙΑΤΕΛΕΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ “ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ”.

κλους ἰδύνκασθαι ν' ἀποφύγῃς τὰ λαμβανόμενα κέρδη καὶ νὰ μείνῃς ἐν Ρωμανίᾳ. — Οὐδέποτε. Θὰ ἦτο αἰσχρὸν δι' ἐμὲ νὰ χρησιμοποιοῦν τὰς σχέσεις μου, ὅπως ἀποφύγω τὴν ἐξορίαν, ὅταν οἱ ὁμογενεῖς μου ὠδῶντο εἰς τὰ σύνορα, ὡς ἐσχάτως κακοῦργοι. Δὲν ἠθέλησα νὰ ἐπικαλεσθῶ οὐδὲν ἐπὶ ἐμὲ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἡγήθη ἡ μάστις νὰ ζῇ τὴν πρὸς ἐμὲ ὀλίγον ἡμέραν, ὅπως διακινῶνται τὰς ὑποθέσεις μου ἠθέλησα νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ ἔδαφος τοῦ βασιλείου ἐντὸς 24 ὥρων, ὁρίζομενον ἐν τῇ διατάξει τῆς ἀπελάσεως, καὶ μόνον ὡς ἐκ τῆς ἐπιμονῆς τῶν Ρωμανῶν φίλων μου, ἡ προνομία αὐτῇ παρετάθη εἰς 48 ὥρας. Προσέθετο καὶ τοῦτο. Ἐγκρατέλειον τὴν Ρωμανίαν, ἀποκαταστάσας νὰ μὴ ἐπιστρέψω ποτέ. Δὲν θὰ πατήσω ἐκεῖ καὶ ἂν τὸ διάστημα τῆς ἀπελάσεως ἀνελκίσθῃ. Θὰ διαμείνω προσωρινῶς ἐν Παρισίῳ, ὅπου ἀποπερατοῦν τὰς σπουδὰς τοῦ ὁμοῦ καὶ μετὰ ταῦτα θὰ ἐγκαταστήθω ἐν Ἑλλάδι. Ἐγκαταλείψω ἐν Ρωμανίᾳ σπουδαίοντα συμφοροῦντα. Δὲν σημαίνει ὅμως τίποτε, ὅτι τὰ ὑποσώσω. Μ' ἔλα τούτῳ θὰ ἔλεπε μετὰ μεγάλης εὐχαριστικότητος διακαταλείπει τὴν ἐλληνορωμανικήν διακρίσιν καὶ τὴν ἐπανάληψιν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μετὰ τὸν ὅμοιο. Ὁ δὲ λογισμὸς εὐτυχῆς, ὅταν μάθω, ὅτι ἐπεστρέψῃ συνενόησις μετὰ τὴν Ρωμανίαν καὶ Ἑλλάδα.

“Ἀρχὸν τὸν ρωμανικὸν λαόν, ἐν μέσῳ τοῦ οὐτοῦ ἔρχομαι 35 ἔτη ἐν πληρὴ ἀρμονίᾳ καὶ ἀπολύειν τῆς γενικῆς ὑπολήψεως. — Ἡ ἑλληνορωμανικὴ διακρίσις βλάπτει μεγάλως τὸν Ἑλληναὶν εἰς τὴν ἀπόψιν, διότι αἱ 80.000 Ἑλλήνων τῆς Ρωμανίας ἄλλοι κολοσσικοὶ συμφοροῦντα. Ἄλλοι ἀπὸ θηλικῆς ἀπόψιν, ἡ ἀπομείνουσιν ἐν Ἑλλάδι εἰς μίαν εὐεργεσίαν. Βιώντες οὗτοι ἐν μέσῳ λαοῦ ὁμοῦ, ἐκρομῶνται ὅλῳν κατ' ὀλίγον. Αἱ ἀνέχοντες ἐκεῖνοι χιλιάδες χιλιάδων ἐκ τῶν συγγενῶν Ρωμανῶν εἰς ἑλληνικὰς καταγωγὰς. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἐκρομῶντες ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἀπόψιν, ὅπως λαμβάνουσιν ἐνεργὴν μέρος ἀπὸ 60 ἔτων εἰς τὴν διοίκησιν τῆς χώρας, οἵτινες γίνονται ὑπουργοὶ διπλωματικοί, βουλευταὶ, γερουσιασταὶ, νομάρχαι, δικασταί. Ὅπως συμβαίνει πάντοτε εἰς τοιαύτας μεταβολὰς πατρίδος ἡ θρησκεία, οἱ νεοφύτοι εἰς ἐκκαθάρσει καὶ κατὰ κράτος μετὰ μείζονος σφοδρότητος — μὲ μικρὰς ἐξαιρέσεις — τοὺς πρώην ὁμογενεῖς αὐτῶν καὶ ὁμοθρήσκους. Αἱ οἰκονομικαὶ περιγυρίαι τοῦ ἐπισκοποῦ ρωμανικοῦ κόσμου περιέχουσιν ἀπειρὸν ἀριθμὸν ἑλληνικῶν ὁνομάτων. Καὶ ἡ ἀποχρηστικὴ τὴν παραδοξολογίαν ὡς τὴν χώραν, τὴν οὖσαν θὰ ἐκκαθάρσει ν' ἀγαπῶν, ὡς θετὴν μου πατρίδα, ἀσθενέστατον πόνον εἰς τὴν καρδίαν ἐπὶ τῇ ιδέᾳ τοῦ ἀποχωρισμοῦ ἀπὸ τῶν Ρωμανῶν φίλων μου, τῶν οὖσαν ἡ ἀνέμνησις θὰ μὴ εἴναι πάντοτε προσφιλεῖς. Ἐγὼ μὲν εἶμι βλῆναι — καὶ μετὰ τοῦτο ἐπεκρίνω τὴν συνδικαλεῖν ἡμῶν — διὲν θὰ δυνήθῃ νὰ περικυβερτήσῃ ἐν Βουκουρεστίῳ, ὅπως λάβω μέρος εἰς τὰς ἐορταῖς ἐπὶ τῇ τεσσαρκοκονταετηρίᾳ τοῦ βασιλεῖος Κεράλλου. Εἶνε περιόδος βασιλείας, διότι ὁ βασιλεὺς Κεράλλος ὑπῆρξεν αὐτῇ τὴν πόνον διὰ τὴν Ρωμανίαν. Ἐμνήσθη, ὅπως ἐμνήσθη τὴν χώραν στρατιωτικῶς, πολιτικῶς, διοικητικῶς, μετὰ ζήλου καὶ περηνίας, ὅπως προέβλεπε τὴν λαμπρότητα οὐχὶ μόνον τοῦ ρωμανικοῦ λαοῦ, ὅπως ἐμνήσθη αἰώνιος πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα καὶ ἀφωσφόρησεν πρὸς τὴν δυναστείαν του, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν συνῆλον πανταχού ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Ὁ ρωμανικὸς λαὸς ἐνεπνεύσθη ἀριστεία, ἀπορροπίας ἐν δόξῃ τοῦ χρονικοῦ τοῦτο διάστημα τῆς κυριαρχίας δι' ἐπισκοπὴν ἐορτῶν.

“Τοσούτῳ δὲ μάλλον θλιβεραὶ μὴ δύναμαι νὰ συμμετάσχω τῶν ἐορτῶν τούτων, καὶ ὅσον ὁ βασιλεὺς Κεράλλος καὶ ἡ βασιλισσα Ἑλισάβετ ἐπεδείξαν εἰς ἐμὲ καὶ τὴν συγγενὴ μου πολλὴν καλὴν θέλησιν καὶ μὲς ἐπληρὴς ἐνδείξεων εὐνοίας. Ἐπαύσας μάλιστα προσελθόντων νὰ διέλθωμεν 2—3 ἡμέρας εἰς τὰ ἀνάκτορα ἐν Σιντῇ, ὅπου ἐσχερῶν τὴν τιμὴν νὰ παρακληθῶμεν ἐκτικῶς εἰς τὴν βασιλικὴν τράπεζαν. Μοι παρεσχέθη δὲ τότε ἀπαξ ἐπὶ ἡ εὐκαρίαν νὰ σπουδάσω ἐκ τοῦ σύγγενος τὸν μοναρχὴν τοῦτον καὶ νὰ ἐμνήσθῃ ἐπὶ μάλλον εἰς τὸ κολοσσικὸν ἔργον, ὁ περ ἀνέλαβε καὶ ὁ περ συνίσταται εἰς τὸ νὰ δημιουργήσῃ ἐκ τῆς Ρωμανίας πρότυπον κράτους εἰς τὴν γυναικὴν ταύτην τῆς Ἀνατολῆς. Ἐπείσης ἐσχερῶν ἐπὶ ἀλλήλῃς μίτηρ διὰ τὸ κράσιον ἡμῶν, τὸ ὅσον ἐνηγγελίσθη μετὰ τοσούτων στενοτήτων. Ἐγὼνὰς τὰς ἐλπίδας τῶν μου εὐχῶν πρὸς τὰς τοῦ ρωμανικοῦ λαοῦ ὁλοκλήρου διὰ τὴν ταχέαν ἀνάστασιν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλείου. Ἐγὼ καὶ εἰς ὅλας ψυχὰς εἰς τὸν ρωμανικὸν λαόν νὰ ἀμυνθῇ μετὰ τινος ἐν τῇ εὐτυχίᾳ νὰ ἐορτάσῃ καὶ μετὰ τῶν ἐορτῶν, τὸν χρόνον ὅσον τῆς βασιλείας Κεράλλου τοῦ Α'.”

Ο Κ. ΦΩΤΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ
FOTIS PAPACOSTAS
No 316 W. Jackson Boul 2nd Floor
Chicago Ill U.S.A.

ταχέαν ἀνταπόκρισιν τῆς ἑταιρείας τοῦ “Ἑλληνοῦ” ἐν Σικάγῳ. Παρὰ ἀπὸ ἐγγράφοντα μέλη αὐτῆς, καὶ συνδρομῆς εἰς τὴν μηνιαίαν ἐθνικὴν “Ἑνδοθεσίαν” “Ἑλληνοῦ” καὶ καταβάλλονται καὶ αὐτοὶ ἀνδροῦν αὐτῶν.

ΕΛΛΗΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ἩΜΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

“Ἐν τῇ κριτικῇ τοῦ πρό τινων ἡμερῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ αὐτοκτονίας ὑποτροπὴν τοῦ ἀποκτείνοντος Στάτου πολυθυσίαν ἐξέφρασαν λόγον ὁ μέγας τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ στρατοῦ, συνταγματάρχης Χρῆστος Βούτσης.”

“Αὐτοῦ μὲν ἐκ τοῦ λόγου τὸ ἐπόμενον τελεῖται.”

“Ἐπὶ εἰς τοὺς ὑπερασπιστὰς τοῦ Μεσοποταμίου τὰ ὁμογενεῖς τῶν, τὰ ὅποια ἐπρεπε νὰ τηρῶνται ὡς κειμήλια, κατεστράφησαν καὶ μετεβλήθησαν τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν εἰς κοπρῶνας. Εἰπέ εἰς αὐτοὺς, ὅτι ὁ ὕμνος ἐπεκράτησε καὶ ἐπὶ, ὅστις ὁμιλεῖ περὶ περὶ τοῦ θανάτου ἀντιστρέφοντος καὶ γελῶντος. Παράκλησον τοὺς προγόνους νὰ εἰνε ἐπικρατεῖς εἰς τὰς κρίσεις τῶν δι' ἡμᾶς τῶν ἀντιθέτων.”

Καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν ἀδελφὴν τοῦ ἀποκτείνοντος τὸν βίον του, διότι ἐπίστευσεν, ὅτι ἡ πατρίς του βρῖναι ἡδὴ εἰς πόνον φθίνουσιν καὶ προὔτρεχον νὰ περικρατῇ σέ, ἀλλὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὴν πατρίδα τὸν φθισίαν.”

Θιβερεὶ εἰκὼν καὶ ὁμολογία, ἥτις ἀλλοτρίως τὴν ἐξήλθεν, ὡς ἐγράφη, ἐξ αὐτοῦ τοῦ στήματος τοῦ αὐτοκτονήσαντος. Μήπως ἡ σύγχρονος Ἑλλὰς περιήλθεν εἰς τὴν τραγικὴν ἐκείνην περίοδον τῆς ἐλληνικῆς παρκαμψῆς, καὶ ἡν ἡ ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου μετὰστασις, ἡ αὐτοκτονία, ἐξωθρεῖται τὸ ὅσον τὸν ἀνθρώπον, ὅσα ἰδύνκασθαι νὰ ἐπιμύνηται ὁ ἐν τῇ ἐκείνῃ ἀνθρώπος;

Οἱ ἀντιθέτοι λόγοι, ἐξεργάσαντο ἀπὸ τοῦ στόματος ἐνός Συνταγματάρχου, δὲν ἐπρεπε νὰ περὶ τὴν ἀποκρίσιν.”

ΕΛΛΗΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ἩΜΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

“Ἐν τῇ κριτικῇ τοῦ πρό τινων ἡμερῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ αὐτοκτονίας ὑποτροπὴν τοῦ ἀποκτείνοντος Στάτου πολυθυσίαν ἐξέφρασαν λόγον ὁ μέγας τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ στρατοῦ, συνταγματάρχης Χρῆστος Βούτσης.”

“Αὐτοῦ μὲν ἐκ τοῦ λόγου τὸ ἐπόμενον τελεῖται.”

“Ἐπὶ εἰς τοὺς ὑπερασπιστὰς τοῦ Μεσοποταμίου τὰ ὁμογενεῖς τῶν, τὰ ὅποια ἐπρεπε νὰ τηρῶνται ὡς κειμήλια, κατεστράφησαν καὶ μετεβλήθησαν τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν εἰς κοπρῶνας. Εἰπέ εἰς αὐτοὺς, ὅτι ὁ ὕμνος ἐπεκράτησε καὶ ἐπὶ, ὅστις ὁμιλεῖ περὶ περὶ τοῦ θανάτου ἀντιστρέφοντος καὶ γελῶντος. Παράκλησον τοὺς προγόνους νὰ εἰνε ἐπικρατεῖς εἰς τὰς κρίσεις τῶν δι' ἡμᾶς τῶν ἀντιθέτων.”

Καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν ἀδελφὴν τοῦ ἀποκτείνοντος τὸν βίον του, διότι ἐπίστευσεν, ὅτι ἡ πατρίς του βρῖναι ἡδὴ εἰς πόνον φθίνουσιν καὶ προὔτρεχον νὰ περικρατῇ σέ, ἀλλὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὴν πατρίδα τὸν φθισίαν.”

Θιβερεὶ εἰκὼν καὶ ὁμολογία, ἥτις ἀλλοτρίως τὴν ἐξήλθεν, ὡς ἐγράφη, ἐξ αὐτοῦ τοῦ στήματος τοῦ αὐτοκτονήσαντος. Μήπως ἡ σύγχρονος Ἑλλὰς περιήλθεν εἰς τὴν τραγικὴν ἐκείνην περίοδον τῆς ἐλληνικῆς παρκαμψῆς, καὶ ἡν ἡ ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου μετὰστασις, ἡ αὐτοκτονία, ἐξωθρεῖται τὸ ὅσον τὸν ἀνθρώπον, ὅσα ἰδύνκασθαι νὰ ἐπιμύνηται ὁ ἐν τῇ ἐκείνῃ ἀνθρώπος;

Οἱ ἀντιθέτοι λόγοι, ἐξεργάσαντο ἀπὸ τοῦ στόματος ἐνός Συνταγματάρχου, δὲν ἐπρεπε νὰ περὶ τὴν ἀποκρίσιν.”

ΕΛΛΗΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ἩΜΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

“Ἐν τῇ κριτικῇ τοῦ πρό τινων ἡμερῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ αὐτοκτονίας ὑποτροπὴν τοῦ ἀποκτείνοντος Στάτου πολυθυσίαν ἐξέφρασαν λόγον ὁ μέγας τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ στρατοῦ, συνταγματάρχης Χρῆστος Βούτσης.”

“Αὐτοῦ μὲν ἐκ τοῦ λόγου τὸ ἐπόμενον τελεῖται.”

“Ἐπὶ εἰς τοὺς ὑπερασπιστὰς τοῦ Μεσοποταμίου τὰ ὁμογενεῖς τῶν, τὰ ὅποια ἐπρεπε νὰ τηρῶνται ὡς κειμήλια, κατεστράφησαν καὶ μετεβλήθησαν τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν εἰς κοπρῶνας. Εἰπέ εἰς αὐτοὺς, ὅτι ὁ ὕμνος ἐπεκράτησε καὶ ἐπὶ, ὅστις ὁμιλεῖ περὶ περὶ τοῦ θανάτου ἀντιστρέφοντος καὶ γελῶντος. Παράκλησον τοὺς προγόνους νὰ εἰνε ἐπικρατεῖς εἰς τὰς κρίσεις τῶν δι' ἡμᾶς τῶν ἀντιθέτων.”

Καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν ἀδελφὴν τοῦ ἀποκτείνοντος τὸν βίον του, διότι ἐπίστευσεν, ὅτι ἡ πατρίς του βρῖναι ἡδὴ εἰς πόνον φθίνουσιν καὶ προὔτρεχον νὰ περικρατῇ σέ, ἀλλὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὴν πατρίδα τὸν φθισίαν.”

Θιβερεὶ εἰκὼν καὶ ὁμολογία, ἥτις ἀλλοτρίως τὴν ἐξήλθεν, ὡς ἐγράφη, ἐξ αὐτοῦ τοῦ στήματος τοῦ αὐτοκτονήσαντος. Μήπως ἡ σύγχρονος Ἑλλὰς περιήλθεν εἰς τὴν τραγικὴν ἐκείνην περίοδον τῆς ἐλληνικῆς παρκαμψῆς, καὶ ἡν ἡ ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου μετὰστασις, ἡ αὐτοκτονία, ἐξωθρεῖται τὸ ὅσον τὸν ἀνθρώπον, ὅσα ἰδύνκασθαι νὰ ἐπιμύνηται ὁ ἐν τῇ ἐκείνῃ ἀνθρώπος;

Οἱ ἀντιθέτοι λόγοι, ἐξεργάσαντο ἀπὸ τοῦ στόματος ἐνός Συνταγματάρχου, δὲν ἐπρεπε νὰ περὶ τὴν ἀποκρίσιν.”

ΕΛΛΗΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ἩΜΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

“Ἐν τῇ κριτικῇ τοῦ πρό τινων ἡμερῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ αὐτοκτονίας ὑποτροπὴν τοῦ ἀποκτείνοντος Στάτου πολυθυσίαν ἐξέφρασαν λόγον ὁ μέγας τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ στρατοῦ, συνταγματάρχης Χρῆστος Βούτσης.”

ΕΛΛΗΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ἩΜΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

“Ἐν τῇ κριτικῇ τοῦ πρό τινων ἡμερῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ αὐτοκτονίας ὑποτροπὴν τοῦ ἀποκτείνοντος Στάτου πολυθυσίαν ἐξέφρασαν λόγον ὁ μέγας τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ στρατοῦ, συνταγματάρχης Χρῆστος Βούτσης.”

“Αὐτοῦ μὲν ἐκ τοῦ λόγου τὸ ἐπόμενον τελεῖται.”

“Ἐπὶ εἰς τοὺς ὑπερασπιστὰς τοῦ Μεσοποταμίου τὰ ὁμογενεῖς τῶν, τὰ ὅποια ἐπρεπε νὰ τηρῶνται ὡς κειμήλια, κατεστράφησαν καὶ μετεβλήθησαν τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν εἰς κοπρῶνας. Εἰπέ εἰς αὐτοὺς, ὅτι ὁ ὕμνος ἐπεκράτησε καὶ ἐπὶ, ὅστις ὁμιλεῖ περὶ περὶ τοῦ θανάτου ἀντιστρέφοντος καὶ γελῶντος. Παράκλησον τοὺς προγόνους νὰ εἰνε ἐπικρατεῖς εἰς τὰς κρίσεις τῶν δι' ἡμᾶς τῶν ἀντιθέτων.”

Καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν ἀδελφὴν τοῦ ἀποκτείνοντος τὸν βίον του, διότι ἐπίστευσεν, ὅτι ἡ πατρίς του βρῖναι ἡδὴ εἰς πόνον φθίνουσιν καὶ προὔτρεχον νὰ περικρατῇ σέ, ἀλλὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὴν πατρίδα τὸν φθισίαν.”

Θιβερεὶ εἰκὼν καὶ ὁμολογία, ἥτις ἀλλοτρίως τὴν ἐξήλθεν, ὡς ἐγράφη, ἐξ αὐτοῦ τοῦ στήματος τοῦ αὐτοκτονήσαντος. Μήπως ἡ σύγχρονος Ἑλλὰς περιήλθεν εἰς τὴν τραγικὴν ἐκείνην περίοδον τῆς ἐλληνικῆς παρκαμψῆς, καὶ ἡν ἡ ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου μετὰστασις, ἡ αὐτοκτονία, ἐξωθρεῖται τὸ ὅσον τὸν ἀνθρώπον, ὅσα ἰδύνκασθαι νὰ ἐπιμύνηται ὁ ἐν τῇ ἐκείνῃ ἀνθρώπος;

Οἱ ἀντιθέτοι λόγοι, ἐξεργάσαντο ἀπὸ τοῦ στόματος ἐνός Συνταγματάρχου, δὲν ἐπρεπε νὰ περὶ τὴν ἀποκρίσιν.”

ΕΛΛΗΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ἩΜΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

“Ἐν τῇ κριτικῇ τοῦ πρό τινων ἡμερῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ αὐτοκτονίας ὑποτροπὴν τοῦ ἀποκτείνοντος Στάτου πολυθυσίαν ἐξέφρασαν λόγον ὁ μέγας τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ στρατοῦ, συνταγματάρχης Χρῆστος Βούτσης.”

“Αὐτοῦ μὲν ἐκ τοῦ λόγου τὸ ἐπόμενον τελεῖται.”

“Ἐπὶ εἰς τοὺς ὑπερασπιστὰς τοῦ Μεσοποταμίου τὰ ὁμογενεῖς τῶν, τὰ ὅποια ἐπρεπε νὰ τηρῶνται ὡς κειμήλια, κατεστράφησαν καὶ μετεβλήθησαν τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν εἰς κοπρῶνας. Εἰπέ εἰς αὐτοὺς, ὅτι ὁ ὕμνος ἐπεκράτησε καὶ ἐπὶ, ὅστις ὁμιλεῖ περὶ περὶ τοῦ θανάτου ἀντιστρέφοντος καὶ γελῶντος. Παράκλησον τοὺς προγόνους νὰ εἰνε ἐπικρατεῖς εἰς τὰς κρίσεις τῶν δι' ἡμᾶς τῶν ἀντιθέτων.”

Καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν ἀδελφὴν τοῦ ἀποκτείνοντος τὸν βίον του, διότι ἐπίστευσεν, ὅτι ἡ πατρίς του βρῖναι ἡδὴ εἰς πόνον φθίνουσιν καὶ προὔτρεχον νὰ περικρατῇ σέ, ἀλλὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὴν πατρίδα τὸν φθισίαν.”

Θιβερεὶ εἰκὼν καὶ ὁμολογία, ἥτις ἀλλοτρίως τὴν ἐξήλθεν, ὡς ἐγράφη, ἐξ αὐτοῦ τοῦ στήματος τοῦ αὐτοκτονήσαντος. Μήπως ἡ σύγχρονος Ἑλλὰς περιήλθεν εἰς τὴν τραγικὴν ἐκείνην περίοδον τῆς ἐλληνικῆς παρκαμψῆς, καὶ ἡν ἡ ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου μετὰστασις, ἡ αὐτοκτονία, ἐξωθρεῖται τὸ ὅσον τὸν ἀνθρώπον, ὅσα ἰδύνκασθαι νὰ ἐπιμύνηται ὁ ἐν τῇ ἐκείνῃ ἀνθρώπος;

Οἱ ἀντιθέτοι λόγοι, ἐξεργάσαντο ἀπὸ τοῦ στόματος ἐνός Συνταγματάρχου, δὲν ἐπρεπε νὰ περὶ τὴν ἀποκρίσιν.”

ΕΛΛΗΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ἩΜΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

“Ἐν τῇ κριτικῇ τοῦ πρό τινων ἡμερῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ αὐτοκτονίας ὑποτροπὴν τοῦ ἀποκτείνοντος Στάτου πολυθυσίαν ἐξέφρασαν λόγον ὁ μέγας τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ στρατοῦ, συνταγματάρχης Χρῆστος Βούτσης.”

ΕΛΛΗΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ἩΜΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

“Ἐν τῇ κριτικῇ τοῦ πρό τινων ἡμερῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ αὐτοκτονίας ὑποτροπὴν τοῦ ἀποκτείνοντος Στάτου πολυθυσίαν ἐξέφρασαν λόγον ὁ μέγας τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ στρατοῦ, συνταγματάρχης Χρῆστος Βούτσης.”

“Αὐτοῦ μὲν ἐκ τοῦ λόγου τὸ ἐπόμενον τελεῖται.”

“Ἐπὶ εἰς τοὺς ὑπερασπιστὰς τοῦ Μεσοποταμίου τὰ ὁμογενεῖς τῶν, τὰ ὅποια ἐπρεπε νὰ τηρῶνται ὡς κειμήλια, κατεστράφησαν καὶ μετεβλήθησαν τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν εἰς κοπρῶνας. Εἰπέ εἰς αὐτοὺς, ὅτι ὁ ὕμνος ἐπεκράτησε καὶ ἐπὶ, ὅστις ὁμιλεῖ περὶ περὶ τοῦ θανάτου ἀντιστρέφοντος καὶ γελῶντος. Παράκλησον τοὺς προγόνους νὰ εἰνε ἐπικρατεῖς εἰς τὰς κρίσεις τῶν δι' ἡμᾶς τῶν ἀντιθέτων.”

Καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν ἀδελφὴν τοῦ ἀποκτείνοντος τὸν βίον του, διότι ἐπίστευσεν, ὅτι ἡ πατρίς του βρῖναι ἡδὴ εἰς πόνον φθίνουσιν καὶ προὔτρεχον νὰ περικρατῇ σέ, ἀλλὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὴν πατρίδα τὸν φθισίαν.”

Θιβερεὶ εἰκὼν καὶ ὁμολογία, ἥτις ἀλλοτρίως τὴν ἐξήλθεν, ὡς ἐγράφη, ἐξ αὐτοῦ τοῦ στήματος τοῦ αὐτοκτονήσαντος. Μήπως ἡ σύγχρονος Ἑλλὰς περιήλθεν εἰς τὴν τραγικὴν ἐκείνην περίοδον τῆς ἐλληνικῆς παρκαμψῆς, καὶ ἡν ἡ ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου μετὰστασις, ἡ αὐτοκτονία, ἐξωθρεῖται τὸ ὅσον τὸν ἀνθρώπον, ὅσα ἰδύνκασθαι νὰ ἐπιμύνηται ὁ ἐν τῇ ἐκείνῃ ἀνθρώπος;

Οἱ ἀντιθέτοι λόγοι, ἐξεργάσαντο ἀπὸ τοῦ στόματος ἐνός Συνταγματάρχου, δὲν ἐπρεπε νὰ περὶ τὴν ἀποκρίσιν.”

ΕΛΛΗΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ἩΜΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

“Ἐν τῇ κριτικῇ τοῦ πρό τινων ἡμερῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ αὐτοκτονίας ὑποτροπὴν τοῦ ἀποκτείνοντος Στάτου πολυθυσίαν ἐξέφρασαν λόγον ὁ μέγας τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ στρατοῦ, συνταγματάρχης Χρῆστος Βούτσης.”

“Αὐτοῦ μὲν ἐκ τοῦ λόγου τὸ ἐπόμενον τελεῖται.”

“Ἐπὶ εἰς τοὺς ὑπερασπιστὰς τοῦ Μεσοποταμίου τὰ ὁμογενεῖς τῶν, τὰ ὅποια ἐπρεπε νὰ τηρῶνται ὡς κειμήλια, κατεστράφησαν καὶ μετεβλήθησαν τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν εἰς κοπρῶνας. Εἰπέ εἰς αὐτοὺς, ὅτι ὁ ὕμνος ἐπεκράτησε καὶ ἐπὶ, ὅστις ὁμιλεῖ περὶ περὶ τοῦ θανάτου ἀντιστρέφοντος καὶ γελῶντος. Παράκλησον τοὺς προγόνους νὰ εἰνε ἐπικρατεῖς εἰς τὰς κρίσεις τῶν δι' ἡμᾶς τῶν ἀντιθέτων.”

Καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν ἀδελφὴν τοῦ ἀποκτείνοντος τὸν βίον του, διότι ἐπίστευσεν, ὅτι ἡ πατρίς του βρῖναι ἡδὴ εἰς πόνον φθίνουσιν καὶ προὔτρεχον νὰ περικρατῇ σέ, ἀλλὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὴν πατρίδα τὸν φθισίαν.”

Θ

RÉDACTION
RUE GÉRANION
N° 44

ADMINISTRATION
RUE GÉRANION
N° 44

LE MESSENGER

D'ATHÈNES

Journal international paraissant toutes les semaines

ABONNEMENTS
GRÈCE un an 35 fr. | ÉTRANGER, un an 40 fr.
six mois 20 fr. | six mois 25 fr.

A. Z. STÉPHANOPOLI
PROPRIÉTAIRE-RÉDACTEUR EN CHEF

ANNONCES
Annonces ordinaires 50 centimes la ligne ou son espace
Réclames, 2 francs la ligne.—Faits divers, 3 fr. la ligne.

Les abonnements et annonces pour la Grèce et pour l'Etranger sont reçus : A Athènes, aux Bureaux du Journal, Rue Géraniou N° 44.— Pour Paris et le reste de la France, chez MM. Havas, Laffitte et Cie 8, Place de la Bourse et chez MM. John F. Jones et Cie, Compa-

gnie générale de publicité étrangère, 34 bis, rue du Faubourg Montmartre. — Pour la France et l'Allemagne, chez M. Ammel, à Strasbourg, 5, rue Brûlée. — Pour la Suisse, chez MM. Haasenstein et Vogler à Genève.

SOMMAIRE

Verso la Guerre. Guerre à la logique. — Comment on écrit l'histoire. — Une ligue patriotique. — La ténacité crétoise. — La mission du Balkan. — Comète en Macédoine — M. Georges Clemenceau. — Les idées politiques de M. Zaïmis. — Les écoles françaises en Orient. — L'Afrique française — La grève du SPAP — Nouvelles de Crète.

BULLETIN. Turquie et Bulgarie. — Chypre et la Grèce. — Les démonstrations helléniques et la Porte. — L'Italie et M. Zaïmis. — Le comte Goluchowski et les Bulgares. — Von der Goltz et les Koutzovlaques. — La maladie du Sultan. — Les Zaïmistes. — La sidérurgie en Grèce. — Opinion d'un général anglais sur l'armée française. — Le Parlement persan. — Commencement de représailles.

INFORMATIONS. Le Diadoque à Larissa. — L'artillerie grecque. — Remaniement ministériel. — La Chambre. — Le rappel des consuls des puissances. — Les fausses banknotes. — M. Lucien Maurouard. — Pour l'archevêque de Corytza. — M. le comte de Calice. — Le vandalisme bulgare. — La Crète et la Bulgarie. — La loterie de la flotte. Les destroyers. — La restauration du Trésor des Athéniens à Delphes. — Intéressante découverte archéologique. — Le premier vers de la « Marseillaise ». — Nouveaux arrangements austro-hongrois. — La nouvelle police. — Les Grecs de Chicago. — Rectification. — Ecole primaire pour les réfugiés. — Une escadre américaine au Phalère. — Le commerce d'importation de la Grèce. La proclamation de M. Zaïmis aux Crétois.

VERSO LA GUERRA . . . LA GUERRE AU BON SENS

Albanie pour tout le monde désigne une province de l'empire ottoman, nettement délimitée entre le Monténégro et l'Epire, la Macédoine et la mer Adriatique. Mais dans la bouche d'un Italien le mot s'enfle, s'allonge, s'étale, se transforme en un terme générique qui englobe au delà de l'Albanie proprement dite, pauvre pays de montagnes, les plaines fécondes de l'Epire, les opulents pâturages de la basse-Macédoine, que l'Italie regarde d'un œil convoiteur. Il résume les projets de l'Italie en Orient, il devient le symbole de ses désirs et de ses rêves.

En effet depuis qu'elle inaugura la politique des « mains nettes » en empêchant, par ces intrigues, l'application de la clause du traité de Berlin relative à l'Epire, l'Italie affirme sa volonté de réunir sous une

seule domination les deux rives du canal d'Otrante. Ses droits sur l'Albanie sont nuls. Les résultats de sa propagande équivalent à néant. Cependant elle ne se lasse pas d'hospitaliser des comités albanais, de subventionner des prétendants au trône d'Albanie, d'entretenir sur le territoire turc des écoles, des bureaux de poste, des agences commerciales. Elle ne se lasse pas surtout d'embrouiller les lignes frontalières autour du pays de Skanderbeg. C'est le truc classique des hommes, légers de scrupules, qui veulent arrondir leurs terres sans bourse délier.

Pareille, l'Italie, qui n'a porté son choix sur l'Albanie que pour ne pas effaroucher les autres convoitises, travaille à faire glisser sous le couvert d'une étiquette inoffensive toutes les régions d'alentour. On a vu le bureau de poste de Janina timbrer la correspondance « Janina-Albania ». On trouve couramment dans les écoles, où la propagande italienne en Orient jette tous les ans quelques millions sans profit, la carte d'une Albanie géante qui descend jusqu'au golfe de Prévéza, envahissant l'Epire transformée en basse Albanie.

Le chevalier Silvestrelli, ministre du roi Victor-Emmanuel à Athènes, dans un rapport célèbre, qui le plaça d'emblée au premier rang des hommes illustres entre M. Joseph Prud'homme et M. de la Palisse, avait fait le décompte des Albanais établis en Grèce ; ils étaient toute la population, quinze à vingt mille Grecs exceptés.

Enfin, M. Pellegrini, l'auteur de *Verso la guerra*, le prophète de la guerre prochaine entre l'Italie et l'Autriche, ajoute à l'Albanie, en plus de l'Epire, les districts macédoniens d'Elbassan et de Corytza.

Pour Elbassan rien à dire. Son incorporation au vilayet de Salonique est un défi à la géographie comme à la logique, deux choses dont l'administration ottomane s'embarrasse autant que les apôtres de l'italianisme. Mais Corytza albanaise ? Et albanaise parce qu'une partie de sa population profondément hellénisée eût des Albanais

pour ancêtres ? A ce compte là on ne trouverait pas d'Italiens en Italie.

Que sont les Italiens d'aujourd'hui ? Des Grecs, des Gaulois, des Lombards, tout ce qu'on voudra, mais non descendants sans mélange des Romains dont la grandeur trouble leur sommeil. Pendant des siècles la moitié de l'Italie s'est appelée la Grande-Grèce, alors que le Piémont, d'où sortit l'unité nationale, n'était que la Gaule cisalpine. Jusqu'au douzième et treizième siècles (les archives de Naples en font foi) le grec était langue courante dans l'Italie méridionale qui conserve, à peine altérés, les noms grecs de ses grandes villes, de Néapolis à Panormos. Et Ravenne où siégeait l'exarque de nos Basilis doit sa gloire et sa renommée aux reliques de l'art byzantin. Ces anciens Hellènes, ces anciens Gaulois, ces anciens Teutons sont-ils de moins bons Italiens pour être venus de l'Orient ou du Nord conquérir la Péninsule ?

Les Grecs modernes ne sont pas assez naïfs pour croire qu'ils descendent tous de Périclès ou d'Alexandre, de Phidias, de Plutarque ou d'Eschyle. Aux mots étrangers qui ternissent la pureté de leur langue ils peuvent mesurer combien de sang barbare s'est infiltré dans leurs veines depuis les temps où les dieux tutélaires, délaissés, les punirent en les abandonnant. Mais ils ont aussi assez d'intelligence pour comprendre qu'il n'est pas plus difficile aux Koutzovlaques ou aux Albanais d'être d'excellents Hellènes qu'il ne fut aux Francs de devenir des Français, aux Normands de se changer en Anglais, aux Lombards d'oublier leur origine teutonne. Aux sophismes ethnologiques des Italiens ils savent opposer les faits, l'éloquente histoire des Koutzovlaques et des Albanais hellénisés offrant leur sang pour l'indépendance de la Grèce, leur intelligence pour le service de la cause grecque, leur fortune pour la gloire de l'Hellénisme.

JEANNE Z. STÉPHANOPOLI

COMMENT ON ÉCRIT L'HISTOIRE

Dans un odieux pamphlet les Grecs à toutes les époques, qui a paru il y a une trentaine d'années, on reprochait surtout aux Hellènes d'avoir écrit l'histoire, non pas telle qu'elle s'est déroulée, mais de manière à glorifier leur race.

Cette ineptie, qui reparait aujourd'hui dans quelques feuilles étrangères, mérite d'arrêter un moment l'attention de nos lecteurs, ne fût-ce que pour montrer l'idiotie de nos adversaires.

Les Hellènes, dites-vous, ont défiguré l'histoire pour se faire bien venir de la postérité. L'Hellénisme, qui est la vie morale de l'humanité depuis des siècles, est donc une fiction ; les grands capitaines de la Grèce un mythe, les guerres médiques, les luttes trente fois séculaires de la Grèce contre l'Asie une fable. Il n'y a eu que des petits hommes et des petits faits grandis par le talent des écrivains grecs !

A ce compte-là Massalia, Syracuse, Alexandrie, Smyrne, Athènes, Sparte, Corinthe, Constantinople sont des mythes. L'Acropole avec son Parthénon, Delphes, Délos, Olympie, des fables. L'Iliade les poètes, les penseurs, les artistes, les Evangiles, le christianisme lui-même. création de l'Hellénisme, les chefs-d'œuvre de l'art Hellénique, orgueil et ornement de tous les musées du monde, une fiction. Il n'y a de vrai que les Bulgares, qui ont enrichi le français du mot « bougre » et autres Lahovary qui remplissent les journaux de leur prose indigeste et persécutent, pouvant le faire impunément, les descendants de ceux qui ont défiguré l'histoire.

Cherchez autre chose, messieurs nos détracteurs, car, par ainsi, vous n'arriverez pas à vos fins et vous vous couvrez de ridicule. N'essayez pas surtout de salir la prestigieuse histoire de la Grèce et de l'Hellénisme, devenue, vous le savez, le patrimoine commun de l'humanité. Savez-vous seulement que le français (et il en est de même des autres langues civilisées, dans lesquelles nous ne pouvons admettre ni le bulgare ni le roumain) compte près de 10,000 mots grecs, que toutes les langues ont emprunté au grec leur terminologie technique ? C'est sans doute parce que les Grecs n'ont pas d'histoire, pas de science, pas d'art, pas de littérature.

S'ils peuvent être heureux — ce qui n'est pas démontré — les peuples qui n'ont pas d'histoire, il leur est défendu de souiller celle de ceux qui l'ont écrite avec leur sang, qui ont fait la civilisation et la foi dont vivent aujourd'hui cinq cent millions d'âmes.

Si l'histoire défigurée par les Grecs a donné ces merveilleux résultats, nous ne voyons pas encore, nous ne verrons peut-être jamais ce que l'histoire vraie des Roumains et des Bulgares a fait pour accroître, et améliorer le patrimoine du genre humain.

UNE LIGUE PATRIOTIQUE

Elle a été fondée, l'année dernière, à Alexandrie par quelques patriotes qui se distinguent par leur dévouement à la patrie hellénique, dévouement qui se manifeste à toute occasion et surtout lorsqu'il s'agit de concourir à des œuvres nationales ou à soulager des détresses publiques. On avait compté, pour la première année, sur des contributions volontaires de 300,000 francs. Mais le résultat a dépassé l'attente de tous et la caisse de la ligue a encaissé, la première année, près 1,200,000 francs.

Le comité de direction de la ligue avait décidé que ses recettes seraient mises à la disposition du gouvernement hellénique. A la suite d'une autre délibération, il a été décidé qu'elle procéderait elle-même sur les indications qui lui seront données par le gouvernement hellénique à l'achat de matériel de guerre qui serait envoyé au département de la guerre à Athènes.

Toutes les colonies grecques d'Egypte,

depuis la grande et florissante d'Alexandrie jusqu'aux plus petites agglomérations de l'intérieur ont contribué à cette œuvre patriotique. Elles doivent être proposées en exemple aux autres colonies, moins riches certainement, mais animées du même sentiment patriotique.

Grands sont les dangers qui menacent l'Hellénisme, mais il n'en est point que le patriotisme joint à l'invincible ténacité de la race ne puissent vaincre.

A nos détracteurs, nous pouvons montrer, pour les confondre, les belles institutions fondées par des particuliers, les monuments qu'ils ont bâti, l'empressement de tous, dans un magnifique élan de solidarité, à venir en aide à ceux que les barbares et les sinistres éprouvent.

Nous pouvons leur montrer aussi qu'il n'est pas en pays hellénique un coin de terre qui n'ait été baigné de sang hellène.

LA TÉNACITÉ CRETOISE

On a beaucoup lu et commenté l'article du *Temps* de Paris commençant par ces mots : « La Crète a passé un mauvais été » et finissant ainsi : « L'obstination de l'Europe, cela est désormais évident, ne vaincra pas la ténacité crétoise. » Ils sont tenaces les Crétois, mais pas plus que les autres Hellènes. Qu'on se rappelle la ténacité des Ioniens contre les Anglais, qui employèrent souvent de féroces mesures de répression, celle de tous ces Grecs qui, sous le joug le plus dur, ne cessaient d'espérer, de s'agiter, de se faire tuer pour faire revivre l'Hellénisme, et l'on verra que cette ténacité, sans laquelle l'Hellénisme aurait péri, est un des plus beaux côtés du caractère hellène.

Aujourd'hui encore au milieu des plus cruelles persécutions, personne ne désespère. L'invincible ténacité crétoise vaincra, nous en sommes sûrs, l'obstination de l'Europe tout comme l'indomptable ténacité ionienne vainquit l'obstination de l'Angleterre.

Qu'aurait été l'Hellénisme sans cette admirable ténacité ? Une expression purement littéraire, un de ces glorieux souvenirs qui faisait dire au grand géographe Malte-Brun que la Grèce était l'objet des éternels regrets de tout esprit libre et noble. Grâce à cette ténacité, nous avons préservé la conscience nationale des atteintes de toutes les barbaries, nous avons refait la belle langue ancestrale et réalisé, en partie du moins, le beau rêve que faisait Chateaubriand en quittant Athènes, où dominait alors le Turc, pour aller s'embarquer au cap Sunium.

LA MISSION DU « BALKAN COMMITTEE » EN MACEDOINE

Une commission de cinq membres du *Balkan Committee* de Londres vient d'achever une enquête sur les lieux au sujet de atrocités que les Bulgares attribuent aux bandes gréco-macédoniennes. C'est une idée, soit dit en passant, qui n'est point venue à l'esprit des charitables prélats, des hommes politiques au cœur tendre qui forment le *Balkan-Committee*, à l'époque où les « libérateurs » de la Macédoine dynamitaient les trains internationaux, brûlaient les villages grecs et massacraient les populations helléniques. Car tout acte est licite, légitime, saint — on citerait facilement la Bible à l'appui — qui profite à la politique de

l'Angleterre. Et cette politique pour les successeurs actuels de lord Beaconsfield et du marquis de Salisbury consiste à arrêter, par une Bulgarie puissante la marche de la Russie vers le Bosphore, par une digue de sel l'invasion de la Merée montante.

Comme en voyage on emporte avant tout ses préjugés et comme on ne voit jamais que ce que l'on veut voir la commission anglaise est arrivée à la conclusion que l'action des bandes grecques est désastreuse pour la Macédoine et que seuls les Bulgares travaillent de façon humanitaire (sic) et patriotique.

Cependant la commission a été reçue au Phanar par le Patriarche œcuménique. Le chef de l'Eglise grecque avait longuement hésité à faire droit à cette demande sachant que s'il est possible d'éclairer des hommes de bonne foi dans l'erreur, il est absolument inutile de discuter avec une association politique attachée au service d'un intérêt nettement défini. Sur les conseils de son entourage il a néanmoins consenti à causer avec deux membres de la commission sur l'action des Bulgares en Macédoine, et sur les persécutions que subissent les Hellènes en Bulgarie au Roumélie-Orientale.

On dit que le langage de Sa Sainteté a fortement impressionné les amis des Bulgares. Mais est-il de raison d'Etat qui se laisse convaincre, surtout lorsque celle-ci est absurde ?

GEORGES CLEMENCEAU

De tous les portraits que l'on a fait du grand publiciste, en train de devenir un grand ministre, nous n'en connaissons pas de plus réussi que celui que M. Gabriel Seailles a brossé en quelques lignes. Le polémiste, l'écrivain, l'homme, le ministre nous apparaît tel que l'ont connu ses amis et ses adversaires eux-mêmes qui apprécient son prestigieux talent.

Georges Clemenceau a toujours « eu le noble don de se faire des ennemis », selon l'expression du peintre Whistler. Ses qualités comme ses défauts irritent tous ceux à qui l'originalité apparaît comme une offense personnelle et qui ne supportent que les hommes faits sur mesure, à la mesure de la médiocrité commune. Il n'a pas cet anneau de Gyges qu'est pour tant d'autres la banalité : on le voit.

Il reste au pouvoir ce qu'il a toujours été, un homme, un individu qui entend se servir, à ses risques et périls, de son intelligence et de sa volonté. Il garde sa bravoure un peu provocante, son goût d'initiative, de l'action et de la bataille. Sans souci de la tradition, de la sainte hiérarchie, il va tenir à des mineurs en grève le langage de la raison, leur prêcher l'exercice du droit dans le respect de la légalité. Demain, dans le conflit que semble chercher l'Eglise, son courage tranquille, son énergie bien connue, comme son amour de la liberté individuelle, lui permettra d'éviter les conflits inutiles, le mettra à l'abri des brutalités et des effarements, entre lesquels oscillent les poltrons et les faibles.

Ce ministre audacieux ne tremble pas devant son huissier il ne se contente pas de contresigner les mesures réactionnaires de ses bureaux, bien plus, il entend que les agents de son ministère remplissent les engagements qu'ils ont contractés envers l'Etat. Les fonctionnaires, certes, ont mille fois raison de lutter par leurs associations contre les déplacements d'office, contre les recommandations, contre les usurpations des fruits secs de la politique, contre toutes les formes de la tyrannie parlementaire. Mais ces prétentions supposent qu'ils ne considèrent pas leurs fonctions comme des sinécures ou des bureaux de tabac. Je ne